



วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2565
Volume 10 Number 1 January - April 2022

แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21

ผกาภรณ์ ปฐมภูมิตา

การพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัลด้วยข้อมูลขนาดใหญ่

ปรเมิน โพธิ์พัฒนา

ผลกระทบของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาด
ของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100

อดิษฐ์ เจติยา นิตดา กาวิวงศ์ และปิติมา ดิคุกุลเนติวิทย์

การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและการจัดกลุ่มพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการให้บริการขนส่งพัสดุ
กรณีศึกษา บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู

วรรณลักษณ์ อภินาวัน

แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม

พิมพ์ภา เพ็งนาเรนทร์

การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

สุริสา ไวแสน และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ

นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ณัฐวรพร หลอดแก้ว และสมใจ สืบเสาะ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช้างแร้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

เอกราช ล้อแก้ว และสมใจ สืบเสาะ

พฤติกรรมบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริต
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ณรรพร เรืองรอง และสมใจ สืบเสาะ

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ธัญมาศ นิยมญาติ และสมใจ สืบเสาะ

ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการ
และสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

เดชดนัย เลียนแก้ว และจิรศักดิ์ สุรังคพิพรรธน์

ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ชลลดา ชมศิริ และชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง

ISSN 2229-1598

E-ISSN 2697-4460

วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ

JOURNAL OF ADMINISTRATIVE AND MANAGEMENT INNOVATION

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2565

Vol. 10 No. 1 January - April 2022

เจ้าของ

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บรรณาธิการ

ดร.วิทยา เจียรพันธุ์ (ศูนย์วุฒิอาชีวศึกษาคณาจารย์
จังหวัดนนทบุรี (ศว.นน.))

ที่ปรึกษา

ผศ.ศิวัช วสุนธราภิวัฒก์
ศ.ดร.อรุณ รักธรรม
รศ.ดร.อุดมวิทย์ ไชยสกุลเกียรติ
ดร.สำเนียง อนุพันธ์กุล
อาจารย์พี ม่วงนนท์
รศ.ดร.สมพร เพื่องจันทร์
รศ.ดร.ยุทธ ไกยวรรณ
ผศ.ดร.พนาสณฑ์ เกาะสุวรรณ
ผศ.ดร.กุสุมา ผลาพรหม
ผศ.ดร.เพชรรัตน์ ไสยสมบัติ
ดร.อริช สิริวิศรา

รองบรรณาธิการ

ผศ.ดร.ชงโค แซ่ตั้ง (มทร.ตะวันออก)
ผศ.ดร.วีระพล แจ่มสวัสดิ์ (มทร.ตะวันออก)

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.นิยม รัฐอมฤต (ม.ธรรมศาสตร์)
รศ.ดร.จุมพล หินนิพานิช (ม.รังสิต)
รศ.ดร.ดำรงศักดิ์ จันทิพย์ (ม.รามคำแหง)
รศ.ดร.ดวงตา สราญรัมย์ (ม.ราชพฤกษ์)
รศ.ดร.ศิริรัตน์ ชุณหะลาชัย (ม.มหิดล)
รศ.ดร.เพ็ญศรี ฉิรินัง (มทร.รัตนโกสินทร์)
ผศ.ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร (มรภ.บ้านจอมบึง)
ผศ.ดร.ชมภูษ หนุนาค (มทร.รัตนโกสินทร์)
ดร.รักเกียรติ หงส์ทอง (มรภ.เพชรบุรี)
ดร.ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง (มทร.รัตนโกสินทร์)
ดร.สุภาพร เฟ่งพิศ (มทร.รัตนโกสินทร์)

ข้อมูลติดต่อ

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
96 หมู่ 3 ถ.พุทธมณฑลสาย 5 ต.ศาลายา
อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170
โทรศัพท์/โทรสาร 02-441-6067

ข้อความและบทความในวารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ เป็นแนวคิดของผู้เขียน ไม่ใช่ความคิดเห็นและความรับผิดชอบของคณะผู้จัดทำ บรรณาธิการ กองบรรณาธิการ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ

JOURNAL OF ADMINISTRATIVE AND MANAGEMENT INNOVATION

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2565

Vol. 10 No. 1 January - April 2022

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองบทความ

ศาสตราจารย์ ดร.กฤษ เพิ่มทันจิตต์
ศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์
ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.พันธุ์ทิพย์ รามสูต
ศาสตราจารย์ ดร.พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ
ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี
ศาสตราจารย์ คลินิก นายแพทย์ วิรุณ บุญนุช
ศาสตราจารย์ ดร.สมบุญรณ์ สุขสำราญ
ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สุเทพ เชาวลิตร
ศาสตราจารย์ ดร.สุนทร บุญญาธิการ
ศาสตราจารย์ ดร.อภิชัย พันธเสน
ศาสตราจารย์ ดร.อรุณ รักธรรม
รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญาณทน อินทวาท
รองศาสตราจารย์ ดร.จุมพล หนิมพานิช
รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี จันทระโคติกา
รองศาสตราจารย์ ดร.นิติชาญ ปลื้มอารมณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.นิติพล ภูตะโชติ
รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม มณีโรจน์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปธาน สุวรรณมงคล
รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉิรินง
รองศาสตราจารย์ ดร.ฤเดช เกิดวิชัย
รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา สัจพันธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ อินทรหม
รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ รัฐนิตยานนท์
รองศาสตราจารย์ ดร.วิพร เกตุแก้ว
รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญรณ์ ศิริสรวิชัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร เพ็ญจันทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทคนิยม

รองศาสตราจารย์ รอ.ทพญ.ดร.สุพัตรา วรรณสืบเชื้อ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุติเทพ ศิริพิพัฒนกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ จันทะนี
รองศาสตราจารย์ ดร.อิสระ สุวรรณพล
รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมวิทย์ ไชยสกุลเกียรติ
รองศาสตราจารย์ ปภาวดี มนต์รีวัต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษกรก สุทัศน์ ณ อยุธยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา ต้นเปาว์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบกุล จันทระโคติกา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.การุณนันทน์ รัตนเสนวงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญปภัสนสร จานทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชงโค แซ่ตั้ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมภูนุช ฟู่นาค
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ เชาวแสงรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติมา ให้อยอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ปฏิทัศน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ มีใจเชื้อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ชัย นรากรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ศักดิ์ ผกามาศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมุข สุศลสัมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรรัตน์ ไสยสมบัติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชฎาพร บุญเรือง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชยา ภักดีจิตต์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิระ ไรจนประภาณต์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระพล แจ่มสวัสดิ์

วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ

JOURNAL OF ADMINISTRATIVE AND MANAGEMENT INNOVATION

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2565

Vol. 10 No. 1 January - April 2022

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลั่นกรองบทความ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร

พล.อ.ดร.เกษมชาติ นเรศเสนีย์

ดร.ศทวูฒิ สังฆมาศ

ดร.จรินทร์ จารุเสน

ดร.ณัฏพณ นิลนพคุณ

ดร.ดรุณี ปัญจรัตนกร

ดร.ดวงใจ คงคาหลวง

ดร.อัครง รัตนภรานุเดช

ดร.นำพล ม่วงอวยพร

ดร.นรินทร์ สมทอง

ดร.พรชัย สุริยะเวช

พล.ท.ดร.ประสานโชติ ยุวนุติ

ดร.เพชรรัตน์ จินตน์พงศ์

ดร.พรสรรค์ ไรจนพานิช

ดร.ไพศาล สุปัญญา

ดร.ฟ้าใส สามารถ

ดร.ภคมน โภคะธีรกุล

ดร.รัชฎา จิวาลัย

ดร.มานิต มณีธรรม

ดร.ฤทธิชาติ อินโสม

พ.ด.ท.ดร.รัฐวิทย์ หมั่นเจริญภาวนา

ดร.ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง

ดร.วิทยา เจียรพันธุ์

น.ต.ดร.สหัสชัย มหาวิระ

ดร.สมเจตน์ พันธุ์โฆสิต

ดร.สุทธิพร ชินะผา

พล.ต.ท.ดร.สัณฐาน ชยนนท์

ดร.อริสรา ธานีรณานนท์

ดร.สุภาพร เฟ่งพิศ

Dr.Danilda Hufana Duran

วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ

JOURNAL OF ADMINISTRATIVE AND MANAGEMENT INNOVATION

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

วัตถุประสงค์เพื่อ

1. เป็นสื่อ รวบรวม เผยแพร่บทความทางวิชาการ หรือบทความวิจัย ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เกี่ยวกับการบริหาร และการจัดการ
2. เป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลงานของงานวิจัยสู่ระดับมาตรฐานสากล
3. เป็นสื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และแนวคิดระหว่างนักวิจัยทั้งในและต่างประเทศ
4. เป็นแหล่งค้นคว้าการเรียนรู้วิชาการ และเสริมสร้างให้เกิดงานวิจัยใหม่ๆ ด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย

กำหนดการเผยแพร่

ตีพิมพ์ 3 ฉบับต่อปี ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม) เผยแพร่ในเว็บไซต์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และระบบฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์กลางของประเทศไทย หรือ Thai Journals Online (ThaiJO)

การเผยแพร่

วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ มอบให้ห้องสมุดหน่วยงานรัฐบาล สถาบันการศึกษา ในประเทศ และหน่วยงาน/บุคคลที่สนใจ

การบอกรับสมาชิก

ผู้สนใจสามารถบอกรับเป็นสมาชิกได้ที่ กองบรรณาธิการวารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ

ข้อมูลติดต่อ

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

96 หมู่ 3 ถ.พุทธมณฑลสาย 5 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

โทรศัพท์/โทรสาร 02-441-6067

- ❖ บทความทุกเรื่องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
- ❖ มีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประจำกองบรรณาธิการมากกว่าร้อยละ 50
- ❖ บทความจากนักวิชาการและนักวิจัยภายนอกลงตีพิมพ์ทุกฉบับมากกว่าร้อยละ 50
- ❖ กองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์การคัดลอก แต่ควรระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บทบรรณาธิการ

วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนสินทร์ เป็นวารสารระดับชาติที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีอายุครบรอบเป็นปีที่ 10 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2565) ในท่ามกลางปัญหาวิกฤตจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ลุกลามไปทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ที่มียอดผู้ติดเชื้อ 4.18 ล้านราย และมียอดผู้เสียชีวิตเกือบ 28,000 ราย จัดอยู่ในอันดับที่ 24 ของโลก และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น หากประชาชนยังขาดความตระหนักในการดูแลป้องกันตนเองโดยเคร่งครัด

บทความฉบับนี้ได้รับเกียรติจากนักวิชาการและนิสิตนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาต่างๆ ส่งผลงานที่ได้ผ่านการพิจารณาถ้อยแถลงให้ความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิประจำกองบรรณาธิการฯ นำลงตีพิมพ์เป็นจำนวน 12 บทความ ได้แก่ เรื่องแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 โดยผกาภาณุจน์ ปฐมาภูมิตา เรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัลด้วยข้อมูลขนาดใหญ่ โดยปรมิน โพธิ์พัฒน์ไพบูลย์ เรื่องผลกระทบของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100 โดยอดิษฐ์ เจตยา นิตา กาวังค์ และปิติมา ดิศกุลเนติวิทย์ เรื่องการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและการจัดกลุ่มพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการให้บริการขนส่งพัสดุกรณีศึกษา บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู โดยวรรณลักษณ์ อภินาวิน เรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม โดยพิมพ์ภา เพ็งนาเรนทร์ เรื่องการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 โดยสุริสา ไวแสน และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ เรื่องนวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยณัฐวราพร หลอดแก้ว และสมใจ สืบเสาะ เรื่องบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช้างแร้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยเอกราช ล้อแก้ว และสมใจ สืบเสาะ เรื่อง พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยณรพร เรืองรอง และสมใจ สืบเสาะ เรื่องการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยธัญมาศ นิยมญาติ และสมใจ สืบเสาะ เรื่องความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยเดชดนัย เลี่ยนแก้ว และจิรศักดิ์ สุรงค์พิพพรรณ และเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยชลลดา ชมศิริ และชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง

บรรณาธิการหวังว่าบทความต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นประโยชน์ทางด้านการบริหารและการจัดการแก่ผู้อ่านตามเจตนารมณ์ของวารสารตามสมควร



ดร.วิทยา เจียรพันธุ์

บรรณาธิการวารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สารบัญ

หน้า

แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21	1
ผกากาญจน์ ปฐมาญาดา	
การพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัลด้วยข้อมูลขนาดใหญ่	15
ปรมิน โพิพัฒน์ไพบูลย์	
ผลกระทบของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาดของ บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100	24
อดิษฐ์ เจติยา นิตยา กาวีวงศ์ และปติมา ดิศกุลเนติวิทย์	
การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและการจัดกลุ่มพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการให้บริการขนส่งพัสดุ กรณีศึกษา บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู	35
วรรณลักษณ์ อภินาวัน	
แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม	47
พิมพ์พา เพ็งนาเรนทร์	
การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24	59
สุริสา ไวแสน และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ	
นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	67
ณัฐวราพร หลอดแก้ว และสมใจ สืบเสาะ	
บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะ ของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช้างแร้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	76
เอกราช ล้อแก้ว และสมใจ สืบเสาะ	
พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	87
ณรพร เรืองรอง และสมใจ สืบเสาะ	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	97
<i>ธัญมาศ นิยมญาติ และสมใจ สืบเสาะ</i>	
ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการ และสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	105
<i>เดชดนัย เลี่ยนแก้ว และจิรศักดิ์ สุรังคพิพรรธน์</i>	
ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2	113
<i>ชลลดา ชมศิริ และชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง</i>	

แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21

Approach for sustainable government human resource management in the 21st century

ผกากาญจน์ ปฐมาญาดา

Phakakarn Pathamayada

สำนักงานศาลปกครอง

Office of The Administrative Courts

E-mail: Phakakarn.p@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ใช้วิธีการวิจัยเชิงสังเคราะห์เอกสาร แก่ไข เป็น ใช้วิธีการ “สังเคราะห์ห่อภิมาน” ด้วยการสังเคราะห์เอกสารจากแหล่งปฐมภูมิ และทุติยภูมิ ผลการวิจัยครั้งนี้ พบแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 6 แนวทาง คือ 1) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในยุคไทยแลนด์ 4.0 คือ จะต้องปรับตัวและเพิ่มทักษะในการเรียนรู้ด้วยตัวเองคนไทยต้องมีทักษะด้านภาษาและการสื่อสารสำหรับเข้าถึงข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน 2) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในวัฒนธรรมของการเรียนรู้ชุดใหม่ สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสวัฒนธรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเรียนรู้สถานการณ์จากมุมมองใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม 3) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างครอบครัวที่เหมาะสม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 4) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการบริหารทรัพยากรบุคคลแบบใหม่ สรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานในองค์กร 5) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพการทำงานสูง พัฒนาองค์กรในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรเพื่อก้าวไปสู่การพัฒนางานองค์กรให้มีศักยภาพ สามารถปฏิบัติการกิจบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเวลา และคุณภาพของผลงานดีเยี่ยม 6) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในบทบาทการนำองค์กรแห่งการเรียนรู้ของนักทรัพยากรมนุษย์ยุคใหม่ เน้นหลักที่สำคัญเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ สร้างการเรียนรู้ในองค์กร และองค์กรสู่ความเป็นองค์กรอัจฉริยะที่จะสามารถดำรงอยู่ในศตวรรษที่ 21

คำสำคัญ: แนวทางการบริหารจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ ภาครัฐ ศตวรรษที่ 21

Abstract

This article aims to study the guidelines for sustainable human resource management in the government sector in the 21st century using a Meta-Synthesis, Documentary synthesis method of primary source documents, and secondary sources, The results of this research Found guidelines for human resource management Sustainable government in the 21st century, 6 approaches are: 1) Human resource management in the Thailand 4.0 era is to adapt and increase self-learning skills, Thai people must have language and communication skills for accessing information without borders 2) Human resource management in a new learning culture Able to adapt to the 21st century learning culture must learn the situation from a new and different perspective 3) Human resource management in creating an environment that is conducive to development and capacity building, man Create an environment conducive to human development and

empowerment. Focus on building the right family Promote the participation of the public sector, the private sector, local government organizations and community in human resource development 4) human resource management in the new human resource management recruiting and selecting personnel with knowledge Able to work in the organization 5) Human resource management to develop the organization to have high working potential. Develop the organization in various fields to increase the organization's capacity to advance to the organization's potential development, Able to carry out missions to achieve the objectives with efficiency, timeliness and excellent quality of work. 6) Human resource management in the role of leading the learning organization of modern human resource professionals. Emphasize the key principles of the learning organization. Create learning in the organization and the organization to become a smart organization that will be able to survive in the 21st century

Keywords: Management approach, Human resources, Government, 21st Century

บทนำ

ผ่านมาถึงสองทศวรรษแล้วหลังจากที่โลกได้เข้าสู่ศตวรรษที่ 21 กำลังคนภาครัฐในศตวรรษนี้ต้องมีความรู้ ทักษะ สมรรถนะ ศตวรรษที่ 21 มาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง อันเกิดจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านดิจิทัล ซึ่งเป็นแรงกดดัน ทำให้เกิดการปฏิวัติด้านดิจิทัล (Digital Revolution) และการพลิกโฉมองค์กร (Organizational Transformation) โลกปัจจุบันอยู่ในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วและตลอดเวลา ทำให้ระบบราชการไทยต้องพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ต้องมีการพัฒนานโยบาย กฎและระเบียบต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องและส่งเสริมการปฏิบัติงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด รวมทั้งต้องพัฒนาศักยภาพของกำลังคนภาครัฐให้สอดคล้อง และรองรับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ปัจจัยสำคัญที่จะขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยี และทรัพยากรมนุษย์ (รณรงค์ ศุภรัตน์, 2563) ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 ยังกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1) ด้านความมั่นคง 2) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 5) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (สำนักงานศาลปกครอง, 2562) แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ควรเป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน การพัฒนาศักยภาพคนในการใช้ดิจิทัล ตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อเพื่อการเรียนรู้ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2559)

ปัจจุบันปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ท่ามกลางบริบทโลกที่กำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุค 4.0 การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรมนุษย์ ยังมีปัญหาโครงสร้างอีกหลายเรื่องที่ต้องได้รับการแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำทั้งด้านรายได้และโอกาส การคอร์รัปชัน การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ หรือปัญหาการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการยกระดับศักยภาพเศรษฐกิจในยุค 4.0 ปัญหาสำคัญที่ส่งผลให้ทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐไม่ประสบความสำเร็จ คือ ปัญหาคุณภาพของแรงงานไทย ซึ่งมีประเด็นที่เกี่ยวข้องในหลายมิติ คือ คุณภาพการศึกษาของประเทศที่ไต่ลงเรื่อยๆ จากข้อมูลปี 2559 องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ชี้ว่าความสามารถของนักเรียนอายุ 15 ปี ในเรื่องวิทยาศาสตร์และทัศนคติต่อวิทยาศาสตร์ ทักษะการอ่าน และคณิตศาสตร์ พบว่า ความสามารถของเด็กไทยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมากในทุกมิติที่ทดสอบ และในภาพรวมอยู่ในอันดับที่ 54 จาก 72 ประเทศ พบว่า เผชิญปัญหาขาดแคลนแรงงานทั้งด้านปริมาณ

และทักษะความชำนาญที่ตรงกับความต้องการ กล่าวคือ ตลาดแรงงานต้องการแรงงานที่มีทักษะและประสบการณ์ด้านวิชาชีพ หรืออาชีวะ แต่ผลผลิตแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นบัณฑิตที่จบการศึกษาในระดับปริญญาในสาขาวิชาที่ไม่ตรงกับที่ตลาดต้องการ และที่สำคัญคุณภาพก็ไม่ได้มาตรฐานที่ตลาดแรงงานคาดหวัง คนไทยขาดการพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง เพราะคนไทยไม่ชอบที่จะติดตามความรู้หรือความก้าวหน้าของโลก หรือขาดทักษะที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ทั้งที่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2559) ปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ส่วนหนึ่ง คือ องค์กรส่วนใหญ่ยังไม่ได้เตรียมตัวกับอนาคตที่อาจจะเกิดขึ้น เพราะว่าผู้บริหารจำนวนมากชอบวางกลยุทธ์และบริหารงานแบบตั้งรับ (Reactive) ซึ่งหมายถึงการบริหารงานแบบที่เมื่อเกิดปัญหาอะไรแล้ว จึงค่อยหาทางแก้ไขในวันข้างหน้า แต่บางองค์กรอาจจะมีวางแผนเชิงรุก (Proactive) บ้าง เช่น มีการป้องกันความเสี่ยงโดยการทำ Business Continuity Plan หรือ Contingency Plan แต่เท่านี้ก็ยังไม่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนองค์กรในยุคปัจจุบันหลายองค์กรมุ่งเน้นเรื่องความสามารถในการตอบสนองต่อปัญหา หรือการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมุ่งเน้นเรื่องการทำผลงานในปัจจุบันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่อาจจะเกิดขึ้นให้เร็วที่สุด แต่ไม่ได้คิดถึงอนาคตมากนัก ซึ่งแนวคิดแบบนี้อาจไม่ใช่สิ่งผิดเสียทั้งหมด แต่เป็น “กับดัก” ที่ทำให้องค์กรไม่สามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและเป็นผู้นำได้อย่างแท้จริง เพราะผู้บริหารที่มีความสามารถด้านการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) คือ ผู้บริหารที่ต้องให้ความสนใจกับอนาคตขององค์กรในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (กุลเชษฐ์ มงคล, 2563)

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายการวางแผนพัฒนาทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนต่อไป

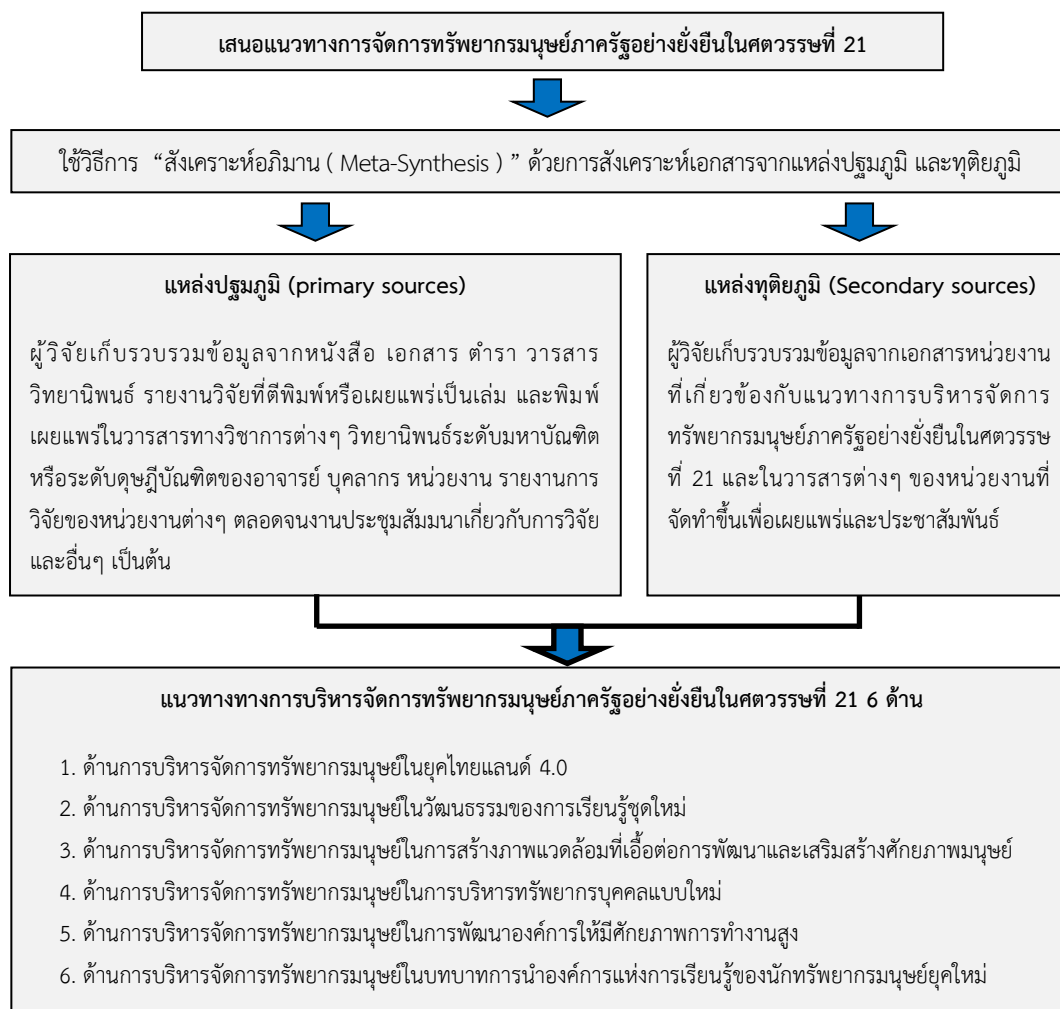
วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเสนอแนวทางการจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 สามารถไปกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืน
2. สามารถนำข้อมูลไปเป็นทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเคราะห์เชิงเอกสาร เป็นการสังเคราะห์หนังสือ เอกสารประกอบการสอน งานวิจัย วารสาร มาบูรณาการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อนำผลการสังเคราะห์ทั้งหมดมาหาข้อสรุปร่วมกัน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 การสังเคราะห์เชิงเอกสารมีขอบเขตการดำเนินงานครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่

1. การสังเคราะห์เชิงเอกสาร

- 1.1 การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีหลักการของศาสตร์
- 1.2 การสังเคราะห์ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อนำมาเป็นตัวอย่างการสังเคราะห์เชิงเอกสาร
- 1.3 การสังเคราะห์ข้อค้นพบจากผลงานวิจัย

การสังเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยกำหนดลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. การนำแนวคิด ทฤษฎีและหลักการของศาสตร์ที่หลากหลายในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 มาทำการสรุปให้เห็นเป็นแนวคิด ทฤษฎีแนวทางตัวแบบใหม่ขึ้นมา

2. การสังเคราะห์งานวิจัยที่เป็นการสังเคราะห์มาจากผลงานวิจัยหลายเรื่องในหัวข้อที่เกี่ยวกับแนวทาง การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 การสังเคราะห์งานวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อหาข้อสรุปร่วมจากผลงานวิจัยต่างๆ หรือกล่าว อีกนัยหนึ่งเป็นการตกผลึกความคิดที่ได้มาจากผลงานวิจัยหลายชิ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปร่วมในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21

3. การมุ่งหาข้อสรุปและข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 (Generalization) ในหัวข้อที่ศึกษาโดยใช้เหตุผลเชิงอุปมาน (Induction Reasoning) ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงอุปมานเป็นวิธีการศึกษาที่ใช้วิธีการนำข้อค้นพบที่ได้หรือสรุปผลต่าง ๆ เป็นจำนวนมากมาหาเป็นข้อสรุป

4. การค้นหาความเป็นจริงโดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาเชิงสังเคราะห์และนำมาใช้เหตุผลเชิง อุปมาน รวมถึงอาจมีการนำข้อสรุปแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 สรุปร่วมหรือข้อสรุปทั่วไปหรือต้นแบบใหม่ไปหรือทดสอบเพื่อหาความจริงต่อไป

2. กระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเอกสาร กำหนดขอบเขตที่จะศึกษาแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ของการสังเคราะห์งานในหนังสือ เอกสารประกอบการสอน งานวิจัย วารสาร ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับหัวข้องานวิจัย เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการสังเคราะห์

การเสาะค้นหนังสือ เอกสารประกอบการสอน งานวิจัย วารสาร ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ใช้วิธีการวิจัยเชิงสังเคราะห์เอกสาร แก๊ไข เป็น ใช้วิธีการ “สังเคราะห์ห่อภิวน (Meta-Synthesis)” ด้วยการสังเคราะห์เอกสารจากแหล่งปฐมภูมิ และทุติยภูมิ โดยการสังเคราะห์เอกสาร ในหลักการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยของ กลาส (Glass, 1981) ซึ่งได้กล่าวถึงแหล่งเสาะค้น งานวิจัยที่จะนำมาวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 แหล่งปฐมภูมิ (primary sources) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัย ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นเล่ม และพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการต่างๆ วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตหรือระดับดุษฎีบัณฑิตของอาจารย์ บุคลากร หน่วยงาน รายงานการวิจัยของหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนงานประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการวิจัยและอื่นๆ เป็นต้น

3.2 แหล่งทุติยภูมิ (Secondary sources) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 และในวารสารต่างๆ ของหน่วยงานที่จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

4. การคัดเลือกงานวิจัย/วิทยานิพนธ์เพื่อทำการสังเคราะห์

หลังจากที่ผู้วิจัยได้เสาะค้นหางานวิจัยจากแหล่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งปฐมภูมิหรือแหล่งทุติยภูมิแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกงานวิจัยตามแนวทางของ โลท์ (Light and Pillemer, 1984) ที่ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการคัดเลือกงานวิจัยในกรณีที่เลือกมาทั้งหมดกับการเลือกเฉพาะผลงานที่มีการพิมพ์ ดังนี้

4.1 การเลือกมาทั้งหมด วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายที่สุด กล่าวคือเป็นการรวบรวมผลการวิจัยทุกเรื่องเท่าที่จะหาได้ทั้งงานวิจัยที่มีการพิมพ์ และงานวิจัยที่ไม่มีการพิมพ์ วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต รายงานการวิจัยเท่าที่จะหาได้จากองค์กรต่างๆ สถาบันการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐ วิธีนี้สามารถทำให้หลีกเลี่ยงการเลือกเรื่องที่จะนำมาศึกษาหรือการตัดสินใจว่าทำไมจึงเลือกบางเรื่องมาศึกษา

4.2 การเลือกเฉพาะผลงานที่มีการตีพิมพ์ วิธีนี้เป็นการนำเสนอเฉพาะผลงานที่มีการตีพิมพ์เท่านั้น มารวมเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งในกรณีเช่นนี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะวิทยานิพนธ์และเอกสารการประชุมเท่านั้น เนื่องจากสิ่งเหล่านี้มีอยู่ในห้องสมุด และสามารถหาได้แทบทุกแห่งการไม่นำรายงานที่ไม่มีการตีพิมพ์มาพิจารณาจะเป็นการทูลงเวลางบประมาณ และยังสามารถควบคุมคุณภาพของงานวิจัยได้ด้วย แต่การคัดเลือกงานวิจัยเฉพาะที่มีการตีพิมพ์มาเสนอนั้น โรเซนทาล (Rosenthal, 1978 อ้างถึงใน Light and Pillemer, 1984) ได้สรุปว่า ผลงานวิจัยที่นำมาอ้างในวารสารจะเป็นผลงานวิจัยที่มีการตีพิมพ์ก็จะมีการยอมรับมากกว่าข้อค้นพบที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการคัดเลือกงานวิจัย ถ้าผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะผลงานวิจัยที่มีการตีพิมพ์ก็จะทำให้ผลที่ได้สูงกว่าความเป็นจริง และ สมิธ (Smith, 1980 อ้างถึงใน Light and Pillemer, 1984) ได้ศึกษาผลงานวิจัย 10 เรื่องที่เสนอในวารสารกับผลงานวิจัยที่ได้มาจากแหล่งอื่นๆ ผลปรากฏว่าค่าที่ได้จากผลงานวิจัย หากเลือกเฉพาะผลงานวิจัยที่มีการตีพิมพ์จะทำให้ได้ข้อสรุปที่มีความคลาดเคลื่อนได้ ดังนั้นจึงควรหันมาพิจารณาเอกสารอื่นๆ ที่ไม่มีการตีพิมพ์แต่เป็นสิ่งที่มีความค้ำย เนื่องจากมีการรวบรวมผลงานวิจัยจากแหล่งต่างๆ โดยละเว้นผลงานที่ไม่มีการตีพิมพ์จะทำให้ข้อสรุปที่ได้จากการศึกษามีความลำเอียงไปโดยปริยาย อย่างไรก็ตามในการคัดเลือกในการคัดเลือกผลงานวิจัยเพื่อนำมาสังเคราะห์ ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบคุณภาพของงานวิจัยก่อนว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ความชัดเจนของงานวิจัย ความสมบูรณ์ของงานวิจัย การออกแบบการวิจัยมีการบรรยายอย่างครบถ้วนและถูกต้องหรือไม่ เครื่องมือวิจัยมีความเที่ยงตรงหรือไม่ เทคนิคการรวบรวมข้อมูลเหมาะสมกับงานวิจัยหรือไม่ เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง เหมาะสม ตรงตามกระบวนการข้อมูลตัวแปร และวัตถุประสงค์การวิจัยหรือไม่ การเสนอผลวิจัยครบถ้วนและถูกต้อง การสรุปผลวิจัยชัดเจน ถูกต้องครบถ้วน และอ่านง่าย

5. เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้เลือกงานวิจัยโดยใช้เกณฑ์การประเมินงานวิจัยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมผลงานวิจัย โดยการศึกษางานวิจัยอย่างละเอียด เพื่อนำผลที่ได้จากข้อค้นพบจาก งานวิจัยทุกเรื่องไปสังเคราะห์ สรุปผลการสังเคราะห์งานวิจัย แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 และทำการจดบันทึกผลสรุปงานวิจัยในแต่ละเรื่องในสมุดบันทึก จากหนังสือ เอกสาร ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัย รายงานประจำปี เอกสารการประชุม เอกสารประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 และในวารสารต่าง ๆ ของหน่วยงานที่จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

6. การสรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสาร

ผู้วิจัยทำการสรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสาร ที่ได้จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสารจากการศึกษาคนควาขอมูลจากเอกสาร (Documentary Research) แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 และทำการสรุปผลเชิงบรรยาย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 6 แนวทาง คือ

1. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในยุคไทยแลนด์ 4.0

ในยุค Digital Economy ความรู้ และเทคโนโลยีจะทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด และเพิ่มมูลค่าให้แก่ประเทศ จึงต้องมุ่งเน้นในการเพิ่มความรู้หรือทุนทางปัญญาให้แก่ประชากรของประเทศเสียก่อน สาขาวิชาที่มีแนวโน้มเป็นที่ต้องการของทุกประเทศภายใน 10 ปีนี้ และมีอิทธิพลสูงต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 คือ 1) ด้าน Healthcar 2) ด้านการพัฒนา Software 3) ด้านวิศวกรรมและการจัดการเครือข่ายดิจิทัล 4) ด้านวิศวกรรมและการจัดการด้านการเงิน 5) ด้านวิเคราะห์และสังเคราะห์ขั้นสูงด้วย AI 6) ด้านวิศวกรรมชีวภาพ (Biotech) 7) ด้านวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม 8) ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 9) ด้านการบริหารจัดการนวัตกรรมเฉพาะด้าน ทิศทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในยุคไทยแลนด์

4.0 ในอีก 10-15 ปีข้างหน้าคนไทยจะต้องปรับตัวและเพิ่มทักษะในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ ทักษะในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง คนไทยต้องมีทักษะด้านภาษาและการสื่อสารสำหรับเข้าถึงข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน คนไทยต้องมีทัศนคติต่อการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องคนไทยต้องรู้จักการทำงานที่พลเมืองที่ดี (สมบัติ กุสุมาวดี, 2561)

2. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในวัฒนธรรมของการเรียนรู้ชุดใหม่

โลกในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงใน 3 กระแสหลัก คือ 1) เกิด DE monopolization of Knowledge ไม่มีการผูกขาดความรู้ 2) เกิด Democratization of Information ไม่มีการผูกขาดข้อมูล และ 3) เกิด Disruption of Technology & Innovation เทคโนโลยีและนวัตกรรมเกิดขึ้นใหม่ๆ จากการรวมตัวและแตกตัวของเทคโนโลยีและนวัตกรรมเดิมตลอดเวลา เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสดังกล่าว วัฒนธรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบสำคัญ คือ Learn, Unlearn และ Relearn “Unlearn” คือ การไม่ยึดติดกับสิ่งที่เรารู้มา ต้องปรับตัวให้ทันตลอดเวลา ส่วน “Relearn” นั้นคือ สิ่งที่เราเชื่อมั่นเปลี่ยนไปในบริบทใหม่ๆ ดังนั้น ต้องเรียนรู้สถานการณ์หรือเหตุการณ์จากมุมมองใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม สำหรับ “Learn” นั้น โจทย์ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 คือ จะเรียนรู้อย่างไรให้มีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรม หลายประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาแล้ว กับพลวัตของโลกในศตวรรษที่ 21 ยกตัวอย่างเช่น A Nation of Maker ของสหรัฐอเมริกา Design in Innovation ของสหราชอาณาจักร Made in China 2025 ของสาธารณรัฐประชาชนจีน Make in India ของอินเดีย Smart Nation ของสิงคโปร์ Creative Economy ของเกาหลีใต้ถึงเวลาของการปรับเปลี่ยนโมเดลประเทศไทยให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกในศตวรรษที่ 21 (ภัทร พจน์พานิช, 2561)

3. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์

เป้าหมายการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์มุ่งเน้น การสร้างกรอบครวัที่เหมาะสมกับโลกในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวยุคใหม่ และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญ ของการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม สนับสนุนภาคเอกชนในการสนับสนุน ครอบครัวยุคใหม่ในการเลี้ยงดูบุตรและการดูแลผู้สูงอายุ รวมถึงมีระบบสนับสนุนในการดูแลเด็กและครอบครัวยุคใหม่ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ซึ่งการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้เกี่ยวกับกรอบครวั สภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการพัฒนาครอบครัวยุคใหม่ ศักยภาพของครอบครัวยุคใหม่ ภาคีเครือข่ายทางสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัวยุคใหม่ ตลอดจนกลไกบริหารจัดการเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ ทั้งนี้ การดำเนินการ ที่ผ่านมายังคงเป็นโครงการที่เน้นการพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งถือเป็นความท้าทาย สำคัญที่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องเร่งดำเนินงานที่เป็นองค์รวมมากขึ้น เพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

4. แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ในการบริหารทรัพยากรบุคคลแบบใหม่

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หรือทรัพยากรบุคคลแนวใหม่ คล้ายการบริหารแบบเดิม แต่มีจุดมุ่งเน้นที่ต่างกัน วัตถุประสงค์ของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ คือ 1) เพื่อสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานในองค์กร 2) เพื่อใช้คนให้เกิดประโยชน์สูงสุด 3) เพื่อธำรงรักษาบุคคลที่มีความสามารถให้อยู่กับองค์กรนานๆ 4) เพื่อพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถ มุ่งเน้นเชิงกลยุทธ์และเชิงระบบ ถือคนเป็นสินทรัพย์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์สมัยใหม่ นักคิดเรียกบุคลากรแนวใหม่ว่า “ทุนมนุษย์” ความท้าทายสำคัญในการบริหารทรัพยากรบุคคลแบบใหม่ คือ ตอบสนองโลกาภิวัตน์ รับเทคโนโลยีใหม่ จัดการการเปลี่ยนแปลง สร้างทุนมนุษย์ ตอบสนองต่อตลาด การลดต้นทุน (Bohlander, Snell and Sherman,

2001) ความแตกต่างของแนวคิดและฐานคติการบริหารทรัพยากรมนุษย์กับการบริหารงานบุคคลแบบเก่า ของ Frederic W. Taylor ดังนี้ (ดวงพร แสงทอง, 2562)

ปัจจุบันการบริหารทรัพยากรมนุษย์สมัยใหม่ การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรบุคคลและการบริหารงานทรัพยากรบุคคลแนวใหม่มีบทบาทมากขึ้น การบริหารบุคคลตามทฤษฎีสมรรถนะ competency คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรบางกลุ่ม/บางคนในองค์กรปฏิบัติงาน ได้ผลงานโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ โดยบุคลากรเหล่านี้แสดง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรม ดังกล่าว มากกว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ ในสถานการณ์หลากหลายกว่าและได้ผลงานดีกว่าผู้อื่น และการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล (ดวงพร แสงทอง, 2562)



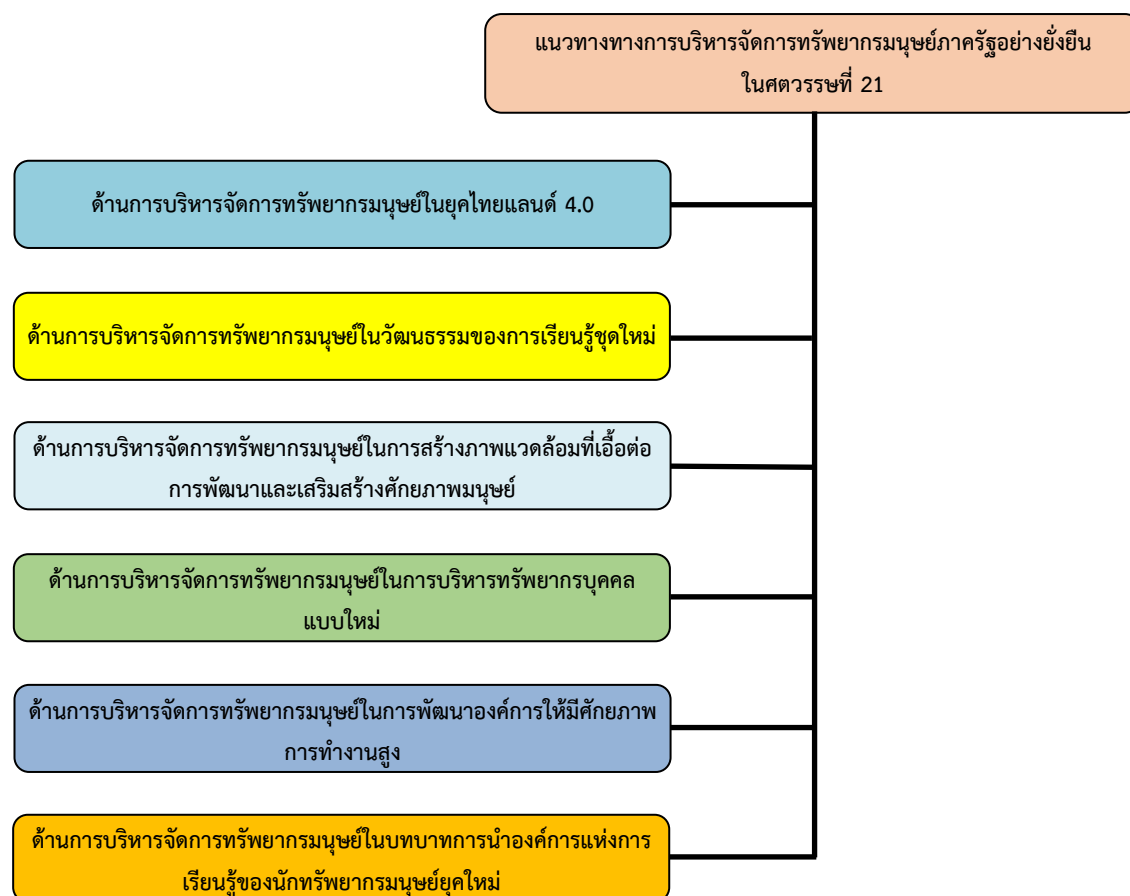
ภาพที่ 2 การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรบุคคล

ที่มา: ดวงพร แสงทอง, 2562



ภาพที่ 3 การบริหารงานทรัพยากรบุคคลแนวใหม่

ที่มา: ดวงพร แสงทอง, 2562



ภาพที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21

นอกจากนี้แนวคิดเรื่องสมรรถนะมักมีการอธิบายด้วยโมเดลภูเขาน้ำแข็งซึ่งอธิบายว่าความแตกต่างระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับภูเขาน้ำแข็งโดยมีส่วนที่เห็นได้ง่ายและพัฒนาได้ง่าย คือ ส่วนที่อยู่เหนือน้ำ สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย

1. ทักษะ (Skills) คือ สิ่งที่บุคคลรู้และสามารถทำได้อย่างดี เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะในการขับรถ เป็นต้น

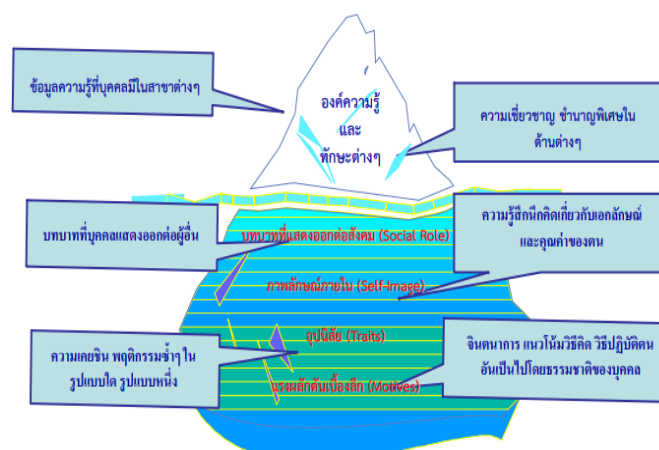
2. ความรู้ (Knowledge) คือ สิ่งที่บุคคลรู้และเข้าใจในหลักการ แนวคิดเฉพาะด้าน เช่น มีความรู้ ด้านบัญชีมีความรู้ด้านการตลาด การเมือง เป็นต้นส่วนที่อยู่ใต้น้ำ สังเกตเห็นได้ยาก

3. บทบาททางสังคม (Social Role) คือ สิ่งที่บุคคลต้องการสื่อให้บุคคลอื่นในสังคมเห็นว่าตัวเขามีบทบาทอย่างไรต่อสังคม เช่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น

4. ภาพพจน์ที่รับรู้ตัวเอง (Self Image) คือ ภาพพจน์ที่บุคคลมองตัวเองว่าเป็นอย่างไร เช่น เป็นผู้นำ เป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นศิลปิน เป็นต้น

5. อุปนิสัย (Traits) คือ ลักษณะนิสัยใจคอของบุคคลที่เป็นพฤติกรรมถาวร เช่น เป็นนักกีฬาที่ดี เป็นคนใจเย็น เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นต้น

6. แรงกระตุ้น (Motive) คือ พลังขับเคลื่อนที่เกิดจากภายในจิตใจของบุคคล ที่จะส่งผลกระทบต่อการกระทำ เช่น เป็นคนที่มีความต้องการผลสำเร็จ การกระทำสิ่งต่าง ๆ จึงออกมาในลักษณะของการมุ่งไปสู่ความสำเร็จตลอดเวลา (ดวงพร แสงทอง, 2562)



ภาพที่ 5 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง

ที่มา: McClelland, 1961

5. แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ในการพัฒนาองค์การให้มีศักยภาพการทำงานสูง

เมื่อสังคมโลกเข้าสู่คริสต์ศตวรรษ 21 สู่ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า ยุคโลกาภิวัตน์ มิติของสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมแบบเดิม อาจต้องถูกทับซ้อนด้วยแนวคิด รูปแบบวิธีการ ความเชื่อและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ๆ ตามยุคสมัยอย่างรวดเร็ว องค์การต่างๆ ในปัจจุบันจึงดำเนินการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การ ต้องเผชิญกับสภาวะการณ์ของการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น ทำให้ผู้บริหารหรือผู้นำองค์การจำเป็นต้อง พัฒนาองค์การในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์การเพื่อก้าวไปสู่การพัฒนาองค์การให้มีศักยภาพการทำงานสูง คือ องค์การที่มีแผนรองรับกับสภาวะต่างๆ อย่างชัดเจน มีการวิเคราะห์สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานจากรอบด้านทุกมุมมอง ทำให้สามารถปฏิบัติภารกิจบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเวลา และคุณภาพของผลงานดีเยี่ยมเป็นที่ยอมรับ เพื่อเตรียมความพร้อมในทุกมิติของการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัว ตอบสนองต่อการผันแปรอย่างรวดเร็ว ท่ามกลางปัจจัยที่เป็นแรงกดดัน และคงไว้ซึ่งความสามารถในการแข่งขันเพื่อความอยู่รอดอย่างยั่งยืนขององค์การในระยะยาว (รัตติกาล ไสยะภาส, 2563)

6. แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 ในการนำองค์การแห่งการเรียนรู้กับบทบาทที่สำคัญของนักทรัพยากรมนุษย์ยุคใหม่

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งเรื่องการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ และบทบาทที่เปลี่ยนแปลงและท้าทายของนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต่างเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง หลักที่สำคัญคือ เน้นการอธิบายถึงแนวคิด หลักที่สำคัญเกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้ รวมถึงกระบวนการในการพัฒนาไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ องค์การแห่งการเรียนรู้เป็นองค์การในอุดมคติที่สามารถสร้างขึ้นมาจากหลากหลายแนวทาง เช่น แนวทางในการพัฒนาองค์การการเรียนรู้โดยอาศัยหลัก The Fifth Disciplines จากข้อเสนอของ Senge ด้วยหลักการขับเคลื่อนระบบเพื่อสร้างการเรียนรู้ในองค์การที่เสนอโดย Michael Marquardt รวมตลอดทั้งการเน้นกิจกรรมหลัก เพื่อสร้างการเรียนรู้ในองค์การตามแนวคิดของ Garvin เพื่อเป็นหลักที่สมาชิกในองค์การจะใช้เพื่อพัฒนาตนเอง และองค์การสู่ความเป็นองค์การอัจฉริยะ ที่จะสามารถดำรงอยู่ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมั่นคง และเน้นการอธิบายถึงแรงผลักดันที่ทำให้บทบาทของนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งบทบาทที่สำคัญและท้าทายของนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในยุคใหม่ เพื่อมีส่วนร่วมในการผลักดันให้องค์การพัฒนาไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ได้ บทบาทของนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีอาชีพที่สำคัญและเหมาะสมกับองค์การในยุคปัจจุบันไว้ได้แก่ บทบาทผู้เป็นหุ้นส่วนในการสร้างและพัฒนากลยุทธ์ บทบาทผู้สนับสนุนพนักงาน บทบาทผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการ

และบทบาทผู้นำความเปลี่ยนแปลง ตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการสร้างคุณค่าของนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่การเป็นนักพัฒนาระดับมืออาชีพ ที่มีคุณค่าของสังคมซึ่งมีหลายบทบาท แต่สามารถสรุปและแบ่งออกได้เป็น 2 บทบาทหลักด้วยกันคือ 1) บทบาทในการผลักดันให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ และ 2) บทบาทในการสร้างกลยุทธ์และสนับสนุนการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (สุรศักดิ์ ชะมารัมย์, 2559)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 6 แนวทาง สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในยุคไทยแลนด์ 4.0 คือ จะต้องปรับตัวและเพิ่มทักษะในการเรียนรู้ด้วยตัวเองคนไทยต้องมีทักษะด้านภาษาและการสื่อสารสำหรับเข้าถึงข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน 2) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในวัฒนธรรมของการเรียนรู้ชุดใหม่ สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสวัฒนธรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเรียนรู้สถานการณ์จากมุมมองใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม 3) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการสร้างภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างครอบครัวที่เหมาะสม ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 4) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการบริหารทรัพยากรบุคคลแบบใหม่ สรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานในองค์กร 5) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพการทำงานสูง พัฒนาองค์กรในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรเพื่อก้าวไปสู่การพัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพ สามารถปฏิบัติการกิจบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเวลา และคุณภาพ ของผลงานดีเยี่ยมเป็นที่ยอมรับ 6) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในบทบาทการนำองค์กรแห่งการเรียนรู้ของนักทรัพยากรมนุษย์ยุคใหม่ เน้นหลักที่สำคัญเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ สร้างการเรียนรู้ในองค์กร และองค์การสู่ความเป็นองค์การอัจฉริยะที่จะสามารถดำรงอยู่ในศตวรรษที่ 21

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในยุคไทยแลนด์ 4.0 คือ จะต้องปรับตัวและเพิ่มทักษะในการเรียนรู้ด้วยตัวเองคนไทยต้องมีทักษะด้านภาษาและการสื่อสารสำหรับเข้าถึงข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน 2) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในวัฒนธรรมของการเรียนรู้ชุดใหม่ สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสวัฒนธรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเรียนรู้สถานการณ์จากมุมมองใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม 3) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการสร้างภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างครอบครัวที่เหมาะสม ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 4) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการบริหารทรัพยากรบุคคลแบบใหม่ สรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานในองค์กร 5) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพการทำงานสูง พัฒนาองค์กรในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์กร เพื่อก้าวไปสู่การพัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพ สามารถปฏิบัติการกิจบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเวลา และคุณภาพ ของผลงานดีเยี่ยมเป็นที่ยอมรับ 6) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในบทบาทการนำองค์กรแห่งการเรียนรู้ของนักทรัพยากรมนุษย์ยุคใหม่ เน้นหลักที่สำคัญเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ สร้างการเรียนรู้ในองค์กร และองค์การสู่ความเป็นองค์การอัจฉริยะที่จะสามารถดำรงอยู่ในศตวรรษที่ 21

ผลการศึกษาดังกล่าว ซึ่งมีผู้สนับสนุนแนวคิดคือ วสันต์ ทัพวงศ์ (2561) ทรัพยากรบุคคล เป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดต่อการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดแก่องค์กรและสังคมเป็นส่วนรวม จึงจำเป็นต้องมีระบบการจัดการที่ทันสมัย (Modernization) มีประสิทธิภาพ (Efficiency) และมีประสิทธิผล (Effectiveness) โดยการใช้ทรัพยากรบุคคลให้เกิดประโยชน์สูงสุด การพัฒนาทรัพยากรบุคคล เป็นกระบวนการที่มุ่งจะเปลี่ยนแปลงวิธีการ ทำงาน ความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติของกำลังพลให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นโดยเฉพาะกำลังพลของมณฑลทหารบกที่ 16 เพื่อให้กำลังพลที่ได้รับการพัฒนาแล้วนั้น

ปฏิบัติงานได้ผลตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ การที่องค์กรจะมีคุณภาพได้หรือไม่ขึ้น การพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Human Resource Development) เป็นปัจจัยที่สำคัญ ทางเลือกหนึ่งที่จะต้องเริ่ม ซึ่งมีผู้บริหารคอยให้การสนับสนุนเป็นจุดเชื่อมโยงส่วนหนึ่งในกระบวนการที่องค์กรจะสร้าง ทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่สำคัญในการพัฒนาองค์กรต่อไปในอนาคต การส่งเสริมและพัฒนา ความรู้ ความสามารถ การสร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็น บุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกันจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์และความรู้ ที่ยั่งยืน ศึกษาถึงจุดแข็ง จุดอ่อน สภาพปัญหา อุปสรรค ด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนงานและสาเหตุของปัญหาอื่นๆ ที่มีผลต่อการดำเนินงานให้ได้แนวทางการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานให้เหมาะสมและได้มาตรฐานรองรับการดำเนินงานขององค์กรที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ในการศึกษาครั้งนี้ได้ข้อสรุปสำคัญ คือ อนาคตเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่สามารถคาดเดาได้ ซึ่งมณฑลทหารบกที่ 16 สามารถเผชิญกับสถานการณ์ของความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นใน อนาคตได้ จะทำอย่างไรให้ได้เปรียบในการแข่งขัน บริบทโลกที่กำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุค 4.0 ในยุค Digital Economy ความรู้ และเทคโนโลยีจะทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดและเพิ่มมูลค่าให้แก่ประเทศ จึงต้องมุ่งเน้นในการเพิ่มความรู้ หรือทุนทางปัญญาให้แก่ประชากรของประเทศ การต้องเตรียมพร้อมที่จะปรับตัวสู่ Thailand Digital Economy ภายในปี 2020 ในอนาคต จึงต้องมีแผนขับเคลื่อนคนให้พร้อมกับโลกยุคดิจิทัล วัฒนธรรมการเชื่อมโยงกัน (A Culture of Connectivity) จะเปลี่ยนแปลงไป โดยคนในอนาคตจะติดต่อกันได้ตลอดทุกที่ทุกเวลา เป็นปรากฏการณ์ที่เรียกว่า The Hyper connected และเปลี่ยนจากแนวคิด Work-Life Balance ไปสู่คำว่า “Weisure Time” การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรของหน่วย เป็นภารกิจสำคัญเร่งด่วนอันดับแรกๆ ที่จะต้องหาแนวทางพัฒนานคนเพื่อให้มาพัฒนาองค์กร เพิ่มเติมความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร พร้อมสอดแทรกความรู้ด้านเทคโนโลยีให้สามารถนำมาใช้ และต่อยอดพัฒนาด้วยตัวของ ผู้ปฏิบัติงานเอง มีการศึกษาวิจัย สร้างนวัตกรรม การให้ทุนการศึกษา นอกจากนี้แล้วก็ต้องมีสื่อหรือแนวทางพัฒนารูปแบบอื่นๆ ที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถนำไปศึกษาด้วยตนเองได้ด้วยการพัฒนา เรื่องภาษาที่จะทำให้สามารถค้นหาแหล่งความรู้จากต่างประเทศได้ด้วย เป็นต้น และมีข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ต้องมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตัวเองในยุคดิจิทัล การค้นหาและเรียนรู้จากข้อมูลรอบตัวเป็นเรื่องที่ทำได้ง่ายกว่าสมัยก่อนมาก คนไทยต้องมี “ทัศนคติต่อการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง” ที่สำคัญ คือ การรู้จักพอประมาณ รู้เหตุรู้ผล และรู้จักสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเอง ต้องรู้จักการทำหน้าที่พลเมืองที่ดี นอกจากนี้ ชัชวาลวรรณ มีทรัพย์ทอง (2559) ได้กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ในบรรดาทรัพยากรทั้งหมดที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในการดำเนินงานขององค์กรนั้น ทรัพยากรมนุษย์ เป็นทรัพยากรที่มี ค่าสูงสุดขององค์การ และเป็นปัจจัยที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จในการดำเนินงานหรืออาจพ่ายแพ้ต่อคู่แข่ง ด้วยเหตุนี้การบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ถูกต้องและเหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญในยุคโลกาภิวัตน์ วัตถุประสงค์ของบทความนี้เพื่ออธิบายกรอบและแนวความคิดของบทบาทการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และเพื่อนำเสนอแนวทางในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 ในมุมมองของนักวิชาการ เพื่อนำไปใช้ในการพิจารณาแก้ไขและปรับปรุงบทบาทของฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ในองค์การให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและที่กำลังจะติดตามมาในอนาคต และธีรวิ ทองเจือ และปรีดี ทุมเมฆ (2560) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ด้านการศึกษาว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 มีประเด็นที่ควรคำนึงถึงตามพลวัตการเปลี่ยนแปลง คือ มิติด้านร่างกาย คนไทยยุคใหม่ต้องเป็นผู้มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีการพัฒนาการในด้าน ร่างกายและสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ตามเกณฑ์ในแต่ละช่วงวัย มิติด้านจิตใจ คนยุคใหม่ต้องเป็นผู้ที่รู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นเข้าใจสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมต่างๆ รอบตัวได้เป็นอย่างดี มิติด้านความรู้ คนยุคใหม่ต้องเป็นผู้มีความรู้ลึกในแก่นสาระของวิชา สามารถรู้รอบตัวในเชิงสหวิทยาการ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มิติด้านทักษะความสามารถ คนไทยยุคใหม่ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะในด้านการคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการสื่อสาร ทักษะภาษาต่างประเทศ ทักษะการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะทางสังคม ทักษะการอาชีพ ทักษะทางอารมณ์ และทักษะการจัดการที่ดี และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธีรวิ ทองเจือ และปรีดี ทุมเมฆ (2560) ศึกษาแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 : มิติด้านการศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 มีประเด็นที่ควรคำนึงถึงตามพลวัตการเปลี่ยนแปลงคือ มิติด้านร่างกาย คนไทยยุคใหม่ต้องเป็นผู้มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีการพัฒนาการใน

ด้านร่างกายและสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ตามเกณฑ์ในแต่ละช่วงวัย มิติด้านจิตใจ คนยุคใหม่ต้องเป็นผู้ที่รู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมต่างๆ รอบตัวได้เป็นอย่างดี มิติด้านความรู้ คนยุคใหม่ต้องเป็นผู้มีความรู้ลึกในแก่นสาระของวิชา สามารถรู้รอบตัวในเชิงสหวิทยาการ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มิติด้านทักษะความสามารถ คนไทยยุคใหม่ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะในด้านการคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการสื่อสาร ทักษะภาษาต่างประเทศ ทักษะการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะทางสังคม ทักษะการอาชีพ ทักษะทางอารมณ์ และทักษะการจัดการที่ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ หน่วยงานต้นสังกัดควรมุ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่องค์กรโดยยึดระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล นำระบบและวิธีการบริหารแนวใหม่มาใช้ควบคู่ไปกับการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่ศตวรรษที่ 21
2. ภาครัฐควรมีการบริหารจัดการการเงินและงบประมาณให้เหมาะสมตามความต้องการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภาครัฐ และเน้นการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
3. ภาครัฐควรมุ่งเน้นการผลิตคนซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในสังคม มีการจัดระบบการศึกษาที่มุ่งสร้างคน สร้างงาน สร้างชาติ เป็นการศึกษาแบบองค์รวมบูรณาการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ศาสนา การเมือง
4. ภาครัฐควรกำหนดนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐ
5. มุ่งยกระดับและส่งเสริมส่งเสริมรากฐานและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นงานในอาชีพให้เป็นแรงงานคุณภาพ (knowledge workers) ที่เข้มแข็งและแข่งขัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 แนวใหม่
2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21
3. ศึกษาค้นคว้าข้อเสนอเชิงนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21

เอกสารอ้างอิง

- กุลเชษฐ์ มงคล. (2563). การคาดการณ์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Foresight) ภายใต้วิกฤติ : สมรรถนะสำคัญของกำลังคนในโลกแห่งความผันผวนยุค VUCA. *วารสารข้าราชการ*, 62(2), 12.
- ชัชวารวรรณ มีทรัพย์ทอง. (2559). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21. *วารสารธุรกิจปริทัศน์*, 8(1), 183.
- ดวงพร แสงทอง. (2562). *เอกสารประกอบการสอน วิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่*.
- กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ธีรวิ ทองเจือ และปรีดี ทุมเมฆ. (2560). แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 : มิติด้านการศึกษา. *วารสารวารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 5(3), 389.
- ภัทร พจน์พานิช. (2561). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภายใต้นโยบายประเทศไทย 4.0*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- รณรงค์ ศุภรัตน์. (2563). สมรรถนะหลักสำหรับนักบริหารระดับสูงภาครัฐของไทยในศตวรรษที่ 21. *วารสารข้าราชการ*, 62(2), 4.

รัตติกาล โสวะภาส. (2563). การพัฒนาองค์การให้มีศักยภาพการทำงานสูงในศตวรรษที่ 21.

วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการจัดการดุสิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

วสันต์ ทัพวงศ์. (2561). แนวทางการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและความรู้ ที่ยั่งยืนสู่ความมั่นคงของประเทศ กรณีศึกษา

มณฑลทหารบกที่ 16. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

ศาลปกครอง. (2562). แผนแม่บทศาลปกครอง ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580). กรุงเทพฯ: ศาลปกครอง.

สมบัติ กุสุมาลี. (2561). ทิศทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สำนักงานศาลปกครอง. (2562). แผนปฏิบัติการของสำนักงานศาลปกครอง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565)

(ในวาระแรก ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563-2565). กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลปกครอง.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2559). ดิจิทัลไทยแลนด์. สืบค้น 10 สิงหาคม 2564, จาก <https://onde.go.th/view/1>.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 11.

กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สุรศักดิ์ ชะมารัมย์. (2559). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในทศวรรษหน้า. ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). ขับเคลื่อนไทยแลนด์ 4.0. กรุงเทพฯ: กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

Bohlander, G., Snell, S. and Sherman, A. (2001). *Managing human resources*. 12th Ed.

OH: South-Western College Publishing.

Glass, G. V. (1981). *Meta-Analysis in Social Research*. California: Sage Publication.

Light, R. J. (1984). *Summing Up : The Science of Reviewing Research*. Massachusetts: Harvard University Press.

McClelland, D. C. (1961). *The Achieving Society*. New York: D. Van Nostrand Company Inc.

Rosenthal, D. B. (1978). Two Approach to Science-Technology-Society (STS). *Science Education*, 4(3), 581.

Sherman, Arthur. (2001). *Managing human resources*. Cincinnati, OH: South-Western College Publishing.

Smith, R. H. (1980). *Management : Making Organizations Perform*. New York: Macmillan.



วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี



หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (MPA)

เปิดรับสมัครนักศึกษา...

สำหรับ... บุคลากรภาครัฐที่ต้องการปรับวุฒิการศึกษา
บุคคลทั่วไปที่ต้องการเป็นข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่น
บุคลากรภาคเอกชนที่ต้องการเรียนรู้ด้านการบริหาร

เนื้อหาทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง
เรียนรู้กับคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณภาพและมากประสบการณ์
หลักสูตรได้รับการรับรองจาก สกอ.
มหาวิทยาลัยของรัฐ

จบตามระยะเวลา 1 ปีครึ่ง

สมัครเลยที่ >>> <https://www.rcim.in.th> 092-442-8000



การพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัลด้วยข้อมูลขนาดใหญ่ Efficiency Development of Digital Marketing by Big Data

ปรมิน โปธิพัฒน์ไพบูลย์

Porramin Photipatphiboon

อาจารย์ประจำสาขาการตลาดดิจิทัล คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

Lecturer in Digital Marketing Faculty of Business Administration Sripatum University, Khon Kaen

E-mail: Porramin33@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งนำเสนอการพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัลด้วยข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) โดยมีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการตลาดดิจิทัล และกระบวนการของการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เนื่องจากการใช้เทคโนโลยี Big Data มีความสำคัญต่อการตลาดดิจิทัล โดยมีส่วนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการตลาดดิจิทัล ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์ของข้อมูลจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้คน มาเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจในด้านการการตลาดดิจิทัลขององค์กร ด้วยกระบวนการทำงานของ Big Data 4 ส่วน ซึ่งประกอบด้วย การสร้างข้อมูล การจัดหาข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดผลลัพธ์เป็นการตัดสินใจในด้านการตลาดดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ตรงกลุ่มเป้าหมาย รวดเร็ว และทันสมัย อีกทั้งยังช่วยให้องค์กรสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาวิกฤตได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

คำสำคัญ: การตลาดดิจิทัล ข้อมูลขนาดใหญ่

Abstract

This article aims to propose the efficient development of digital marketing by using big data. The scope of this paper covers the importance of big data usage in digital marketing and the process of utilization of big data. This is because the application of big data technology is essential to digital marketing as it plays an important role in enhancing the effectiveness of digital marketing. The data from actual daily transactions of people are utilized as primary information for decision-making in the digital marketing of the organization. This information derived from the 4 step-process of big data; Data generation, Data acquisition, Data storage, and Data analytics. Decision-making in digital marketing based on the use of big data would be suitable, relevant, rapid, and up-to-date. Moreover, it also helps the organization to prevent and solve critical issues accurately.

Keywords: Digital Marketing, Big Data

บทนำ

จากการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นสาเหตุให้องค์กรต่างเร่งปรับโครงสร้าง ไปพร้อมกับการดำเนินกิจการด้วยกลยุทธ์ดิจิทัล หลายองค์กรพยายามขับเคลื่อนทุกสิ่งเข้าสู่ฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ต มีการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่มาใช้ในการดำเนินงานภายในองค์กร เพื่อมุ่งหวังให้เกิดการปฏิบัติงานที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ใช้สื่อดิจิทัลในการติดต่อกับกลุ่มลูกค้าของธุรกิจ รวมถึงใช้ช่องทางการตลาดแบบดิจิทัลในการสื่อสารกับกลุ่มลูกค้าเพื่อการตอบสนองที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (โกศล จิตวิรัตน์, 2561)

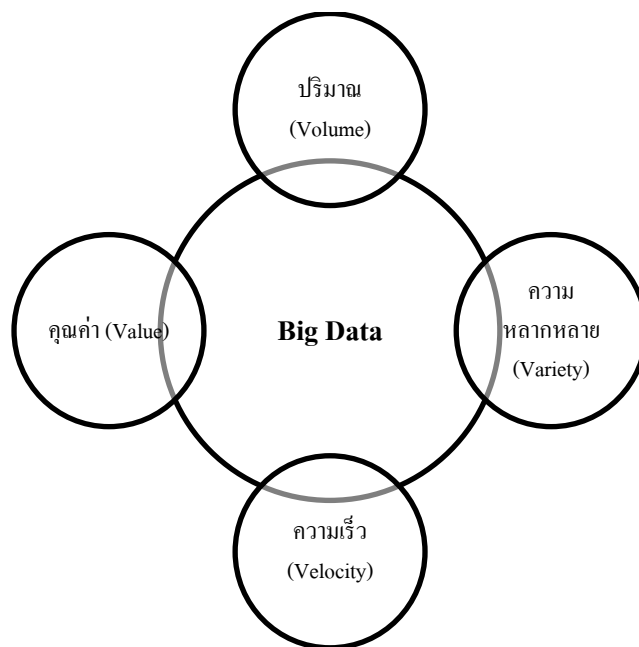
การตลาดดิจิทัล เป็นรูปแบบช่องทางการตลาดที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เนื่องจากการตลาดดิจิทัล ทำให้การสื่อสารสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี เป็นรูปแบบการสื่อสารที่สามารถโต้ตอบได้ หรือที่เรียกว่าการสื่อสารแบบสองทาง (Two Way Communication) ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้บริโภคและนักการตลาด การตลาดดิจิทัลช่วยอำนวยความสะดวกให้องค์กรในการสื่อสารการตลาดไปยังผู้บริโภคอย่างทันทีทันใด อีกทั้งยังมีต้นทุนต่ำ จึงนับได้ว่าเป็นช่องทางที่สร้างประโยชน์อย่างมากต่อองค์กร (กษิตศ ใจผาวัง, 2558) นอกจากนี้ข้อมูลขึ้นในช่องทางดิจิทัลจากฝั่งผู้บริโภคทั้งเว็บไซต์ (Web site) ยูทูบ (YouTube) กูเกิล (Google) และสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) รวมถึงอีกหลาย Platform ที่เป็นสื่อกลางที่ผู้บริโภคใช้ในการรายงานประสบการณ์ของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ได้พบเจอในชีวิตประจำวัน ทำให้องค์กรได้รับรู้ถึงข้อมูลสะท้อนกลับจากผู้บริโภคได้ตลอดเวลา (Maniu, & Marin-Pantelescu, 2015) อีกทั้งยังช่วยให้ธุรกิจได้รับประโยชน์จากการที่กลุ่มลูกค้ามีพฤติกรรมการบอกต่อ จากประสบการณ์ของบุคคลหนึ่ง ที่ถูกถ่ายทอดไปยังบุคคลอื่นและอาจส่งผลให้ผู้รับข้อมูลนั้นเกิดความชื่นชอบ ในสิ่งที่บุคคลได้นำเสนอโดยที่ธุรกิจไม่เสียต้นทุนในทางการตลาดเพิ่มขึ้นอีกด้วย ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อธุรกิจ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการตลาดดิจิทัลจะช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพสูง แต่ถ้าหากขาดการวางแผนการสื่อสารที่ดี เนื้อหาที่สื่อสารออกไปไม่เหมาะสม ใช้ข้อมูลที่ไม่ทันสมัยในการนำเสนอเกี่ยวกับสินค้าและบริการของธุรกิจ ก็ทำให้การสื่อสารทางการตลาดไม่สามารถดึงดูดความสนใจกลุ่มเป้าหมายได้ ส่งผลให้องค์กรเกิดความสูญเสียทรัพยากรโดยขาดประสิทธิภาพ ซึ่งนอกจากไม่ได้รับความสนใจจากกลุ่มเป้าหมาย ขาดความทันสมัย ซึ่งนำไปสู่ผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์กรได้ ดังนั้นบทความนี้ผู้เขียนต้องการนำเสนอแนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพของการตลาดดิจิทัลด้วยการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ที่ในปัจจุบันนี้เกิดข้อมูลบนโลกออนไลน์อย่างมหาศาล โดยมีเนื้อหาที่น่าสนใจประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ความสำคัญของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัล และการใช้ Big Data ในการพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัล เพื่อให้ข้อมูลจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้คน ถูกนำไปใช้ประโยชน์ด้วยการเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ในการตัดสินใจในด้านการการตลาดดิจิทัลขององค์กรได้อย่างเหมาะสม ตรงกลุ่มเป้าหมาย รวดเร็ว และทันสมัย

ความรู้พื้นฐานของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data)

ข้อมูลขนาดใหญ่ หรือที่เรียกว่า “Big Data” เริ่มต้นการนิยามความหมายของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ได้นิยามจากมุมมอง 3 ลักษณะ หรือ “3V’s” ประกอบด้วย “Volume” คือ ข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ที่มีขนาดมากกว่าฐานข้อมูลรูปแบบเดิมในอดีตสามารถจัดการได้ ต่อมาคือ “Velocity” คือข้อมูลที่มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตัวอย่างเช่น ข้อมูลจากสื่อสังคมออนไลน์ และส่วนสุดท้าย คือ “Variety” เป็นลักษณะของความหลากหลาย เช่น ข้อมูลแบบสตรีม ข้อมูลแบบเรียลไทม์ (Real Time) ข้อมูลจากเครือข่ายสังคมออนไลน์ ข้อมูลแบบข้อความ (ชนกานต์ กิ่งแก้ว, 2557) ต่อมาเมื่อนักวิชาการได้เสนอว่าข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เป็นเทคโนโลยี และสถาปัตยกรรมรุ่นใหม่ที่จะออกมาเพื่อดึงข้อมูลที่มีคุณค่าในเชิงเศรษฐกิจ ดังนั้นจึงเพิ่มเติมมุมมองที่สำคัญคือด้านคุณค่าของข้อมูล จึงเสนอว่าข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ประกอบด้วยคุณลักษณะ 4V’s ได้แก่ ปริมาณ (Volume) ความหลากหลาย (Variety) ความเร็ว (Velocity) และคุณค่า (Value) (Chen, Mao & Liu, 2014) ดังภาพที่ 1

กระบวนการทำงานของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) สามารถจำแนกได้เป็น 4 ขั้นตอน ซึ่งเริ่มต้นจากกระบวนการสร้างข้อมูล (Data Generation) ต่อมาคือขั้นตอนการจัดหาข้อมูล (Data Acquisition) การจัดเก็บข้อมูล (Data Storage) และขั้นสุดท้ายจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ (Emmanouil & Nikolaos, 2015; Chen, Mao & Liu, 2014) โดยรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนนั้นผู้เขียนได้นำเสนอไว้ในส่วนถัดไป



ภาพที่ 1 คุณลักษณะ 4V's ของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data)

ที่มา: Chen, Mao & Liu, 2014

ปัจจุบันข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างหลากหลาย ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมค้าปลีกมีการนำข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) มาใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้า เพื่อสร้างแคมเปญตอบสนองต่อพฤติกรรมผู้บริโภค บริโภคที่ปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา ด้านอุตสาหกรรมโทรคมนาคมนั้น ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ วิเคราะห์การใช้งานของลูกค้า เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการให้มีคุณภาพมากขึ้น สำหรับอุตสาหกรรมการเงิน สามารถใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกค้า และด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการใช้ในการพยากรณ์อากาศ ใช้ในการคาดการณ์ข้อมูลน้ำ เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) จะมีประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมต่างๆ รวมทั้งช่วยสนับสนุนประสิทธิภาพการทำงานอย่างหลากหลาย เนื่องจากการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เป็นระบบของการจัดเก็บและนำข้อมูลอย่างมหาศาลมาใช้ประโยชน์ ทำให้เกิดความท้าทายหลายด้าน ได้แก่ การได้มาของข้อมูล หรือการออกแบบเครื่องมือเพื่อคัดเลือกข้อมูลและการวิเคราะห์ผล ด้านความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล การจัดเก็บข้อมูลที่มีความหลากหลาย การค้นหาข้อมูล การนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแสดงผลโมทัศน์ของข้อมูล เป็นสิ่งที่ท้าทายอย่างมาก (ชนกานต์ กิ่งแก้ว, 2557; จุติพร ปริบุญกุล และธাত্রี ได้ฟ้าพูล, 2563)

ดังนั้น ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) จึงเป็นลักษณะของข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ โดยมีปริมาณมหาศาล มีความหลากหลายของข้อมูลสูง เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีคุณค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ โดยที่ข้อมูลขนาดใหญ่ หรือ Big Data นั้นจะถูกนำมาผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ข้อมูล เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้จากกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลไปใช้ประโยชน์ตามเป้าหมายและแผนงานที่ได้วางไว้

ความสำคัญของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัล

การตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) คือ การตลาดที่พัฒนามาจากการตลาดในอดีต โดยเป็นการทำการตลาดผ่านสื่อดิจิทัล เป็นรูปแบบใหม่ของการตลาดที่ใช้ช่องทางดิจิทัลเพื่อสื่อสารกับผู้บริโภค ได้แก่ เว็บไซต์ (Website) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Email) บล็อก (Blog) บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network Service) โปรแกรมการสืบค้นข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต (Search) วิดีโอออนไลน์ (Online Video) เกมสื่อดิจิทัล (Digital Games) เป็นต้น การตลาดดิจิทัลเป็นเปลี่ยนแปลงช่องทางการติดต่อสื่อสารกับผู้บริโภค จึงต้องพิจารณาความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาหรือสิ่งที่ต้องการนำเสนอ แพลตฟอร์มของสื่อดิจิทัลแต่ละรูปแบบ และลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งการตลาดดิจิทัลต้องอาศัยความรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ เพื่อช่วงชิงตำแหน่งทางการตลาด ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการตลาดดิจิทัล

เมื่อเข้าสู่การตลาดในยุค 5.0 สิ่งที่ทำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการคือ การนำข้อมูลใน Big Data มาใช้ให้เกิดคุณค่า (Value) มากที่สุด (เสรี วงษ์มณฑา, 2562) เนื่องจากเมื่อข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เกิดการรวมตัวกันมีขนาดที่ใหญ่มากขึ้น ทำให้เกิดความสามารถในการทำนายลักษณะของผู้บริโภคได้มากขึ้น โดยเฉพาะลักษณะทางจิตวิทยา ที่เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความต้องการที่อยู่ภายในของผู้บริโภค ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาสร้างโอกาสใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาตามปริมาณ ความหลากหลาย ความรวดเร็ว และคุณค่าของข้อมูลที่เพิ่มมากขึ้นตามการใช้งานสื่อดิจิทัลที่เพิ่มขึ้น จนนำไปสู่ "การเพิ่มประสิทธิภาพ" แบบเรียลไทม์ ของการดำเนินการทางการตลาดดิจิทัล (Matz & Netzer, 2017) และนอกจากนี้ Big Data ยังมีผลต่อกิจกรรมทางการตลาดต่างๆ อย่างหลากหลาย อีกทั้งยังช่วยให้องค์กรดำเนินการด้านการตลาดได้ดีขึ้น (Erevelles, Fukawa & Swayne, 2016) ดังนั้น ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) จึงมีความจำเป็นสำหรับการตลาดดิจิทัล เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลได้พัฒนาอย่างหลากหลายให้ผู้คนเลือกใช้ อีกทั้งสื่อสังคมออนไลน์ได้เข้าถึงผู้คนอย่างกว้างขวาง โดยการใช้งานเทคโนโลยีดังกล่าวนี้ช่วยสร้างข้อมูลให้เกิดขึ้นอย่างมหาศาล และเกิดขึ้นตลอดเวลาจากกิจกรรมบนสื่อออนไลน์ โดยข้อมูลมหาศาลเหล่านี้เมื่อถูกนำมาใช้ประโยชน์ด้านการตลาดดิจิทัลจะช่วยให้องค์กรสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว และเรียลไทม์ สามารถนำมาใช้เพื่อสร้างคอนเทนต์ที่ส่งมอบคุณค่าให้กับกลุ่มเป้าหมาย สร้างรูปแบบการส่งเสริมการตลาดที่เจาะจงเพื่อดึงดูดลูกค้าเป้าหมายได้ (Lies, 2019) อย่างไรก็ตามการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในงานการตลาดดิจิทัล จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญทั้งด้านวิทยาศาสตร์ข้อมูล งานระบบ และความสามารถทางด้านการตลาดด้วย เพื่อเริ่มต้นในการวางระบบการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตลาดดิจิทัลได้อย่างแม่นยำ และมีประสิทธิภาพ (Galbraith, 2014)

ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ที่ถูกสร้างขึ้นบนโลกออนไลน์ เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญต่อการดำเนินการทางการตลาดดิจิทัล เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสื่อสารการตลาดผ่านสื่อดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นผู้ส่งสาร (Sender) สาร (Message) สื่อ (Media) และผู้รับสาร (Receiver) ทุกส่วนได้เปลี่ยนแปลงไปจากการตลาดรูปแบบเดิมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทขององค์ประกอบ การสื่อสารยุคใหม่ (พิทักษ์ ชุมงคล, 2558) และข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ก็เป็นฐานข้อมูลที่ช่วยสนับสนุนโครงสร้างของการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพและเกิดความแม่นยำในการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสื่อสารการตลาดดิจิทัลมีดังนี้

1) ผู้ส่งสาร (Sender) ในการตลาดดิจิทัล ผู้ส่งสารมีหน้าที่ในการวางแผน การสร้างสรรค์เนื้อหาสาร การเผยแพร่ และการติดตามประเมินผล โดยผู้ส่งสารในงานตลาดดิจิทัลต้องเลือกสื่อใช้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และเรื่องราวเนื้อหาที่ต้องการสื่อได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการผสมผสานสื่อเพื่อให้การสื่อสารการตลาดทุกช่องทางผสมผสานได้อย่างสอดคล้องกัน ผู้ส่งสารจำเป็นต้องนำเสนอเนื้อหาที่กลุ่มเป้าหมายชื่นชอบ สนใจ และเข้าใจ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดพฤติกรรมที่บอกต่อทั้งทางสื่อออนไลน์และออฟไลน์ หรือการแชร์เพื่อส่งต่อไปยังกลุ่มคนใกล้ชิดผ่านสื่อดิจิทัลอย่างทันทีทันใด นอกจากนี้ผู้ส่งสารต้องมีการวางแผนการบริหารจัดการเรื่องราวที่จะสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายอย่างเป็นลำดับต่อเนื่องเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมที่องค์กรพึงประสงค์ นอกจากนี้ผู้ส่งสารจำเป็นต้องติดตามและเฝ้าสังเกตในโลกออนไลน์ เป็นการติดตามสิ่งที่องค์กรได้เผยแพร่ออกไปว่าบนสื่อออนไลน์ถูกกล่าวถึงในแง่บวกหรือลบเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนงานในองค์กรต่อไป ถ้าหากมีการพูดถึงในแง่ลบก็จะได้หาทางตอบสนองอย่างทันท่วงที บนสื่อดิจิทัลทุกรูปแบบ โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ทุกช่องทาง เป็นการเฝ้าระวังตลอดเวลาแบบ

24/7 คือการเฝ้าระวังตลอด 24 ชั่วโมง และทุกวัน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก (เสรี วงษ์มณฑา และชัชชนะ เตชคณา, 2560; เสรี วงษ์มณฑา, 2562)

2) สาร (Message) เมื่อเข้าสู่ยุคของการตลาดแบบดิจิทัล ทำให้เนื้อหาของการสื่อสารได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยปัจจุบันการตลาดดิจิทัลให้ความสำคัญกับเนื้อหาของสาร ที่เกี่ยวกับสินค้าไปพร้อมกับเป็นมิตรกับผู้บริโภค หรือการสื่อสารให้สินค้ามีความเกี่ยวข้องกับผู้บริโภค โดยการสร้างสรรค์เนื้อหาสารรูปแบบนี้เรียกว่า เพื่อนำเสนอเรื่องราวที่เป็นจุดเด่นของสินค้าและบริการ โดยเนื้อหาที่มีคุณค่าต่อผู้บริโภคจะเป็นสะพานเชื่อมระหว่างสินค้าและผู้บริโภค ทำให้สินค้ามีความใกล้ชิดกับผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น (พิทักษ์ ชุมงคล, 2558; อริสรา ไวยเจริญ, 2561; วรสุวิทย์ โพธิ์สัตย์, 2561) นอกจากนี้ทางด้าน ธิติวุฒิ ไชยวงศ์ (2556) ระบุว่า ผู้สร้างสรรค์จะต้องสร้างชื่อเรื่องที่น่าสนใจสำหรับกลุ่มเป้าหมาย ความยาวของเนื้อหาต้องมีความเหมาะสมรวมถึงการใช้ภาพประกอบ หรือเสียงต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อหา การสร้างองค์ประกอบของการนำเสนอให้เสมือนจริง เนื้อหาที่สร้างความสงสัยและประหลาดใจจะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน สอดแทรกแรงจูงใจด้านอารมณ์ และการสร้างไฟล์ที่เหมาะสมกับสื่อกลางที่จะใช้นำเสนอ

3) สื่อ (Media) ในการสื่อสารการตลาดดิจิทัลมีลักษณะเป็นสื่อเย็น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจอย่างมาก เป็นสื่อที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถขยายฐานลูกค้าใหม่จากลูกค้าเก่า ด้วยความโดดเด่นของสื่อทางการตลาดดิจิทัลทำให้ผู้รับสารสามารถเข้าร่วมสื่อสารได้ค่อนข้างอิสระ สามารถแสดงความคิดเห็น เติมเต็มเนื้อหาเกี่ยวกับสินค้า เช่น การรีวิวสินค้า โดยเป็นการแนะนำสินค้า หรือบอกต่อให้กับกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันได้ตลอดเวลา โดยผู้รับสารสามารถรับสารจากผู้รับสารคนอื่นๆ ที่ทราบข้อมูลได้โดยไม่ต้องรอคอยข้อมูลจากผู้ส่งสาร (พิทักษ์ ชุมงคล, 2558) สื่อดิจิทัลจึงเป็นสื่อที่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องโดยเฉพาะฝั่งผู้บริโภคมีอำนาจมากขึ้น โดยสื่อที่นิยมใช้มาก และมีฐานลูกค้าเป็นจำนวนมาก เช่น เฟสบุ๊ก อินทราแกรม ทวิตเตอร์ โลก และพินเทอเรสต์ เป็นต้น (กษิตติ์ ใจผาวัง, 2558)

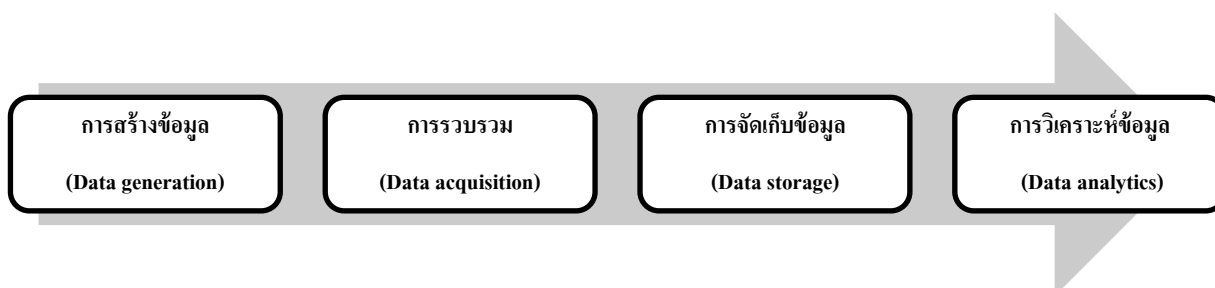
4) ผู้รับสาร (Receiver) ในการตลาดดิจิทัลผู้รับสารได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่มีความสามารถเพียงรับสารจากผู้ส่งสารเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่มีอิสระสามารถโต้ตอบกับผู้ส่งสารได้ หรือที่เรียกว่า เป็นผู้ช่วงใช้สื่อ โดยมีบทบาทในการสร้างเนื้อหาเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และปรับปรุงเนื้อหา และสามารถเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าได้ด้วยตนเอง ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย เช่น เฟสบุ๊ก อินทราแกรม และทวิตเตอร์ (พิทักษ์ ชุมงคล, 2558)

จากการเปลี่ยนแปลงของการสื่อสาร ทำให้การตลาดดิจิทัลต้องพัฒนาการสื่อสารทางการตลาดให้มีประสิทธิภาพสามารถเข้าถึง ดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะปัจจุบันที่ความต้องการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นความท้าทายของนักการตลาดที่ต้องใช้เทคโนโลยีใหม่เข้ามาช่วยให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงมีความจำเป็นที่การตลาดดิจิทัลจะต้องอยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่มีคุณภาพ ซึ่งในปัจจุบันข้อมูลนับว่าเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญยิ่งขององค์กร (วิชุดา ไชยศิริมงคล, 2562) ดังนั้นการนำข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เข้ามาใช้ในการสื่อสารการตลาดดิจิทัล ช่วยให้ผู้ส่งสาร หรือนักการตลาด สามารถวางแผนการสื่อสารการตลาดได้อย่างรวดเร็วเพื่อการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้ส่งสารสามารถใช้ ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) มาใช้เป็นข้อมูลเพื่อวางแผนการตลาด การเลือกใช้แพลตฟอร์มที่เหมาะสม นำข้อมูลที่เกิดขึ้นบนสื่อดิจิทัลมาสร้างสรรค์เนื้อหาที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเหตุการณ์ในปัจจุบัน อีกทั้งยังสามารถติดตามผลการสื่อสารการตลาดที่เกิดขึ้นบนสื่อดิจิทัลได้ตลอดเวลา

การใช้ Big Data เพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัล

Big Data เป็นเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการพลิกโฉมธุรกิจได้อย่างฉับพลัน เป็นโดเมนที่อาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรับข้อมูลเชิงลึกทางธุรกิจเพื่อการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ (Fan, Lau & Zhao, 2015) จึงนับว่า Big Data เป็นสินทรัพย์ที่สำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนองค์กรด้วยข้อมูล สิ่งจำเป็นในการใช้ต้องอาศัยการจัดการข้อมูลให้มีคุณภาพ และใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ถูกต้องด้วยหลักวิชาการทางสถิติ เพื่อให้ได้สารสนเทศสถิติที่เชื่อถือได้และเป็นประโยชน์ ซึ่งจะทำให้เข้าใจสถานการณ์ขององค์กรได้อย่างลึกซึ้ง และมีผลโดยตรงต่อการวางแผนและตัดสินใจ (วิชุดา ไชยศิริมงคล, 2562) โดยข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในงานการตลาดดิจิทัลนั้น เป็นแนวคิดที่ต้องการนำเสนอให้เกิดความชัดเจน และเจาะลึกถึงการจัดการข้อมูลในขอบเขตที่จำเป็น เพื่อการ

จัดการข้อมูลขนาดใหญ่อย่างเป็นระบบ ให้สามารถบริหารข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การดึงเฉพาะข้อมูลที่เป็น ทันท่วงที และมีประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนงานการตลาดดิจิทัล โดยกระบวนการของการจัดการระบบ Big Data ในการตลาดดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างข้อมูล (Data Generation) การจัดหาข้อมูล (Data Acquisition) การจัดเก็บข้อมูล (Data Storage) และการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) โดยแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้



ภาพที่ 2 กระบวนการจัดการระบบ Big Data ในการตลาดดิจิทัล

ที่มา: ชนกานต์ กิ่งแก้ว, 2557

1. การสร้างข้อมูล (Data Generation)

การสร้างข้อมูลบนสื่อดิจิทัล คือ ข้อมูลที่ถูกสร้างขึ้นจากสื่อดิจิทัลโดยโดยกลุ่มใดก็ได้ ทั้งเกิดจากด้านองค์กรที่สร้างขึ้น หรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันของผู้บริโภค ที่องค์กรสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการปรับปรุง และนำเสนอสินค้าและบริการได้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยปัจจุบันที่มนุษย์ได้เปิดรับและใช้อินเตอร์เน็ตและสื่อออนไลน์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดข้อมูลอย่างมหาศาลบนสื่อออนไลน์ จะเห็นได้จากในชีวิตประจำวันแต่ละกิจกรรมผู้คนมักจะมีการบันทึกประสบการณ์ต่างๆ ของตนเองลงในสื่อออนไลน์อย่างสม่ำเสมอ ทั้งในรูปแบบข้อความ ภาพ วิดีโอ การแชร์ข้อมูล รวมถึงการแสดงความคิดเห็นตามช่องทางต่างๆ ในสื่อออนไลน์ นับว่าเป็นการสร้างข้อมูลขึ้น ไม่ว่าจะในเชิงบวก หรือเชิงลบนั้นนักการตลาดสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามก็มีบางส่วนที่ไม่สามารถใช้งานได้ จะต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกข้อมูลก่อนนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยข้อมูลหรือร่องรอยทางดิจิทัลที่ได้ทั้งหมดนี้ จะถูกนำไปใช้ประโยชน์ เช่น ในการทำนายพฤติกรรมผู้บริโภคที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การศึกษาความชอบพิเศษในบุคคลแต่ละกลุ่ม ช่วยให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ นอกจากนี้ การแสดงความคิดเห็นในเชิงลบของผู้บริโภคต่อสินค้าหรือบริการ รวมถึงแสดงความคิดเห็นใดๆ ในเชิงลบต่อองค์กรก็สามารถใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการวางแผนแก้วิกฤตที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรได้ ซึ่งลักษณะของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ประกอบด้วยข้อมูลที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน และมีการกระจายตัวสูง (Manyika et al., 2011)

2. การรวบรวมข้อมูล หรือ การจัดหาข้อมูล (Data Acquisition)

การรวบรวมข้อมูลหรือ การจัดหาข้อมูล คือ การเสาะหาและการจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลมาจัดการเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการจัดเก็บ จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง แม่นยำ ตรงต่อความต้องการ และช่วยให้สามารถกลับมาใช้ใหม่ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว โดยการการจัดหาข้อมูลในสื่อดิจิทัล ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความเข้าใจจุดประสงค์ทางธุรกิจ แผนงานด้านการตลาด การระบุเป้าหมายของการตลาดดิจิทัลอย่างครอบคลุม (ชนกานต์ กิ่งแก้ว, 2557) หากการระบุเป้าหมายทางการตลาดดิจิทัลไม่ชัดเจนจะส่งผลให้เกิดการรวบรวมข้อมูลที่ไม่ดี อาจพบกับกลุ่มข้อมูลจำนวนมากที่ไม่เกี่ยวข้องกับความต้องการทางธุรกิจ การมีส่วนร่วมของทีมงานทั้งหมด ในการกำหนดเป้าหมายของบริษัทเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุม และการกำหนดขอบเขตเจาะจงแน่ชัด จะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการตลาดดิจิทัล ดังนั้นองค์กรต้องมีทิศทางก่อนเริ่มการดำเนินการ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2562)

3. การจัดเก็บข้อมูล (Data Storage)

การจัดเก็บข้อมูล คือ บันทึกข้อมูลไว้ในเครื่องมือที่เหมาะสม ซึ่งการจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพช่วยให้องค์กรสามารถค้นหาข้อมูลที่มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างได้อย่างง่ายดาย เพื่อรวบรวมข้อมูลขนาดใหญ่จากแหล่งต่าง ๆ เช่น โซเชียลมีเดีย เว็บไซต์และบันทึกระบบ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2562) ส่วนอุปกรณ์ในการจัดเก็บข้อมูลนั้นปัจจุบันมีผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ได้สร้างเทคโนโลยีที่ใช้ในการเก็บข้อมูลขนาดใหญ่อย่างหลากหลาย เทคโนโลยีการเก็บข้อมูล Big Data ผู้ใช้จะต้องมีความเชี่ยวชาญ และเลือกใช้อย่างถูกต้อง (เพรสบูคส์, 2563) ได้แก่ (1) ฐานข้อมูล RDBMS (Relational Database Management System) เป็นโปรแกรมที่ช่วยให้สร้าง ปรับปรุง และบริหารจัดการฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ได้ เป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่สุดในการเก็บข้อมูลแบบมีโครงสร้าง (Structure) (2) NoSQL Database เป็นเทคโนโลยีที่เก็บข้อมูลได้ขนาดมากกว่า RDBMS แต่ก็มีข้อจำกัดในเรื่องรูปแบบของข้อมูลที่เก็บ และเหมาะกับ Application ในบางประเภท (3) Cloud Storage เหมาะสำหรับการจัดเก็บข้อมูลที่ไม่มีความสำคัญมาก เนื่องจาก Cloud Storage มีราคาในการเก็บที่ถูกสุด และสามารถที่จะเก็บได้โดยมีขนาดไม่จำกัด แต่ข้อเสียคือเรื่องความปลอดภัยและความเร็วในการถ่ายโอนข้อมูลซึ่งเป็นข้อจำกัด และ (4) Hadoop HDFS เหมาะสำหรับการเก็บข้อมูลแบบ Unstructured ข้อสำคัญมีต้นทุนที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับเทคโนโลยีการเก็บข้อมูลแบบอื่น ดังนั้นจึงควรเลือกใช้เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเหมาะสม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics)

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ที่ถูกจัดเก็บไว้ในอุปกรณ์ที่กล่าวมาในข้างต้น มาผ่านกระบวนการต่าง ๆ และสุดท้ายออกมาเป็นรายงาน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้การวิเคราะห์ 4 ระดับ (Vassakis, Petrakis & Kopanakis, 2018) ดังนี้

1) การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analytics) คือ การวิเคราะห์ที่ใช้สำหรับอธิบายสถานการณ์ปัจจุบันจากข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ว่าทำไมถึงเกิดขึ้นเช่นนั้น ใช้ในการติดตามผล (Monitoring) (ชนกานต์ กิ่งแก้ว, 2557; เสรี วงษ์มณฑา, 2562) การวิเคราะห์โดยใช้การวัดทางสถิติ เช่น ค่าเฉลี่ยพิสัย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Vassakis, Petrakis & Kopanakis, 2018)

2) การวิเคราะห์เชิงวินิจฉัย (Diagnostic Analytics) เป็นการวิเคราะห์จากข้อมูลในอดีตยังให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสาเหตุของผลลัพธ์บางอย่างในอดีต ดังนั้นองค์กรต่าง ๆ สามารถพัฒนาให้ดีขึ้นด้วยการตัดสินใจหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดและผลลัพธ์เชิงลบที่เคยเกิดขึ้นแล้วในอดีต (Vassakis, Petrakis & Kopanakis, 2018)

3) การวิเคราะห์เชิงทำนาย (Predictive Analytics) เป็นการวิเคราะห์เพื่อทำนายเหตุการณ์และแนวโน้มต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตบนพื้นฐานของสถานการณ์ในปัจจุบัน (ชนกานต์ กิ่งแก้ว, 2557; เสรี วงษ์มณฑา, 2562)

4) การวิเคราะห์เชิงกำหนดการกระทำ (Prescriptive Analytics) คือ การกำหนดกลยุทธ์ และกิจกรรมต่างๆ ที่จะรองรับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามที่ได้ทำนายไว้จากข้อมูลที่มีการเก็บรวบรวม (เสรี วงษ์มณฑา, 2562) สำหรับการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็น ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) มีโปรแกรมที่ใช้อย่างหลากหลาย และผู้ใช้งานจะต้องเลือกใช้อย่างเหมาะสม โดยโปรแกรมที่นิยม อาทิเช่น SQL, APIs, MapReduce, Impala, Spark เป็นต้น

สรุป

ข้อมูลขนาดใหญ่ หรือ Big Data เป็นข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีปริมาณมหาศาล มีความหลากหลายของข้อมูลสูง เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีคุณค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ โดยข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) นั้นจะถูกนำมาผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ข้อมูล และสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินการด้านการตลาดดิจิทัลขององค์กรได้ โดยความสำคัญของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัลนั้น เมื่อข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) รวมตัวกันมีขนาดที่ใหญ่ขึ้น ทำให้เกิดความสามารถในการนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแม่นยำมากขึ้น ช่วยให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ทางการตลาด ช่วยให้สามารถสื่อสารกับ

กลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว และจะช่วยให้องค์กรสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว และเรียลไทม์ สามารถนำมาใช้เพื่อสร้างคอนเทนต์ที่ส่งมอบคุณค่าให้กับกลุ่มเป้าหมาย สร้างรูปแบบการส่งเสริมการตลาดที่เจาะจงสอดคล้องกับความต้องการ และดึงดูดลูกค้าเป้าหมายได้ โดยที่กระบวนการทำงานของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) สำหรับการพัฒนาประสิทธิภาพการตลาดดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ (1) การสร้างข้อมูล คือ ข้อมูลที่ถูกสร้างขึ้นจากสื่อดิจิทัลโดยโดยกลุ่มใดก็ได้ ทั้งเกิดจากด้านองค์กรที่สร้างขึ้น หรือกิจกรรมในชีวิตประจำวันของผู้บริโภค (2) การจัดหาข้อมูล คือ การเสาะหาและการจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลมาจัดการเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการจัดเก็บ จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง แม่นยำ ตรงต่อความต้องการ และช่วยให้นำข้อมูลกลับมาใช้ใหม่ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว (3) การจัดเก็บข้อมูล คือ บันทึกข้อมูลไว้ในเครื่องมือที่เหมาะสม ซึ่งการจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพช่วยให้องค์กรสามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างง่ายดาย และ (4) การวิเคราะห์ข้อมูล คือการนำข้อมูลที่จัดเก็บมาผ่านกระบวนการต่างๆ เพื่อนำเสนอรายงานที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์เป็นการดำเนินการด้านการตลาดดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ตรงกลุ่มเป้าหมาย รวดเร็ว และทันสมัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2562). *วิธีการจัดการ Big Data อย่างมีประสิทธิภาพ*. สืบค้น 8 กันยายน 2563, จาก <https://dip-sme-academy.com/knowledgehub/article/227-วิธีการจัดการ-Big-Data-อย่างมีประสิทธิภาพ>.
- เกษิตศ ใจผาวัง. (2558). ดิจิทัลมาร์เก็ตติ้ง ช่องทางใหม่ทางการตลาดในยุคที่สังคมเปลี่ยนไป. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 10(1), 123-138.
- โกศล จิตวิรัตน์. (2561). โมเดลการปรับตัวขององค์กรธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการทำลายล้างของเทคโนโลยีดิจิทัล ในศตวรรษที่ 21. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 23(2), 74-88.
- จุติพร ปริญญกุล และธำมรี ใต้ฟ้าพล. (2563). การใช้บิ๊กดาต้าเพื่อการจัดการภาวะวิกฤตออนไลน์. *วารสารการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา*, 13(2), 66-84.
- ชนกานต์ กิ่งแก้ว. (2557). การทบทวนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงทำนาย สำหรับข้อมูลขนาดใหญ่ในธุรกิจ. *วารสารปัญญาวิวัฒน์*, 5 (ฉบับพิเศษ), 256-271.
- ธิดาวิมล ไชยวงศ์. (2556). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีบทบาทต่อการสร้างสรรค์สื่อโฆษณาแบบไวรัลประเภทภาพเคลื่อนไหว*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นฤมล ญาณสมบัติ และเมธารัตน์ จันตะนี. (2562). การจัดการการค้าสมัยใหม่ ในยุคดิจิทัล. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 21(2), 209-218.
- พิทักษ์ ชุมมงคล. (2558). ย้อนพินิจ และคิดไปข้างหน้า: วิจัยการสื่อสารการตลาดดิจิทัล 3.0. *วารสารการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา*, 8(1), 95-112.
- เพรสบุ๊กส์. (2563). *Big Data Technology ต่างๆ: Storage และ Analytics*. สืบค้น 10 กันยายน 2563, จาก <https://imcinstitute.pressbooks.com/chapter/big-data-technology-ต่างๆ-storage-และ-analytics/>.
- วรสุวิทย์ โพธิ์สัตย์. (2561). บริบทและแนวทางการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวดิจิทัล. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 12(26), 255-269.
- วิชุดา ไชยวิมางคล. (2562). การขับเคลื่อนองค์กรด้วยข้อมูล และสารสนเทศสถิติในยุคข้อมูลขนาดใหญ่. *วารสารสำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 27(2), 58-63.
- เสรี วงษ์มณฑา และชัชชนะ เตชคณา. (2560). การตลาด 4.0 ในบริบทประเทศไทย 4.0. *วารสารเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ*, 8(15), 1-16.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2562). ลึกซึ้งกับการตลาด 4.0. *วารสารบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม*, 1(1), 1-12.
- อริสรา ไวยเจริญ. (2561). การสร้างประสบการณ์ตราสินค้ากับผู้บริโภคในยุคดิจิทัล. *วารสารนิเทศศาสตร์ธุรกิจบัณฑิต*, 12(1), 337-362.

- Chen, M., Mao, S., & Liu, Y. (2014). Big data: A survey. *Mobile networks and applications*, 19(2), 171-209.
- Emmanouil, D., & Nikolaos, D. (2015, July). Big data analytics in prevention, preparedness, response and recovery in crisis and disaster management. In *The 18th International Conference on Circuits, Systems, Communications and Computers (CSCC 2015)*, Recent Advances in Computer Engineering Series, 32, 476-482.
- Erevelles, S., Fukawa, N., & Swayne, L. (2016). Big Data consumer analytics and the transformation of marketing. *Journal of business research*, 69(2), 897-904.
- Fan, S., Lau, R. Y., & Zhao, J. L. (2015). Demystifying big data analytics for business intelligence through the lens of marketing mix. *Big Data Research*, 2(1), 28-32.
- Galbraith, J. R. (2014). Organizational design challenges resulting from big data. *Journal of Organization Design*, 3(1), 2-13.
- Lies, J. (2019). Marketing Intelligence and Big Data: Digital Marketing Techniques on their Way to Becoming Social Engineering Techniques in Marketing. *International Journal of Interactive Multimedia & Artificial Intelligence*, 5(5), 134-144.
- Maniu, L. C., & Marin-Pantelescu, A. (2015). The Internet Era Implications over the Romanian Travel Agencies. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 5(3), 119-128.
- Manyika, J. (2011). Big data: The next frontier for innovation, competition, and productivity. Retrieved June 12, 2020, from http://www.mckinsey.com/Insights/MGI/Research/Technology_and_Innovation/Big_data_The_next_frontier_for_innovation.
- Matz, S. C., & Netzer, O. (2017). Using big data as a window into consumers' psychology. *Current opinion in behavioral sciences*, 18, 7-12.
- Vassakis, K., Petrakis, E., & Kopanakis, I. (2018). *Big data analytics: applications, prospects and challenges*. In *Mobile big data*. New York: Springer Cham.



RCIM
เปิดรับสมัครพื้นที่

รับสมัครนักศึกษาใหม่
บริหารธุรกิจ - รัฐประศาสนศาสตร

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
(มหาวิทยาลัยของรัฐ)

สาธิตา
ห้วยหิน

ปริญญาโท
MBA & MPA

ปริญญาเอก
DBA & DPA

<http://www.rcim.in.th>

092-442-7000 (ห้วยหิน)
092-442-8000 (สาธิตา)

ผลกระทบของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อมูลค่าเพิ่ม ทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100

Impact of Economic Value Added and Financial Ratios Towards Market Value Added of Listed Companies in SET100 Index

อดิษฐ์ เจติยา¹ นียตา กาวีวงศ์² และปิติมา ดิสกุลเนติวิทย์³

Artinan Jetiya¹ Niyata Kawewong² and Pitima Diskulnetivitya³

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

^{2,3} อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹ MBA students Faculty of Business Administration Chiang Mai University

^{2,3} Lecturer at Faculty of Business Administration Faculty of Business Administration Chiang Mai University

E-mail: notiiz.jetiya@gmail.com, pitima.d@cmu.ac.th, niyata.k@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ อัตราส่วนทางการเงิน และมูลค่าเพิ่มทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนีเซต100 โดยอัตราส่วนทางการเงินที่นำมาใช้ ได้แก่ อัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย (1) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (2) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และ (3) กำไรสุทธิต่อหุ้น กลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนีเซต100 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินรายปีเป็นระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557 ถึง พ.ศ.2561 ทั้งนี้ไม่รวมบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงิน

การศึกษานี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายสรุปลักษณะเบื้องต้นของตัวแปร ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพื่ออธิบายทิศทางความสัมพันธ์และความสัมพันธ์เชิงซ้อนระหว่างตัวแปร และใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณเพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ และอัตราส่วนทางการเงินที่มีต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาด ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการทำกำไรและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ ตัวแปรตาม คือ มูลค่าเพิ่มทางการตลาด ตัวแปรควบคุม ได้แก่ ขนาดของกิจการและความเสี่ยงทางการเงิน ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีผลกระทบและความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ อัตราส่วนทางการเงิน มูลค่าเพิ่มทางการตลาด บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนีเซต100

Abstract

The purpose of this study is to find the relationship between economic value added, financial ratios and market value added of listed companies in SET100 Index. Financial ratios used in this study are Profitability ratios which comprises of (1) return on assets (ROA), (2) return on equity (ROE) and (3) earnings per share (EPS). The samples were companies in the SET100 Index, all annual financial reports for 5 years (from 2014 to 2018) were collected. This research excludes companies in financial industry.

Multiple linear regression was employed to analyze the information. The independent variable were profitability ratios and economic value added, the dependent variable was market value added, and the controlled variables were size of firms and financial risks. The results show that economic value added, ROA, and ROE have a significant impact on the market value added.

Keywords: Economic value added, Financial ratios, Market value added, Listed companies in SET100 Index

บทนำ

จากภาวะเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น ทำให้ผู้บริหารต้องปรับนโยบายและกลยุทธ์ให้กิจการสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น การแต่งตั้งผู้บริหารเป็นตัวแทนผู้ถือหุ้นช่วยการบริหารงานนับเป็นทางเลือกโดยทั่วไปสำหรับผู้ถือหุ้นที่ไม่สามารถบริหารจัดการกิจการได้ด้วยตนเองทั้งหมด ผู้ถือหุ้นในฐานะเจ้าของที่แท้จริงจึงต้องทำการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานให้กับผู้บริหาร เพื่อให้การบริหารและการดำเนินงานของกิจการสามารถสร้างผลกำไรได้อย่างสูงสุด (Profit Maximization) และสร้างความมั่งคั่งสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้น (Maximize Shareholder's Wealth) ซึ่งวัดได้จากมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (Market Value Added: MVA) ซึ่งเป็นมูลค่าที่เพิ่มขึ้นเกินกว่าเงินที่ลงทุนไปของผู้ถือหุ้น (Stewart, 1991) โดยปกติแล้วหากกิจการสามารถสร้างผลกำไรจากการดำเนินงานได้ก็จะส่งผลให้นักลงทุนสนใจลงทุนซื้อหลักทรัพย์ของกิจการเพิ่มมากขึ้น และด้วยกลไกของตลาดทุนย่อมจะส่งผลให้ราคาหุ้นสูงขึ้นตามไปด้วย (Riahi-Belkaoui, 1999)

จากหลักการและแนวคิดดังกล่าวที่ว่าวัตถุประสงค์ในการดำเนินการในปัจจุบันนี้เป็นไปเพื่อสร้างผลกำไรสูงสุด (Profit Maximization) และสร้างความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้นสูงสุด (Maximize Shareholder's Wealth) ภายใต้หลักธรรมาภิบาลและจริยธรรมทางธุรกิจ การสร้างความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้นสามารถวัดได้จากมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (Market Value Added: MVA) ของกิจการ ประสิทธิภาพการดำเนินงานสามารถวัดได้ด้วยตัวชี้วัดทางบัญชีประเภทอัตราส่วนทางการเงิน โดยวิเคราะห์จากข้อมูลงบการเงินของกิจการในอดีตที่ผ่านมา โดยผู้ถือหุ้นหรือนักลงทุนส่วนใหญ่ใช้ตัวชี้วัดจากอัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios) ประกอบด้วย อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return On Assets: ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity: ROE) และกำไรสุทธิต่อหุ้น (Earning Per Share: EPS) อย่างไรก็ตามการวัดผลด้วยตัวชี้วัดทางบัญชีด้วยอัตราส่วนทางการเงินจากงบการเงิน อาจจะไม่เพียงพอและไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่แท้จริงของกิจการ (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548) เนื่องจากยังมีข้อจำกัดของการบันทึกรายการทางบัญชีซึ่งต้องปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป (Generally Accepted Accounting Principles: GAAP) ซึ่งส่งผลให้ตัวเลขทางการเงินอาจผ่านการบิดเบือนข้อมูลโดยผู้บริหารเนื่องจากภายใต้เกณฑ์คงค้าง รายการบัญชีบางส่วนใช้การประมาณการจากดุลพินิจของผู้บริหาร เช่น หนี้สงสัยจะสูญ ประมาณการหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น เป็นต้น เพื่อขจัดข้อจำกัดของตัวชี้วัดทางบัญชีดังกล่าวจึงได้พัฒนาแนวคิดมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (Economic Value Added: EVA) ขึ้นมา (Stewart, 2013) ซึ่งเป็นการวัดผลการดำเนินงานโดยมุ่งเน้นในการวัดมูลค่าที่แท้จริง ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลกำไรจากการดำเนินงานและต้นทุน ส่วนทั้งที่เป็นส่วนของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น และเป็นการขยายขอบเขตจากแนวคิดเดิมที่คำนึงถึงเฉพาะกำไรสุทธิทางบัญชีที่นำเฉพาะต้นทุนของหนี้สิน (ดอกเบี้ยจ่าย) มาพิจารณาแต่เพียงอย่างเดียว (วีระชาติ ชูตินันท์วรธม, 2556) ด้วยเหตุนี้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) จึงได้รับการยอมรับให้เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่มุ่งเน้นในการสร้างความมั่งคั่งให้กับผู้ถือหุ้น และเป็นอีกตัวชี้วัดที่นักลงทุนให้ความสำคัญในการประกอบการตัดสินใจในการลงทุน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาดซึ่งเป็นตัวชี้วัดความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้น โดยเลือกศึกษาจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มดัชนี SET100

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ที่มีต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มดัชนี SET100
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของอัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) ที่มีต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มดัชนี SET100

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) และอัตราส่วนทางการเงิน ด้านความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และ กำไรสุทธิต่อหุ้น ที่มีต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มดัชนี SET100 โดยการศึกษาในอดีตนเฉพาะอุตสาหกรรม ผลงานวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงภาพโดยรวมของหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเนื่องจากกลุ่มดัชนี SET100 มีมูลค่าตามราคาตลาดรวมกันคิดเป็นร้อยละ 75 ของมูลค่าตลาดหลักทรัพย์และมีสภาพคล่องสูงสม่ำเสมอในการซื้อขายสูงสุด 100 อันดับแรก นอกจากนี้ผู้บริหารสามารถนำผลการศึกษานี้เป็นแนวทางในการบริหาร ปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) และสร้างความมั่งคั่งให้กับผู้ถือหุ้นได้ สำหรับนักลงทุน หรือผู้ถือหุ้น สามารถใช้ข้อมูลในการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้

การทบทวนวรรณกรรมและพัฒนาสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (Market Value Added) และอัตราส่วนทางการเงิน ดังนี้

มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (Economic Value Added: EVA) ได้ถูกพัฒนาและจดทะเบียนเครื่องหมายทางการค้าโดยบริษัท Stern Stewart & Co. บริษัทที่ปรึกษาด้านการเงิน (Stewart, 2013) โดยตัวเลขที่ได้แสดงให้เห็นถึงผลกำไรที่แท้จริงของกิจการหลังจากชดเชยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และต้นทุนเงินทุน (Cost of Capital) ซึ่งปัจจุบันแนวคิดเรื่องมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เป็นที่กล่าวถึงอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุผลว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่พิจารณาต้นทุนเงินทุนทั้งหมด รวมถึงต้นทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Cost of Equity) ด้วย ซึ่งต่างจากกำไรทางบัญชีที่ไม่ได้พิจารณาถึงต้นทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (โกศล ตีศรีธรรม, 2552)

มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ใช้ในการประเมินกำไรเชิงเศรษฐกิจ (Economic Profit) ซึ่งแตกต่างกับกำไรทางบัญชี (Accounting Profit) คือ ส่วนต่างของรายได้ที่หักด้วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและต้นทุนเงินในส่วนของหนี้สินเท่านั้น ที่เหลือคือกำไรที่จะเป็นของผู้ถือหุ้น แต่สำหรับกำไรเชิงเศรษฐกิจ จะรวมค่าใช้จ่ายต้นทุนเงินทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นด้วย ดังนั้นกิจการจะยังไม่เกิดกำไรจนกว่าจะชดเชยค่าใช้จ่ายต้นทุนเงินทุนทั้งหมดก่อน หากมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มีค่าเป็นบวกแสดงว่ากิจการสามารถบริหารให้สร้างผลกำไรได้มากกว่าต้นทุนเงินทุน หากมีค่าเป็นลบแสดงว่ากิจการไม่สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะสร้างผลกำไรให้ครอบคลุมต้นทุนเงินทุนได้ จึงกล่าวได้ว่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) สามารถสะท้อนผลกำไรหรือมูลค่าเพิ่มของกิจการอย่างแท้จริง (Kadar & Rikumahu, 2017; Yan & Wang, 2016)

มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) สามารถคำนวณได้ ดังนี้ (Brigham & Houston, 2019)

$$EVA = NOPAT - \text{Capital Charge}$$

$$\text{หรือ } EVA = NOPAT - (\text{Cost of Capital} \times \text{Invested Capital})$$

โดยที่

$$NOPAT = \text{กำไรสุทธิจากการดำเนินงานหลังภาษี หรือ กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี} \times (1 - \text{อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล})$$

$$\text{Cost of Capital} = \text{ต้นทุนเงินทุน}$$

$$\text{Invested Capital} = \text{เงินลงทุนเพื่อการดำเนินงาน}$$

มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (Market Value Added: MVA) เป้าหมายของการบริหารกิจการ คือ การสร้างความมั่งคั่งสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้น (Maximize Shareholder's Wealth) ถึงแม้ว่าจะเป็นภาระมุ่งเน้นในการสร้างผลตอบแทนโดยตรงต่อผู้ถือหุ้น แต่การที่จะให้ราคาหุ้นสูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ และมั่งคั่งอย่างยั่งยืนได้นั้น จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อการบริหารกิจการนั้นสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างยั่งยืน โดยยึดถือตามแนวคิดการบริหารเชิงมูลค่าเป็นการบริหารที่มุ่งเน้นเพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับผู้ถือหุ้นใน

ระยะยาว (Young & O'Byrne, 2001) ทั้งนี้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) เป็นตัวชี้วัดที่ใช้วัดตามหลักการการบริหารเชิงมูลค่า ซึ่งอยู่บนพื้นฐานที่ว่าความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้นจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจการได้สูงกว่าเงินที่ลงทุนไป หมายถึงผู้บริหารจะต้องบริหารการใช้เงินทุนในการลงทุนอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อให้เกิดผลตอบแทนได้มากกว่าต้นทุนของเงินทุนทั้งหมด ทั้งส่วนของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น หรือการที่ผู้บริหารสามารถสร้างมูลค่าให้เพิ่มขึ้นได้จากผลตอบแทนที่คาดหวังให้สูงกว่าที่นักลงทุนคาดหวัง ทั้งนี้การสร้างมูลค่าให้แก่อผู้ถือหุ้นสามารถวัดจากราคาหุ้นหรือมูลค่ากิจการในตลาดที่สูงขึ้น และเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องบริหารกิจการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้การลงทุนมีความเชื่อมั่นที่คาดหวังในศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และเติบโตได้ในอนาคต ซึ่งจะมีผลให้ราคาหุ้นในตลาดสูงขึ้น ส่งผลให้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ของกิจการมีค่ามากขึ้น และสามารถสร้างความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้นสูงขึ้นตามไปด้วย โดยผู้บริหารนั้นต้องเพิ่มมูลค่าเพิ่มจากการลงทุนของนักลงทุนให้ได้มากที่สุด โดยการบริหารกิจการให้มีมูลค่าตามราคาตลาดสูงกว่ามูลค่าตามบัญชีของเงินลงทุนในกิจการให้มากที่สุด หากมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) มีค่าเป็นบวก หมายถึงกิจการสามารถสร้างความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้นได้ แต่เมื่อมีค่าเป็นลบจะส่งผลให้ความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้นลดลงด้วย (Grant, 2003)

มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) สามารถคำนวณได้ ดังนี้ (Brigham & Houston, 2019)

MVA = Market Capitalization – Book Value of Equity

หรือ MVA = (Stock Price x Number of Shares) – Book Value of Equity

โดยที่

Stock Price = ราคาหุ้น

Number of Shares = จำนวนหุ้น

Book Value of Equity = มูลค่าทางบัญชีที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) มาจากข้อมูลในงบการเงินแสดงที่แสดงถึงสถานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และประสิทธิภาพในการบริหารงานของฝ่ายบริหาร ว่าสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุดหรือไม่ อาจจะแสดงให้เห็นโดยตัวเลขทางบัญชี หรือแสดงอยู่ในรูปแบบของอัตราส่วนทางการเงินที่เป็นอัตราส่วนของข้อมูลในงบการเงินซึ่งถูกทำให้เป็นมาตรฐานเพื่อให้ง่ายต่อการประเมินผลการดำเนินงานของกิจการ และเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขันกับกิจการอื่นหรือคู่แข่งในกลุ่มอุตสาหกรรม (Brigham & Houston, 2019) ทั้งนี้อัตราส่วนทางการเงินที่พบว่ามีความสัมพันธ์ต่อมูลค่าของกิจการอย่างมีนัยสำคัญนั้นได้แก่ อัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios) (Prasad & Shrimall, 2015; Alsoboa, 2017) เนื่องจากอัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการทำกำไรนั้นแสดงถึงประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์หรือเงินทุนให้เกิดผลกำไรได้มากน้อยอย่างไร โดยอัตราส่วนทางการเงินที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรนั้น ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return On Assets: ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity: ROE) และกำไรสุทธิต่อหุ้น (Earning Per Share: EPS) (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548) ซึ่งคำนวณได้ดังนี้

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) = กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้น

กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) = กำไรสุทธิ/จำนวนหุ้นสามัญ

การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาด โดย Prasad & Shrimall (2015) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) และมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) จากกรณีศึกษาในประเทศอินเดียใช้ตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 23 บริษัทจากกลุ่มโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) กล่าวคือ เมื่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) เพิ่มขึ้นจะทำให้

มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) เพิ่มขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ Yan & Wang (2016) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) และมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) และ จากกรณีศึกษาในประเทศจีน ใช้ตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 79 บริษัทจากกลุ่มพลังงาน พบว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) กล่าวคือ เมื่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้นจะทำให้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) เพิ่มขึ้นตามไปด้วย สำหรับในประเทศไทยนั้นนิพนธ์ แอดสกุล (2558) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัววัดผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) และมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) จากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่าผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) กล่าวคือ เมื่อผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เพิ่มขึ้นจะทำให้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) เพิ่มขึ้นตามไปด้วย แต่มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) กล่าวคือ เมื่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) เพิ่มขึ้นจะทำให้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ลดลง ในขณะที่ กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จึงตั้งสมมติฐานในการศึกษาดังนี้

H1 : มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

H2 : อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

H3 : อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

H4 : กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

$$MVA_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 EVA_{i,t-1} + \beta_2 ROA_{i,t-1} + \beta_3 LNASSET_{i,t-1} + \beta_4 FINCLEV_{i,t-1} + \beta_5 YEAR_{i,t-1} + \epsilon \quad (1)$$

$$MVA_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 EVA_{i,t-1} + \beta_2 ROE_{i,t-1} + \beta_3 LNASSET_{i,t-1} + \beta_4 FINCLEV_{i,t-1} + \beta_5 YEAR_{i,t-1} + \epsilon \quad (2)$$

$$MVA_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 EVA_{i,t-1} + \beta_2 EPS_{i,t-1} + \beta_3 LNASSET_{i,t-1} + \beta_4 FINCLEV_{i,t-1} + \beta_5 YEAR_{i,t-1} + \epsilon \quad (3)$$

โดยที่

$MVA_{i,t}$ = มูลค่าเพิ่มทางการตลาดของบริษัท i ณ ปีที่ t

$EVA_{i,t-1}$ = มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจของบริษัท i ณ ปีที่ t-1

$ROA_{i,t-1}$ = อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท i ณ ปีที่ t-1

$ROE_{i,t-1}$ = อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท i ณ ปีที่ t-1

$EPS_{i,t-1}$ = กำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัท i ณ ปีที่ t-1

$LNASSET_{i,t-1}$ = ลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์รวมของบริษัท i ณ ปีที่ t-1

$FINCLEV_{i,t-1}$ = ความเสี่ยงทางการเงินของบริษัท i ณ ปีที่ t-1

$YEAR_{i,t-1}$ = ปีงบการเงินของบริษัท i ณ ปีที่ t-1

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 ถึง พ.ศ. 2561 เป็นระยะเวลา 5 ปี จำนวน 100 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2561) ทั้งนี้ไม่รวมถึงหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจการเงิน ทั้งหมดธนาคารเงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต และบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน เนื่องจากต้องการใช้ข้อมูล lag เวลาระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ 1 ปี ตัวอย่างในการศึกษานี้จึงมีจำนวนทั้งหมด 67 บริษัท รวม 268 ชุดข้อมูล โดยเก็บข้อมูลจาก

ระบบฐานข้อมูลหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Market Analysis and Reporting Tool: SETSMART) สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย และธนาคารแห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายสรุปลักษณะเบื้องต้นของตัวแปร ประกอบด้วย มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) และมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) จะแสดงผลในรูป ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของตัวอย่างทั้งหมด 268 ชุดข้อมูล จากนั้นใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่ออธิบายทิศทางความสัมพันธ์และความสัมพันธ์เชิงซ้อนระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) และการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) และอัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) ที่มีต่อมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ของบริษัท

ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 ลักษณะข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรเชิงปริมาณ

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)	-181,529.37	840,051.35	70,452.44	127,343.86
มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA)	-55,599.04	87,651.35	938.81	9,747.39
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (%ROA)	-17.50	59.96	9.99	7.73
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (%ROE)	-59.28	113.16	15.75	16.07
กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS)	-8.24	46.74	2.77	6.60
ลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์รวม (LNASSET)	8.09	14.62	10.94	1.27
ความเสี่ยงทางการเงิน (FINCLEV)	11.95	89.26	52.63	15.99

จากตารางที่ 1 พบว่า มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 70,452.44 ล้านบาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทส่วนใหญ่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดได้ เนื่องจากสามารถทำให้สินทรัพย์มีมูลค่าตลาดมากกว่ามูลค่าทางบัญชี มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 938.81 ล้านบาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทส่วนใหญ่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจได้ เนื่องจากสามารถสร้างกำไรได้มากกว่าต้นทุนเงินทุนที่ใช้ไปกับการดำเนินงาน อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -17.50% ค่าสูงสุดเท่ากับ 59.96% และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.99% อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.75% ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์เพื่อสร้างผลตอบแทนให้แก่ผู้ถือหุ้นได้กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ค่าต่ำสุดเท่ากับ -8.24 บาท ค่าสูงสุดเท่ากับ 46.74 บาท และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 บาท

ตารางที่ 2 การทดสอบหาค่าสหสัมพันธ์ Pearson Correlation

	MVA	EVA	ROA	ROE	EPS	LNASSET
EVA	0.447**					
ROA	0.229**	0.432**				
ROE	0.353**	0.499**	0.890**			
EPS	0.442**	0.686**	0.224**	0.238**		
LNASSET	0.390**	0.059	-0.221**	-0.114	-0.114	
FINCLEV	0.073	-0.064	-0.321**	-0.057	-0.116	0.260**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด โดยมีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มากที่สุด มีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.447 รองลงมาคือ กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.442 ถัดมาคือ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.353 และมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) น้อยที่สุด โดยมีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.229

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณตามตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปร	ค่าสถิติ	สมการทดสอบที่		
		(1)	(2)	(3)
Constant	β	-424811.215**	-407393.188**	-333028.477**
	t.	-6.770	-7.103	-5.280
	Sig	0.000	0.000	0.000
EVA	β	4.509**	3.884**	5.452**
	t.	6.128	5.194	5.599
	Sig	0.000	0.000	0.000
ROA	β	3046.122**		
	t.	3.104		
	Sig	0.002		
ROE	β		1980.001**	
	t.		4.377	
	Sig		0.000	
EPS	β			234.996
	t.			0.146
	Sig			0.884
LNASSET	β	39631.573**	39990.048**	35872.208**
	t.	7.491	7.745	5.686
	Sig	0.000	0.000	0.000
FINCLEV	β	415.521	22.887	68.674
	t.	0.973	0.057	0.158
	Sig	0.331	0.955	0.875

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณตามตัวแบบในการศึกษา (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสถิติ	สมการทดสอบที่		
		(1)	(2)	(3)
R^2		0.356	0.378	0.332
Adj. R^2		0.344	0.366	0.320
F-statistic		28.967**	31.820**	26.088**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณตามตัวแบบพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) ที่ค่าระหว่าง 0.286 – 0.366 โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในแต่ละสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

พบว่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า เมื่อกิจการมีมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า เมื่อกิจการมีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า เมื่อกิจการมีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

พบว่ากำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) เป็นค่าที่แสดงถึงความสามารถในการสร้างกำไรต่อหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นสามัญ อย่างไรก็ตามกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) อาจไม่ใช่ตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสินทรัพย์ของกิจการอย่างแท้จริง เนื่องจากกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) นั้นขึ้นอยู่กับจำนวนหุ้นสามัญของกิจการ ซึ่งอาจมีค่าน้อยหากกิจการออกหุ้นสามัญเป็นจำนวนมากเกินไป

สรุปผลการวิจัย

ในด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) และอัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) ด้านความสามารถในการทำกำไร ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด โดยมีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มากที่สุด มีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.447 รองลงมาคือ กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) มีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.442 ถัดมาคือ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

(ROE) มีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.353 และมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) น้อยที่สุด โดยมีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.229

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) พบว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) และอัตราส่วนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) รวมถึงสินทรัพย์รวม (LNASSET) ที่เป็นตัวแปรควบคุม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) รวมถึง ความเสี่ยงทางการเงิน (Leverage) ที่เป็นตัวแปรควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA)

การอภิปรายผลการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) กับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก ผลที่ได้สอดคล้องกับกรณีศึกษาในประเทศอิตาลี (Quintiliani, 2018) กรณีศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย (Kadar & Rikumahu, 2017) กรณีศึกษาในประเทศจอร์แดน (Alsoboa, 2017) และกรณีศึกษาในประเทศจีน พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก (Yan & Wang, 2016) แต่ไม่สอดคล้องกับกรณีศึกษาในประเทศสโลวาเกีย ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ (Bognárová, 2018) และกรณีศึกษาในประเทศไทย ที่พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบ (นิชนันท์ แอดสกูล, 2558) สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) กับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก ผลที่ได้สอดคล้องกับกรณีศึกษาในประเทศจอร์แดน (Alsoboa, 2017) แต่ไม่สอดคล้องกับกรณีศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ (Kadar & Rikumahu, 2017) และกรณีศึกษาในประเทศไทย ที่พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบ (นิชนันท์ แอดสกูล, 2558)

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก ผลที่ได้สอดคล้องกับกรณีศึกษาในประเทศอินเดีย (Prasad & Shrimal, 2015) และกรณีศึกษาในประเทศไทย (นิชนันท์ แอดสกูล, 2558) แต่ไม่สอดคล้องกับกรณีศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย ที่พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบ (Kadar & Rikumahu, 2017) สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) กับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับกรณีศึกษาในประเทศอิตาลี (Quintiliani, 2018) อินโดนีเซีย (Kadar & Rikumahu, 2017) และประเทศไทย (นิชนันท์ แอดสกูล, 2558) แต่ไม่สอดคล้องกับกรณีศึกษาประเทศอินเดีย ที่พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก (Prasad & Shrimal, 2015)

สำหรับการศึกษาครั้งนี้ มีการใช้ขนาดของกิจการซึ่งวัดด้วยสินทรัพย์รวม (LNASSET) และความเสี่ยงทางการเงิน (FINCLEV) เป็นตัวแปรควบคุม เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า มีเพียงสินทรัพย์รวม (LNASSET) เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการบริหารสินทรัพย์ของกิจการให้เติบโตเพิ่มมากขึ้น จะสามารถส่งผลให้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) เพิ่มขึ้นได้เช่นกัน

โดยสรุปจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) รวมถึงสินทรัพย์รวม (LNASSET) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) กล่าวคือ เมื่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) รวมถึงสินทรัพย์รวม (LNASSET) มีค่าเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) เพิ่มขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน ทั้งนี้จากวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ พบว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ได้มากกว่า อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) ด้านความสามารถในการทำกำไร ซึ่งแสดงให้เห็นว่านอกจากอัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) ที่เป็นวิธีการทางบัญชีที่แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับของกลุ่มนักลงทุนหรือผู้บริหารแล้ว การใช้แนวคิดมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) สามารถใช้เป็นอีกตัวชี้วัดหรือเครื่องมือที่สามารถช่วยนักลงทุนในการประเมินกิจการก่อนตัดสินใจเข้าลงทุน และช่วยผู้บริหารในการบริหารการดำเนินงานของกิจการได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ซึ่งการที่กิจการมีมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นจะช่วยดึงดูดนักลงทุนมาลงทุนเพิ่มและจะส่งผลให้กิจการมีมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ที่สูงขึ้นและสร้างความมั่งคั่งอย่างสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้นได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. การที่บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100 จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) หรือความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้นได้นั้น ผู้บริหารสามารถนำตัวชี้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน เช่น แนวคิดมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) ที่คำนึงถึงค่าเสียโอกาสของผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของ บริษัทที่มีมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจสูงสามารถดึงดูดให้นักลงทุนมาลงทุนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ขนาดของกิจการเพิ่มตาม พร้อมกับการบริหารที่สามารถใช้ทรัพยากรของกิจการให้เกิดกำไรตามตัวชี้วัดด้วยอัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการทำกำไรแล้ว จะส่งผลให้กิจการเติบโตและมีมูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) ที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะสะท้อนถึงความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้นตามเป้าหมายของการดำเนินงานของกิจการ ทั้งนี้ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของสามารถนำแนวคิดมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มาใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและวัดผลการบริหารงานของผู้บริหาร และใช้เป็นข้อพิจารณาคำตอบแทนของผู้บริหารได้ รวมถึงในส่วนของการลงทุนสามารถใช้เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการเพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุน และจากสมมุติฐานงานวิจัยข้างต้นพบว่าแต่ละประเทศ แต่ละตลาดหรือตลาดเดียวกันแต่ช่วงเวลาแตกต่างกัน ต่างมีผลกระทบของตัวแปรที่แตกต่างกัน ซึ่งการหาผลกระทบของตัวแปรในแต่ละตลาดหรือแต่ละช่วงเวลาได้เหมาะสมนั้น จะสามารถช่วยทำให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจในการลงทุนได้ดียิ่งขึ้น

2. จากผลการศึกษาแสดงถึงมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มีผลต่อความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้น โดยผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของควรนำแนวคิดมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ (EVA) มาใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและวัดผลการบริหารงานของผู้บริหาร และสามารถใช้เป็นข้อพิจารณาคำตอบแทนของผู้บริหารได้ รวมถึงสามารถใช้เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในส่วนของการลงทุน ในการดำเนินงานของกิจการเพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษานี้มีกลุ่มประชากรคือบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มดัชนี SET100 โดยเมื่อวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ไม่ได้แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งแต่ละกลุ่มธุรกิจมีรูปแบบการดำเนินงาน ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ดังนั้นการศึกษากครั้งต่อไป ผู้สนใจสามารถเก็บข้อมูลเพิ่มขึ้นและวิเคราะห์แยกตามอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนขึ้น

เอกสารอ้างอิง

โกศล ดีศีลธรรม. (2552). การบริหารเพื่อสร้างผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์.

Technology Promotion Magazine, 36(205), 16-20.

ณิชนันท์ แอดสกุล. (2558). ตัววัดผลการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ.

วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2561). รายชื่อหลักทรัพย์ที่ใช้คำนวณดัชนี SET50 Index และ SET100 Index.

สืบค้น 10 ตุลาคม 2562, จาก https://www.set.or.th/th/market/files/constituents/SET50_100_H2_2018.pdf

วีระชาติ ชูตินันท์วโรดม. (2556). เทคนิคการประเมินมูลค่าหุ้น. สืบค้น 10 ตุลาคม 2562,

จาก https://www.set.or.th/dat/vdoArticle/attachFile/AttachFile_1429790208378.pdf

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2548). *การเงินธุรกิจ*.

กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

Alsoboa, S. S. (2017). The influence of economic value added and return on assets on created shareholders value: A comparative study in Jordanian public industrial firms.

International Journal of Economics and Finance, 9(4), 63-78.

Bognárová, K. J. (2018). The Effect of Leverage and Economic value added on Market value added.

Challenges of the Knowledge Society, 812-816.

Brigham, E. F., & Houston, J. F. (2019). *Fundamentals of financial management*. Cengage Learning.

Grant, J. L. (2003). *Foundations of economic value added*. Vol. 99. NJ: John Wiley & Sons.

Kadar, K., & Rikumahu, B. (2017). Relationship Analysis Between EVA, EPS, ROA, ROE to MVA for Measuring Financial Performance (Case Study on Telecommunication Companies Listed in IDX 2011-2016).

eProceedings of Management, 4(3).

Prasad, H., & Shrimal, K. (2015). An Empirical Study on Relationship between Selected Financial Measures and Market Value Added of Infrastructural Companies in India.

Pacific Business Review International, 8(1), 19-23.

Quintiliani, A. (2018). The Relationship between the Market Value Added of SMEs Listed on AIM Italia and Internal Measures of Value Creation The Role of Corporate Strategic Planning.

International Journal of Financial Research, 9(1).

Riahi-Belkaoui, A. (1999). *Capital structure: determination, evaluation, and accounting*.

CT: Quorum Books Publisher.

Stewart, G.B. (1991). *The Quest for Value*. New York: Harper Business.

Stewart, B. (2013). *Best-practice EVA: the definitive guide to measuring and maximizing shareholder value*.

NJ: John Wiley & Sons.

Yan, Q., & Wang, Y. (2016, December). REVA-based Value Analysis on Listed Companies of Power Industry.

In 2016 *International Conference on Modeling, Simulation and Optimization Technologies and Applications (MSOTA2016)*. Atlantis Press.

Young, S. D., & O'Byrne, S. F. (2001). *EVA and value based management*. New York: McGraw Hill.



วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (MPA)

เปิดรับสมัครนักศึกษา...

สำหรับ... บุคลากรภาครัฐที่ต้องการปรับวุฒิการศึกษา
บุคคลทั่วไปที่ต้องการเป็นข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่น
บุคลากรภาคเอกชนที่ต้องการเรียนรู้ด้านการบริหาร

เนื้อหาทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง
เรียนรู้กับคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณภาพและมากประสบการณ์
หลักสูตรได้รับการรับรองจาก สกอ.
มหาวิทยาลัยของรัฐ

จบตามระยะเวลา 1 ปีครึ่ง

สมัครเลยที่ >>> <https://www.rcim.in.th> 092-442-8000

การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและการจัดกลุ่มพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการให้บริการขนส่งพัสดุ
กรณีศึกษา บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู
Analysis of Principal Component and Classification for Decision-Making Behavior
to Use Service of Kerry Express Public Company Limited, Bang Pu Branch

วรรณลักษณ์ อภินาวิน

Wannaluk Apinawin

อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

Lecturer of Bachelor of Business Administration Program Siam Technology College

E-mail: Wannaluk2500@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยหลักและจัดกลุ่มพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการให้บริการขนส่งพัสดุ บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือพนักงานบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด สาขาบางปู ซึ่งเป็นเขตที่ตั้งใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมบางปูที่มีความหลากหลายของผู้ทำงานและผู้อยู่อาศัย ทำให้มีการส่งสินค้าให้กับผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก ในการศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการได้ใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละของคำตอบ สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยคุณภาพการบริการซึ่งมีทั้งหมด 6 ด้านได้ใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและหมุนแกนปัจจัยด้วยวิธี Varimax เพื่อสกัดองค์ประกอบหลักที่มีค่า Eigenvalues มากกว่า 1 หลังจากนั้นนำองค์ประกอบหลักที่สกัดได้มาจัดกลุ่มโดยใช้วิธีการจัดกลุ่มแบบ K-Means ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของผู้ให้บริการส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการให้บริการขนส่งพัสดุในวันอังคารมากที่สุด และสินค้าที่จัดส่งเป็นสินค้าทุกชนิด ยกเว้นสัตว์และอาหารสด พนักงานขนส่งพัสดุมีการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อยและมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ตรงตามความต้องการ อีกทั้งยังพิจารณาถึงการมีความรู้เกี่ยวกับการบริการและการให้ข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนรวมถึงความเสมอภาคในการให้บริการลูกค้าแต่ละราย สำหรับองค์ประกอบหลักของการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทขนส่งพัสดุที่สกัดได้จะมี 2 ด้าน คือ ด้านความน่าเชื่อถือ (Eigenvalues = 1.150 และร้อยละความแปรปรวน = 19.173) และด้านคุณภาพการให้บริการ (Eigenvalues = .375 และร้อยละความแปรปรวน = 6.249) ส่วนการจัดกลุ่มผู้ให้บริการจากองค์ประกอบหลักที่สกัดได้สามารถจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ให้บริการที่มีความสำคัญกับความน่าเชื่อถือ (ร้อยละ 13.00) และคุณภาพการให้บริการ (ร้อยละ 48.00) ดังนั้นบริษัทขนส่งพัสดุจำเป็นต้องเน้นกลยุทธ์การบริหารจัดการการขนส่งที่น่าเชื่อถือ และคุณภาพการให้บริการ

คำสำคัญ: การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก บริษัทขนส่งพัสดุ การตัดสินใจ การจัดกลุ่ม

Abstract

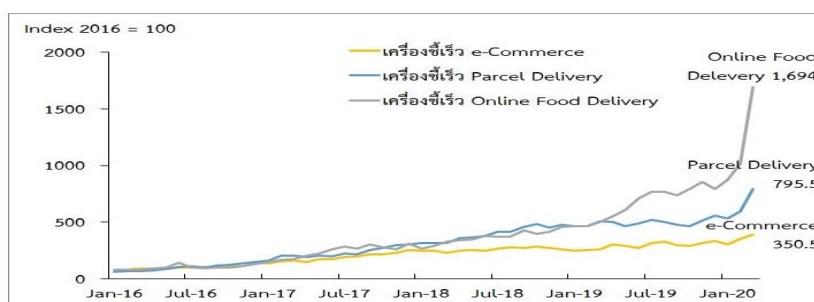
The objectives of this research were to analyze the key factors and group the behaviors affecting the parcel delivery service of Kerry Express (Thailand) Public Company Limited, Bang Pu Branch. The population used in this research is an employee of Kerry Express (Thailand) Courier Company Limited, Bang Pu Branch which is located near the Bang Pu Industrial Estate with a variety of workers and residents Causing a large number of products to be delivered to users. In the study of carrier behavior, distributions of frequency and percentage of responses were used. For the six aspects of the service quality factor analysis, the principal component analysis method was used with varimax method in order to rotate the factor axis for extracting the primary component with an Eigenvalue greater than 1. The main components that were extracted were then

grouped using the K-Means grouping method. The results of the research were as follows: Most carriers' behavior has the most frequency of Tuesday's package delivery service. In addition, the delivered products are all kinds of products except for animals and live food. The courier workers are dressed in modest and also have a competent to solve problems accurately and quickly as required. It also takes into account the knowledge of the service and the provision of accurate and clear information as well as the equality in serving each customer. As for the main components of the decision to use the freight forwarder, there were two aspects: reliability (Eigenvalues = 1.150 and percentage variance = 19.173) and service quality (Eigenvalues = .375 and percentage variance = 6.249). The grouping of service providers from the extracted principal components can be divided into two groups: reliability (13.00%) and service quality (48.00%). Therefore, parcel delivery companies need to focus on a reliable shipping management strategy. And service quality

Keywords: Principal Component Analysis, Parcel Delivery Company, Decision, Clustering

บทนำ

ท่ามกลางการแข่งขันที่มีอย่างต่อเนื่องและทวีความรุนแรงมากขึ้นของผู้ประกอบการที่ต้องการปรับเปลี่ยนช่วงชิงความได้เปรียบเพื่อความอยู่รอดท่ามกลางสภาวะที่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง รวมทั้งปรากฏการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติ จะเห็นได้ว่าหลายๆ องค์กร รวมทั้งพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงส่งผลต่อการให้บริการ ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย, (ม.ป.ป.) กล่าวถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ไปทั่วโลก รัฐบาลของแต่ละประเทศได้มีการเพิ่มความเข้มข้นของมาตรการป้องกัน ตั้งแต่การเว้นระยะห่างทางสังคมไปจนถึงการปิดประเทศ มาตรการเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการชะงักของอุปสงค์การบริโภคและอุปทานในภาคการผลิตและการบริการ โดยเฉพาะการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าต่างๆ จนอาจถึงขั้นวิกฤตในบางประเทศ ซึ่งจากการศึกษามูลค่าของบริษัททั่วโลก 3,000 บริษัท พบว่าธุรกิจเกือบทุกสาขาได้รับผลกระทบจากวิกฤตครั้งนี้มากน้อยแตกต่างกันไป ธุรกิจที่ได้รับผลกระทบหนักที่สุด คือ ธุรกิจผลิตอากาศยาน ธุรกิจขนส่งทางอากาศและท่องเที่ยว ธุรกิจน้ำมันและก๊าซ ธุรกิจธนาคาร และธุรกิจผลิตยานยนต์และ ชิ้นส่วน ตามลำดับ ส่วนธุรกิจที่ได้รับผลกระทบน้อย คือ ธุรกิจบริการผู้บริโภค ธุรกิจยา ธุรกิจด้านสุขภาพ และธุรกิจค้าปลีก และยังประเมินว่าในวิกฤตครั้งนี้ธุรกิจการขนส่งทางอากาศจะได้รับผลกระทบมาก จากการระบาดของโรค COVID-19 ไปทั่วโลก คนจำนวนมากต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานที่บ้าน เพื่อหลีกเลี่ยงการระบาดของโรค แต่การอุปโภคบริโภคยังเป็นสิ่งจำเป็น หลายคนจึงปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมาใช้สอย โดยหันมาใช้ธุรกิจบริการดิจิทัลมากขึ้น การซื้อผ่านแอปพลิเคชันทำได้ง่ายและรวดเร็ว ผู้ประกอบการก็เพิ่มการให้บริการผ่านแพลตฟอร์มเหล่านี้มากขึ้นด้วย ถือเป็นโอกาสเติบโตของธุรกิจบริการดิจิทัล อย่างธุรกิจ e-Commerce ธุรกิจจัดส่งพัสดุภัณฑ์ (Parcel Delivery) และธุรกิจขนส่งอาหาร (Online Food Delivery) โดยเฉพาะ Online Food Delivery โตขึ้นมากกว่าสามเท่าเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน ตามภาพที่ 1



ภาพที่ 1 ธุรกิจ e-Commerce และ Logistic

ที่มา: Google Trend และธนาคารแห่งประเทศไทย (กขพ.รณ สล.เลขนันท, 2562)

ภาพที่ 1 พบว่า มูลค่าธุรกิจ e-Commerce ที่เติบโตขึ้นร้อยละ 8-10 ต่อปี ขณะที่ธุรกิจรับส่งพัสดุตัวที่เป็นธุรกิจเกี่ยวเนื่องขยายตัวประมาณร้อยละ 11 ต่อปี และในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาธุรกิจขนส่งอาหารเติบโตสูงเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ต้องการความสะดวกและประหยัดเวลามากขึ้น รวมทั้งผู้ประกอบการร้านอาหารขนาดกลางและเล็กที่ต้องการเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้ง่ายขึ้น โดยหลังวิกฤต COVID-19 อาจเข้าสู่ “New Normal” ที่สภาพสังคมหรือพฤติกรรมบริโภคมุ่งไปสู่ยุค On Demand ผู้ใช้บริการสั่งซื้อสินค้าผ่านแอปพลิเคชันได้ในพริบตา ดังนั้นธุรกิจขนส่งควรพร้อมปรับตัวรับโอกาสใหม่ที่จะสามารถเติบโตราบเท่าที่คนยังมีสมาร์ตโฟนติดตัวไปทุกที่ทุกเวลา

การซื้อขายสินค้าในตลาดออนไลน์เป็นสาเหตุที่ธุรกิจการขนส่งพัสดุมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ประกอบการให้บริการขนส่งพัสดุภายในประเทศหลายรายดำเนินธุรกิจ ส่งผลให้เกิดการแข่งขันในด้านต่างๆ ของบริษัทขนส่งพัสดุภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย โดยบริษัทขนส่งแต่ละแห่งจะมีการออกกลยุทธ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นจุดขายและนำเสนอต่อลูกค้าออนไลน์ ทั้งการเป็นพันธมิตรกับ Online Platform ต่างๆ หรือการสร้างจุดเด่นในการให้บริการขนส่งของตนเอง หรือจะเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการขนส่งพัสดุด้วยกันเอง จากการรวบรวมข้อมูลมูลค่าตลาดของบริษัทขนส่งพัสดุในไทยรายใหญ่จำนวน 22 ราย โดย (กมลมาลย์ แจ้งล้อม และปัญญาภพ ตันติปิฎก, 2563) พบว่า มูลค่าตลาดของธุรกิจขนส่งพัสดุของไทยในปี พ.ศ. 2563 มีแนวโน้มเติบโตขึ้นถึง 35% จากปี พ.ศ. 2562 ในด้านของ (พิมพ์ภัทร์ สุดประเสริฐ และชาตยา นิลพลับ, 2562) พบว่าคุณภาพการบริการและภาพลักษณ์องค์กรส่งผลต่อความภักดีของผู้ใช้บริการโดยคุณภาพการบริการด้านการตอบสนองต่อความต้องการ การบริการที่ไวใจได้ การบริการที่เอาใจใส่ และภาพลักษณ์องค์กรด้านชื่อเสียง ความรับผิดชอบต่อสังคม เอกลักษณ์ขององค์กร ส่งผลทางบวกต่อความภักดีของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในส่วนของ (ทิวา ดอนลาว, สมพร เพื่องจันทร์, เพ็ญศรี ธีรนิ้ง และวิวัฒน์ กรมดิษฐ์, 2564) พบว่าแรงงานไทยจะต้องมีสมรรถนะและการพัฒนาสมรรถนะขั้นพื้นฐาน ซึ่งหมายถึง ความรู้หรือทักษะพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงาน และสมรรถนะที่ทำให้บุคคลแตกต่างเพื่อที่จะทำให้งานไทยมีทักษะ ความรู้ คุณลักษณะ แรงจูงใจและทัศนคติในการทำงาน มีทักษะและมีฝีมือที่สามารถปรับตัวเองและพัฒนาตนเองให้รองรับกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ การรวบรวมสถิติส่วนแบ่งการตลาดของบริษัทขนส่งพัสดุในประเทศไทยโดย (กมลมาลย์ แจ้งล้อม และปัญญาภพ ตันติปิฎก, 2563) ยังพบว่า บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทเอกชนที่ได้รับส่วนแบ่งการตลาดมากที่สุด ดังตารางที่ 1 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกลยุทธ์ที่บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส จำกัด ได้ใช้ทั้งรูปแบบการเปิดให้บริการสาขาย่อยมากขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการและการเสนอรูปแบบการให้บริการที่ไม่ใช่เพียงแค่รับสินค้าอย่างเดียว เพราะในปัจจุบันมีการนำเสนอรูปแบบการให้บริการไปรับสินค้าจากผู้ขายของออนไลน์และไปส่งให้กับลูกค้าในเขตกรุงเทพมหานครอีกด้วย

ตารางที่ 1 มูลค่าตลาดของบริษัทขนส่งพัสดุไทย

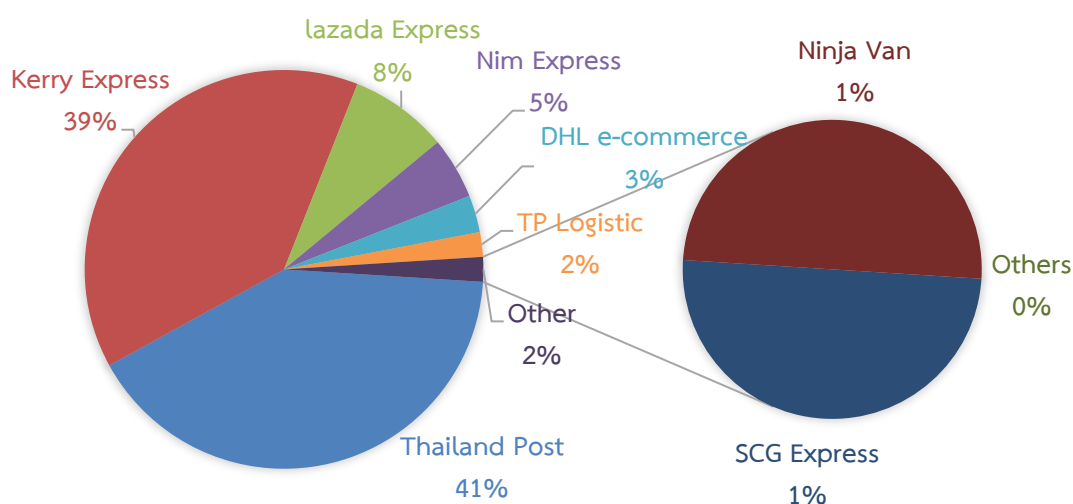
(หน่วย: หมื่นล้านบาท)

ปี พ.ศ.	2558	2559	2560	2561	2562	2563 (คาดการณ์)
มูลค่าตลาด	1.40	1.80	2.50	3.50	4.90	6.60

ที่มา: Economic Intelligent Center ธนาคารไทยพาณิชย์ (กมลมาลย์ แจ้งล้อมและปัญญาภพ ตันติปิฎก, 2563)

อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จในการให้บริการของบริษัทขนส่งพัสดุในสภาวะการแข่งขันที่สูงขึ้นในปัจจุบันเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การศึกษา เพราะผู้ใช้บริการมักจะมีมุมมองและทัศนคติต่อการเลือกใช้บริการที่แตกต่างกันออกไปจากการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทขนส่งพัสดุนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการให้บริการของพนักงาน ที่ได้ถูกนำเสนอออกไปให้แก่ผู้บริโภคได้รับรู้ผ่านการบริการ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการบริการที่ผู้ใช้บริการได้นำมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้บริการนั้น มีนักวิจัยหลายท่านที่ได้นำเสนออยู่หลากหลายด้าน เช่น ความเป็นรูปธรรม ความน่าเชื่อถือ การตอบสนองต่อความต้องการ ความเข้าใจ รับรู้ความต้องการ (Zeithaml, Parasuraman & Berry, 1998) เป็นต้น นอกจากนี้บาง

การศึกษาก็ได้ทำการขยายนิยามขององค์ประกอบในการตัดสินใจข้างต้นเพิ่มเติมอีกเพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพธุรกิจที่ได้ทำการศึกษา เช่น ความไว้วางใจ ความพึงพอใจ การกลับมาใช้บริการซ้ำ (ธราภรณ์ เสือสุรีย์, 2558; ภัทรา ภัทรมน, 2558) ความสุภาพ อธิยาศัยดี กระตือรือร้นในการทำงาน (ปรีชญา เอี่ยมวงศ์, 2557) ความรวดเร็ว ความครบถ้วน การใช้งานไม่ซับซ้อน (วีรภัทร รูปพนม, 2558) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบที่ได้ถูกขยายนิยามออกไปนั้นก็มีแนวคิดเริ่มต้นจากการศึกษาที่ผ่านมาจึงทำให้องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันเองไม่มากนักน้อย ดังนั้น การค้นหาเฉพาะองค์ประกอบหลักที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกใช้บริการได้นั้นย่อมทำให้ผู้นำไปใช้เข้าใจและสามารถวางแผนทางในการให้บริการได้อย่างถูกต้องและตรงจุด อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้บริการอาจไม่ได้เลือกใช้องค์ประกอบหลักทุกองค์ประกอบที่สกัดได้มาใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกใช้บริการ ดังนั้น การจัดกลุ่มพฤติกรรมผู้ให้บริการจากองค์ประกอบหลักที่สกัดได้ย่อมทำให้สามารถระบุได้แน่ชัดมากขึ้นถึงกลุ่มปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ



ภาพที่ 2 ส่วนแบ่งการตลาดบริษัทขนส่งพัสดุไทยในปี 2562

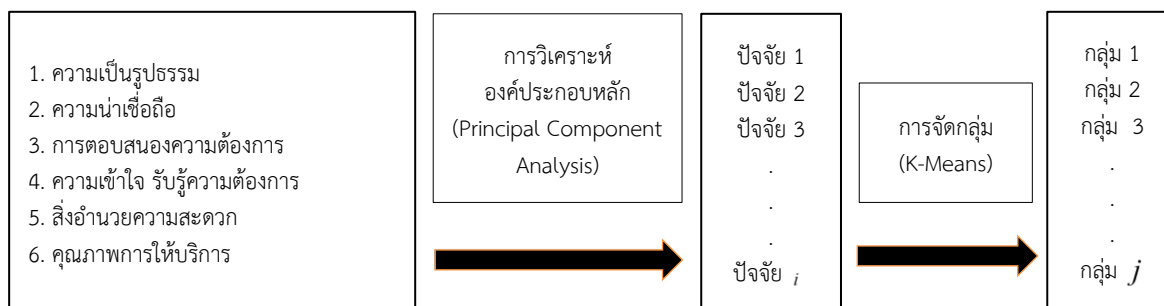
ที่มา: Economic Intelligent Center ธนาคารไทยพาณิชย์ (กมลมาลย์ แจ้งล้อมและบุญญภาพ ตันติปิฎก, 2563)

ภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่าบริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) เป็นผู้นำตลาดของบริษัทขนส่งพัสดุเอกชนในประเทศไทย จึงทำให้ถูกเลือกมาเป็นกรณีศึกษาถึงองค์ประกอบหลักและพฤติกรรมในการให้บริการของบริษัทขนส่งพัสดุของพนักงานขนส่งคลังสินค้า Kerry Express สาขาบางปู ด้วยเพราะ Kerry Express สาขาบางปู เป็นเขตที่ตั้งใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมบางปู ที่มีความหลากหลายของพนักงานและผู้อยู่อาศัย ทำให้มีการส่งสินค้าให้กับผู้ให้บริการเป็นจำนวนมาก โดยการศึกษานี้มุ่งเน้นค้นหาองค์ประกอบหลักของคุณภาพการให้บริการ ในด้านความเป็นรูปธรรม ความน่าเชื่อถือ การตอบสนองต่อความต้องการ ความเข้าใจ รับรู้ความต้องการ สิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพการให้บริการ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการขนส่งพัสดุ โดยคาดว่าผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจการขนส่งพัสดุในการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับบริบทและสภาพแวดล้อมของการแข่งขัน อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ผู้ที่สนใจศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการบริษัทขนส่งพัสดุภายในประเทศยังสามารถนำไปเป็นข้อมูลใช้ในการศึกษาค้นคว้าในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบหลักที่ให้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ของพนักงานขนส่งคลังสินค้า เคอรี่ เอ็กซ์เพรส สาขาบางปู
2. เพื่อจัดกลุ่มพฤติกรรมการให้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน) ของพนักงานขนส่งคลังสินค้า เคอรี่ เอ็กซ์เพรส สาขาบางปู จากองค์ประกอบหลักที่สกัดได้

กรอบแนวทางในการวิจัย



ภาพที่ 3 กรอบแนวทางในการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาองค์ประกอบหลักของการให้บริการบริษัทขนส่งพัสดุนั้น ยังไม่มีการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ในที่นี้จึงได้ศึกษา งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของผู้รับบริการเพื่อกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา โดยพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีผล ต่อการให้บริการที่ผู้วิจัยนำมาพิจารณาเป็นอันดับแรก คือ คุณภาพการให้บริการ ซึ่งเป็นการศึกษาผ่านพฤติกรรมที่สังเกตได้ของ บุคคลที่ได้แสดงออกมา รวมทั้งพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงเพราะยังอยู่ในความคิดความรู้สึกหรือเป็นประสบการณ์ ของแต่ละบุคคลที่มีต่อเหตุการณ์ต่างๆ โดย Allen & Santrock (1993) ได้สรุปว่าก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรม หนึ่งออกมานั้นย่อมมีปัจจัยสำคัญด้านจิตวิทยาที่มาเป็นตัวกำหนด เช่น การรับรู้ การเรียนรู้ การคิด สติปัญญา อารมณ์ ความเชื่อ และทัศนคติ ซึ่งพฤติกรรมการใช้บริการนั้นจะเกี่ยวข้องกับการคิดและการตัดสินใจของผู้บริโภคในการซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการ (Kotler, 1999) โดยการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคนั้นก็เพื่อทำให้ทราบถึง ผู้บริโภคคือใคร ผู้บริโภคต้องการอะไร ผู้บริโภคทำอะไร ถึงซื้อ ผู้บริโภคซื้ออย่างไร ผู้บริโภคซื้อเมื่อไร ผู้บริโภคซื้อที่ไหน และผู้บริโภคใช้บ่อยเท่าไร

นอกจากนี้ ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้ให้บริการ คือคุณภาพการให้บริการ ซึ่ง Lewis & Bloom (1983), Ghobadian, Speller & Jones (1994) และ Boone & Kurtz (1998) ให้ความคิดเห็นในแนวทางเดียวกันว่า คุณภาพการให้บริการนั้นเป็นสิ่งที่ชี้ วัดถึงระดับขั้นของการบริการที่ส่งมอบจากผู้ให้บริการไปถึงผู้รับบริการ ซึ่งธราภรณ์ เสือสุริย์ (2558) และภัทรา ภัทรมน (2558) ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาถึงอิทธิพลของคุณภาพการให้บริการที่มีต่อความไว้วางใจ ความพึงพอใจ การบอกต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้าโรงแรมระดับห้าดาว อีกทั้งการรับรู้คุณภาพในการให้บริการว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้า พักที่รีสอร์ทระดับ 4 ดาวในจังหวัดชลบุรี ตามลำดับ นอกจากนี้ ทิพวรรณ บัวอินทร์ (2561) ยุภารัตน์ เสกประเสริฐ พิมพ์ปวีณ์ วัฒนาทรงยศ และพรณี พิมพพันธุ์ศรี (2559) และศรัณยพงศ์ เทียงธรรม (2552) ยังได้นำเอาตัวแบบ SERVQUAL ของ Zeithaml, Parasuraman & Berry (1998) ที่ได้ระบุส่วนสำคัญต่างๆ ไว้ 5 ด้านที่ก่อให้เกิดผลรวมในการรับรู้ของลูกค้าว่าเป็นการ บริการที่มีคุณภาพ เพื่อมาทำการศึกษาโดยมีปัจจัยสำคัญด้านความเชื่อถือว่าไว้วางใจได้ การให้ความเชื่อมั่น ความเป็นรูปธรรมของ การบริการ การเอาใจใส่ และการตอบสนอง ถูกใช้เป็นปัจจัยในการพิจารณา และงานวิจัยของ ปรัชญา เอี่ยมวงศ์ (2557) ยัง สนับสนุนและชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคในการซื้อสินค้าของแม็กซ์แวลู คือ การให้ความสำคัญกับ

พนักงานที่ให้บริการการขายที่มีทักษะการขายสินค้าอย่างสุภาพ อ่อนน้อม และมีความกระตือรือร้นในการทำงานเพราะปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่ส่งเสริมความพึงพอใจให้กับผู้บริโภคที่เข้ามาใช้บริการ นอกจากนี้งานวิจัยของ วีรภัทร รูปพนม (2558) ยังเสนอปัจจัยด้านกระบวนการที่ส่งผลให้ผู้บริโภคเกิดความพึงพอใจ อันประกอบไปด้วยการจัดส่งที่ตรงต่อเวลา ความสามารถในการติดตามสถานะการจัดส่งได้โดยสะดวก ขั้นตอนการสั่งซื้อสินค้าสามารถทำเองได้ง่ายและไม่ซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวพร ชนนานนท์ (2556) ที่พบว่าผู้บริโภคให้ความสำคัญกับความรวดเร็วในการให้บริการที่จะช่วยประหยัดเวลาของผู้บริโภคได้ รวมถึงความถูกต้องในการให้บริการ ความครบถ้วน ไม่ซับซ้อน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้บริโภคเกิดความพึงพอใจเมื่อได้รับบริการอีกด้วย งานวิจัยของ วราภรณ์ สุขแสนชนานนท์ (2559) ยังได้ทำการศึกษาธุรกิจนิตยสารบริการและพบว่ามีความแตกต่างจากธุรกิจอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไปเพราะธุรกิจนิตยสารบริการนั้นมีทั้งผลิตภัณฑ์ที่จับต้องได้ (Tangible Product) และผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Product) ดังนั้นกลยุทธ์การตลาดด้านราคาที่น่าสนใจกับธุรกิจการบริการจึงจำเป็นต้องจัดให้มีส่วนประสมทางการตลาดที่แตกต่างจากการตลาดโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจที่มีการต้อนรับขับสู้ (Hospitality) เป็นหัวใจหลักในการทำธุรกิจ

จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถค้นหาปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ที่จะถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยด้านความเป็นรูปธรรม ความน่าเชื่อถือ การตอบสนองความต้องการ การให้ความมั่นใจ ความเข้าใจ รับรู้ความต้องการ (Zeithaml, Parasuraman & Berry, 1998) สิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพการให้บริการ นอกจากนี้องค์ประกอบหลักที่สกัดได้จะถูกนำไปใช้ในการจัดกลุ่มเพื่อค้นหาปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู ต่อไปอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยอาศัยวิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Method) ข้อคำถามในแบบสอบถามได้ผ่านการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาซึ่งได้ผลวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.86 และได้เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้ในการสอบถาม จากการทดลองนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากผู้ให้บริการขนส่งพัสดุบริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู (Pilot test) จำนวน 20 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการและมีความเหมาะสมหรือไม่นั้น ได้ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.935 และจากการพิจารณาเกณฑ์การประเมินความเที่ยงของสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544) ถือได้ว่าแบบสอบถามอยู่ในระดับดีมาก โดยเป็นแบบสอบถามที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับประชากรจริงได้ หลังจากนั้นใช้แบบสอบถามปลายปิดที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือไปทำการเก็บข้อมูล โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้กรอกข้อมูลในแบบสอบถามด้วยตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้บริการของบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู เช่น ความเป็นรูปธรรม ความน่าเชื่อถือ การตอบสนองความต้องการ เป็นต้น 3) การให้บริการขนส่งพัสดุของบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพการให้บริการ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 1 จะใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละของคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือก ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 2, 3 เป็นการวัดระดับความสำคัญเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามรูปแบบของ Likert Scale ที่ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยให้เลือกตอบคำถามได้เพียงคำตอบเดียวและใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดคะแนนแต่ละข้อคำถามเป็น 5 ถึง 1 ตามลำดับ

ส่วนการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของประเด็นคำถามในแบบสอบถาม ผู้วิจัยเลือกใช้การแปลความหมายตามช่วงความกว้างของชั้นตามการศึกษาของ ประสพชัย พสุนนท์ และ กานติมา วิริยวุฒิไกร (2554) ดังนี้ ชั้นที่ 1 คะแนนปัจจัยที่อยู่ในช่วง 4.51 - 5.00 จะถูกจัดให้อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด, ชั้นที่ 2 คะแนนปัจจัยที่อยู่ในช่วง 3.51 - 4.50 จะถูกจัดให้อยู่ในระดับความสำคัญมาก, ชั้นที่ 3 คะแนนปัจจัยที่อยู่ในช่วง 2.51 - 3.50 จะถูกจัดให้อยู่ในระดับความสำคัญ ปานกลาง, ชั้นที่ 4. คะแนนปัจจัยที่อยู่ในช่วง 1.51 - 2.50 จะถูกจัดให้อยู่ในระดับความสำคัญน้อย และชั้นที่ 5 คะแนนปัจจัยที่อยู่ในช่วง 1.00 - 1.50 จะถูกจัดให้อยู่ในระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ผลคำตอบที่ได้จากการสำรวจผู้ให้บริการขนส่งพัสดุ บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู จะถูกนำไปเป็นแนวทางในการค้นหาค่าประกอบหลักของการให้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบหลักที่สกัดได้จะถูกจัดกลุ่มด้วยวิธีการจำแนกกลุ่มแบบ K-Means ซึ่งได้จากการประยุกต์วิธีดำเนินการวิจัยของ กลุสเซีย เครือชาลี (2563a)

การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการขนส่งพัสดุ

การที่มีปัจจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส จำกัด อยู่จำนวนมากและบางปัจจัยยังมีความคล้ายคลึงกันไม่มากนักน้อยจึงจำเป็นต้องใช้วิธีวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) ในการลดมิติของข้อมูลซึ่งได้แสดงวิธีการใน กลุสเซีย เครือชาลี (2563b) และสกัดองค์ประกอบหลักที่สามารถอธิบายความแปรปรวนส่วนใหญ่ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการขนส่งพัสดุของบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด ของพนักงานคลังขนส่งสินค้า เคอรี่ เอ็กซ์เพรส สาขาบางปู โดยมีการหมุนแกนปัจจัยให้ตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีการ Varimax with Kaiser Normalization ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การพิจารณาเลือกองค์ประกอบหลักจากค่า Eigenvalues ของแต่ละองค์ประกอบหลัก ซึ่งองค์ประกอบหลักที่จะถูกเลือกจะต้องมีค่า Eigenvalues มากกว่า 1

การจัดกลุ่มผู้ใช้บริการบริษัทขนส่งพัสดุตามองค์ประกอบหลัก

หลังจากได้องค์ประกอบหลักที่สามารถอธิบายความแปรปรวนส่วนใหญ่ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการขนส่งพัสดุของบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู แล้ว ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบหลักดังกล่าวมาทำการจำแนกกลุ่มปัจจัยที่ผู้ให้บริการนำไปเป็นเหตุผลในการให้บริการขนส่งพัสดุของบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู เพราะผู้ให้บริการอาจไม่ได้ใช้ทุกองค์ประกอบหลักในการให้บริการ ดังนั้น การจำแนกกลุ่มปัจจัยที่ผู้ให้บริการนำไปเป็นเหตุผลในการให้บริการจึงช่วยให้สามารถระบุได้ชัดเจนว่ากลุ่มปัจจัยใดที่ผู้ให้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู เลือกนำมาใช้ประกอบการให้บริการ

ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการจำแนกกลุ่มแบบ K-Means ส่วนการจัดกลุ่มนั้นยังได้กำหนดจำนวนรอบในการคำนวณมากที่สุด (Maximum Iteration) เท่ากับ 25 รอบ และกำหนดเงื่อนไขการหยุดการคำนวณด้วยการกำหนดสัดส่วนของระยะห่างที่สั้นที่สุด (Convergence Criterion) ระหว่างค่ากลางของ cluster เท่ากับ 0 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวิธีการจำแนกกลุ่มแบบ K-Means หลายครั้ง เพื่อพิจารณาหาจำนวนกลุ่มที่สามารถอธิบายได้อย่างเหมาะสมที่สุดจากค่า Final Cluster Centers โดยกำหนดให้ $k = 2, 3, \dots, 8$ ตามลำดับ นอกจากนี้ ก่อนการทดสอบด้วยวิธีการจำแนกกลุ่มแบบ K-Means ผู้วิจัยได้แปลงข้อมูลคะแนนปัจจัยให้เป็นค่ามาตรฐาน (Standardized) ก่อน เพื่อลดผลกระทบในกรณีที่ตัวแปรมีมาตรวัดคะแนนที่แตกต่างกัน

ผลการวิจัย

ผลการตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 53.2 เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 46.8 ซึ่งส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่มีมัธยมปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาเป็นระดับอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 22.5 และระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.8 และต่ำกว่ามัธยมปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 17.0 โดยส่วนใหญ่จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงระหว่าง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือ 15,001-25,000 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.0 และต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.2

การรวบรวมข้อคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการด้านความเป็นรูปธรรม พบว่าพนักงานให้บริการด้วยถ้อยคำและน้ำเสียงสุภาพ มีการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อยของพนักงานขนส่งพัสดุเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือมีความรู้เกี่ยวกับงานที่ให้บริการ รองลงมาคือมีการนำอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการ รองลงมาคือมีจำนวนพนักงานเพียงพอต่อการให้บริการ รองลงมาคือมีความซื่อสัตย์ สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ และศูนย์ให้บริการดูแลเอาใจใส่ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมีความทันสมัย

นอกจากนี้ในด้านความน่าเชื่อถือ พบว่าพนักงานสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ตรงตามที่ได้รับบริการมีความต้องการและพัสดุของผู้รับบริการถึงที่หมายตรงกับที่ระบุไว้ในสัญญาสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือพนักงานดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลของผู้รับบริการ โดยไม่เกิดความผิดพลาด และสุดท้ายข้อมูลส่วนตัวของผู้รับบริการจะได้รับความปลอดภัยจากการให้บริการ

ส่วนการตอบสนองความต้องการพบว่า มีช่องทางในการให้บริการที่สะดวกและรวดเร็วสำคัญมากที่สุด รองลงมาสามารถติดต่อกับบริษัทขนส่งพัสดุเคอรี่ฯ ได้อย่างสะดวก

ในด้านความเข้าใจ รับรู้ความต้องการ พบว่า พนักงานให้ความเสมอภาคในการให้บริการแก่ผู้รับบริการแต่ละคนเท่าเทียมกันสำคัญที่สุด รองลงมาคือพนักงานสามารถสื่อสารกับผู้รับบริการได้เข้าใจง่าย และพนักงานมีความเข้าใจความต้องการเฉพาะของผู้ใช้บริการได้อย่างชัดเจน

ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ป้าย/สัญลักษณ์/ประชาสัมพันธ์ บอกจุดบริการ มีความชัดเจนเข้าใจง่ายสำคัญที่สุด รองลงมาคือการเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อการให้บริการ เช่น กล่องรับความคิดเห็น แบบสอบถาม เป็นต้น รองลงมาคือ ความเพียงพอของอุปกรณ์สำหรับผู้รับบริการ เช่น เอกสารคำขอ ปากกา เป็นต้น และความสะอาดของสถานที่ให้บริการในภาพรวม มีคะแนนเท่ากัน สุดท้ายคือความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ที่นั่งคอยรับบริการห้องสุขา เป็นต้น

ในด้านคุณภาพการให้บริการ พบว่า ผลการให้บริการในภาพรวมมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ ความครบถ้วนถูกต้อง ของการให้บริการ ลำดับสุดท้ายคือ การให้บริการที่ได้รับตรงตามความต้องการ

การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักในการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทขนส่งพัสดุทั้งหมด 6 ด้านพบว่า มีเพียง 2 องค์ประกอบหลักเท่านั้นที่มีค่า Eigenvalues สูงกว่า 1 ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบด้านความน่าเชื่อถือมีความแปรปรวน คือ ร้อยละ 43.866 และด้านคุณภาพการให้บริการมีความแปรปรวนคือ ร้อยละ 19.173 ของการให้บริการขนส่งพัสดุ บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู สามารถอธิบายได้ด้วยองค์ประกอบหลักทั้ง 2 ด้านซึ่งสามารถจำแนกรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบหลัก ดังนี้

ตารางที่ 2 องค์ประกอบหลักในการให้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู

องค์ประกอบหลัก	Factor Loading	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
1. ความน่าเชื่อถือ (Eigenvalues = 1.150 และร้อยละความแปรปรวน = 19.173)				
พนักงานสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ตรงตามที่ได้รับบริการ มีความต้องการ	0.226	4.59	0.49	มากที่สุด
พัสดุของผู้บริการถึงที่หมายตรงกับที่ระบุไว้ในสัญญา	0.295	4.59	0.49	มากที่สุด
พนักงานดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลของผู้รับบริการ โดยไม่เกิดความผิดพลาด	0.201	4.57	0.53	มากที่สุด
ท่านคิดว่าข้อมูลส่วนตัวของผู้รับบริการ จะได้รับความปลอดภัยจากการให้บริการ	0.354	4.52	0.50	มากที่สุด
2. คุณภาพการให้บริการ (Eigenvalues = .375 และร้อยละความแปรปรวน = 6.249)				
ผลการให้บริการในภาพรวม	0.579	4.67	0.47	มากที่สุด
ความครบถ้วน ถูกต้อง ของการให้บริการ	0.351	4.54	0.50	มากที่สุด
การให้บริการที่ได้รับตรงตามความต้องการ	0.489	4.39	0.49	มาก

ตารางที่ 2 องค์ประกอบที่ 1 ด้านความน่าเชื่อถือ มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 1.150 ซึ่งประกอบไปด้วย 4 คำถามที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทขนส่งพัสดุได้ร้อยละ 19.173 องค์ประกอบที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ มีค่า Eigenvalues เท่ากับ .375 ซึ่งประกอบไปด้วย 3 คำถามที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทขนส่งพัสดุได้ร้อยละ 6.249

จากวิธีการจำแนกกลุ่มแบบ K-Means โดยนำค่ามาตรฐาน (Standardized) ที่ได้จากการแปลงคะแนนปัจจัย (Factor Score) ของทั้ง 6 องค์ประกอบหลักมาพิจารณา โดยเริ่มต้นกำหนดให้ $k = 2, 3, 4, \dots, 8$ แล้วสามารถแบ่งกลุ่มได้ดังตารางที่ 3 ซึ่งการให้บริการขนส่งพัสดุ บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู พิจารณาจากค่า Final cluster Centers ออกเป็น 2 กลุ่ม ($k = 2$) คือ 1) ผู้ให้บริการที่ให้ความสำคัญกับความน่าเชื่อถือ โดยผู้ให้บริการจะเน้นความรวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำ และ 2) ผู้ให้บริการที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพการให้บริการ โดยผู้ให้บริการจะมองถึงความพึงพอใจที่ได้รับจากผู้ให้บริการเป็นสำคัญ โดยกลุ่มผู้ให้บริการที่ให้ความสำคัญกับความน่าเชื่อถือ มีจำนวน 13 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.31) ส่วนกลุ่มผู้ให้บริการที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพการให้บริการ มีจำนวน 48 คน (คิดเป็นร้อยละ 78.69)

ตารางที่ 3 การจัดกลุ่มผู้ให้บริการบริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู ตามค่า Final Cluster Centers

ปัจจัย	กลุ่ม	
	ความน่าเชื่อถือ	คุณภาพการให้บริการ
1. ความเป็นรูปธรรม	-1.05	.23
2. ความน่าเชื่อถือ	-.97	.21
3. การตอบสนองความต้องการ	.92	-.20
4. ความเข้าใจ รับรู้ความต้องการ	1.30	-.29
5. สิ่งอำนวยความสะดวก	1.41	-.31
6. คุณภาพการให้บริการ	1.44	-.32
จำนวนคน (ร้อยละ)	13 (21.31)	48 (78.69)

สรุป และอภิปรายผล

พฤติกรรมการให้บริการขนส่งพัสดุ บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู ส่วนใหญ่ พบว่า จะมีความถี่ในการให้บริการขนส่งพัสดุในวันอังคารมากที่สุดและในวันศุกร์-เสาร์ จะเป็นช่วงวันที่ผู้ให้บริการนำส่งพัสดุ รองลงมา และสินค้าที่จัดส่งเป็นสินค้าทุกชนิด ยกเว้นสัตว์และอาหารสด ส่วนการพิจารณาคุณภาพการให้บริการด้านความน่าเชื่อถือ ผู้ให้บริการมีการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อยและมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ตรงตามความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ซีริกิติ นวรัตน์ ณ ออยุธยา (2552) ที่ลูกค้าจะประเมินจากคุณภาพของการบริการที่ลูกค้ารับรู้ (Perceived Service Quality) ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการที่ลูกค้าทำการเปรียบเทียบบริการที่คาดหวัง (Expected Service) กับบริการที่ได้รับรู้ (Perceived Service) ดังนั้น ความถูกต้องตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการโดยไม่เกิดความผิดพลาดจึงเป็นหลักการสำคัญของธุรกิจขนส่งพัสดุที่จำเป็นต้องได้รับการวางแผนที่ชัดเจน รอบคอบ และรัดกุม นอกจากนี้ คุณภาพการให้บริการด้านการตอบสนองความต้องการประกอบกับความเข้าใจและรับรู้ความต้องการของผู้ใช้บริการนั้นมักจะถูกพิจารณาจากความสามารถในการแก้ไขปัญหาให้ได้อย่างรวดเร็วและเสมอภาคแก่ลูกค้าแต่ละรายเท่าเทียมกันเป็นสำคัญ

ผลการจำแนกกลุ่มการให้บริการขนส่งพัสดุ บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู พบว่า สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้ให้บริการที่ให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือ โดยผู้ให้บริการจะเน้นความรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ ตรงตามรายการสั่งซื้อที่ได้ทำรายการไป และ 2) ผู้ให้บริการที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพการให้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับ วิจัยของ เบญจภา แจ้งเวชฉาย (2559) คุณภาพการให้บริการ การเข้าใจและรู้จักลูกค้า ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้โดยสาร รถไฟฟ้า BTS ในกรุงเทพมหานคร

จะเห็นได้ว่าการบริการไม่ว่าเป็นหน่วยงานใดๆ ต่างมีบทบาทและความสำคัญต่อการตอบสนองต่อความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งส่งผลให้ลูกค้าเกิดความมั่นใจ เชื่อมโยงไว้ว่าใจที่จะกลับมาใช้บริการซ้ำอีกๆ เรื่อย โดยการกลับเข้ามาใช้บริการซ้ำจะก่อให้เกิดความภักดี และส่งผลต่อกำไรอย่างมากมายในอนาคต ฉะนั้นการบริการจึงเป็นหน้าตาของธุรกิจในยุคที่มีการเปลี่ยนของผู้บริโภคที่แสวงหาคุณภาพ และความเป็นมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการที่ถูกต้องตรงกับความต้องการของลูกค้าอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

เนื่องจากในปัจจุบันเกิดภาวะโรคระบาดโควิด-19 ตัวแทนของบริษัท ขนส่งพัสดุเอกชน ควรดำเนินการให้ความใส่ใจและให้ความปลอดภัยในสุขอนามัย การเว้นระยะห่าง รวมทั้งการจัดแบ่งพื้นที่ออกเป็นสัดส่วนที่ชัดเจนแก่ผู้ใช้บริการ โดยมีอุปกรณ์เครื่องมือที่ตรวจสอบ ทั้งเจ้าหน้าที่ และผู้ที่มาใช้บริการอย่างเท่าเทียมเสมอภาค ทั้งนี้การนำระบบเทคโนโลยีนำมาใช้การตรวจสอบสถานะสินค้าออนไลน์ที่สะดวกรวดเร็วและแม่นยำ ส่งผลให้ผู้ใช้บริการมั่นใจ และไว้วางใจในการเลือกใช้บริการ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นพิจารณาองค์ประกอบหลักในการให้บริการขนส่งพัสดุ บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู ที่มีค่า Eigenvalues มากกว่า 1 เท่านั้น จึงทำให้สามารถอธิบายความแปรปรวนรวมของการให้บริการขนส่งพัสดุ บริษัท เคอรี่ เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาบางปู ได้เพียงร้อยละ 54.516 ดังนั้นผู้วิจัยที่ต้องการนำไปศึกษาต่ออาจทำการเปรียบเทียบผลการจำแนกกลุ่มระหว่างการใช้องค์ประกอบหลักที่มีค่า Eigenvalues น้อยกว่า 1 กับการใช้ทุกองค์ประกอบหลักที่สามารถสกัดได้ เพื่อเป็นการยืนยันปัจจัยที่ผู้ใช้บริการให้ความสำคัญในตัดสินใจเลือกใช้ บริการบริษัทขนส่ง

2. ในการวิจัยนี้ครั้งต่อไปควรศึกษามุ่งเน้นการบริหารจัดการความเสี่ยงในการบริการที่ไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงจากภัยพิบัติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโรคระบาด หรือการโจรกรรม หรือแม้แต่การป้องกันจากการคุกคามของพนักงานขนส่งเอง เพื่อสร้างความมั่นใจ และเชื่อมั่นในการเลือกใช้บริการในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กชพรรณ สัลเลขนันท์. (2562). จีบซีพอร์ e-Commerce ด้วย Google Search.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. *FAQ Issue 160*. สืบค้น 9 มกราคม 2564,

จาก https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_14Apr2020.aspx

กมลมาลย์ แจ้งล้อม และบุญญภาพ ตันติปัญญา. (2563). *Transport & Logistics 2020: อิโคโนมิคส์ธุรกิจขนส่งพัสดุในปี 2020 มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่องท่ามกลางการแข่งขันที่เข้มข้นจากแรงกดดันด้านราคา*. สืบค้น 21 พฤษภาคม 2563,

จาก https://www.scbeic.com/th/detail/file/product/6563/fjvy8kfdv8/EIC_Industry-review_parcel_20200120.pdf

กฤษฎา เครือชาลี. (2563a). การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและการจัดกลุ่มพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการ บริษัทขนส่งพัสดุ เคอรี่ เอกซ์เพรส จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยบูรพา*. 9(1), 1-18.

กฤษฎา เครือชาลี. (2563b). การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและการจำแนกการตัดสินใจของพนักงานธนาคารแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แขวงหลวงพระบาง.

วารสารบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 4(3), 103-126.

ทิพวรรณ บัวอินทร. (2561). แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการรถโดยสารไม่ประจำทางเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ ในจังหวัดภูเก็ต. *วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 7(2), 41-55.

ทิวา ดอนลาว, สมพร เฟื่องจันทร์, เพ็ญศรี นิธินัง และวิวัฒน์ กรมดิษฐ์. (2564). อนาคตแรงงานไทยภายใต้ภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง. *วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ*, 9(1), 35-44.

ธราภรณ์ เสือสุรีย์. (2558). ปัจจัยที่อิทธิพลของคุณภาพการให้บริการ ที่มีต่อความไว้วางใจ ความพึงพอใจ การบอกต่อ และการกลับมาใช้บริการซ้ำของลูกค้าโรงแรมระดับห้าดาว. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ธีรกิตติ นวรัตน์ ณ อยุธยา. (2552). *การตลาดบริการ: แนวคิดและกลยุทธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เบญจภา แจ้งเวชฉาย. (2559). *คุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้โดยสารรถไฟฟ้า BTS ในกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจบัณฑิต, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ประสพชัย พสุนนท์ และกานติมา วิริยวุฒิไกร. (2554). ปัจจัยและพฤติกรรมการบูชาพระพินาศของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 3(6), 27-38.

ปรีชญา เอี่ยมวงค์นที. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการซื้อสินค้าที่ท็อปส์ ซูเปอร์มาร์เก็ต (Tops Supermarkets) ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พิมพ์ภัทร สุดประเสริฐ และชาตยา นิลพลับ. (2562). *คุณภาพการบริการและภาพลักษณ์องค์กรที่ส่งผลต่อความภักดีของผู้ใช้บริการโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. การประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 ประจำปี 2562 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, 308-316.

- ภัทร ภัทรมน. (2558). การรับรู้คุณภาพในการให้บริการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าพัก รีสอร์ท ระดับ 4 ดาว ในจังหวัดชลบุรี. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ยุภารัตน์ เสกประเสริฐ, พิมพ์ปวีณ์ วัฒนาทรงยศ และพรณี พิมพ์พันธุ์ศรี. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการให้บริการของกองบริหารวิทยาเขตจันทบุรีและกองบริหารวิทยาเขตสระแก้ว สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 5(2), 63-84.
- วีรภัทร ฐูปนอม. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคในการซื้อสินค้า ผ่านเว็บไซต์อีเบย์. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรัณยพงศ์ เทียงธรรม. (2552). ปัจจัยการประเมินคุณภาพการบริการ, *Prod. World เพื่อการเพิ่มผลผลิต*, 14(88), 40-43
- Allen, R., & Santrock, J. W. (1993). *Psychology: The Contexts of Behavior*. USA: Wm. C. Brown Communication.
- Boone, L. E. & Kurtz. D. L. (1998). *Contemporary Marketing World*. (9th ed.), Orlando, FL: The Dryden.
- Ghobadian, A., Speller, S., & Jones. M. (1994). Service Quality: Concepts and Models. *International Journal of Quality & Reliability Management*, 11(9), 144-150.
- Keller, K. L. (1998). *Strategic Brand Management: Building, Measuring, and Managing Brand Equity*. Prentice Hall, Upper Saddle River.
- Kotler, P. (1999). *Marketing management: An Asian perspective*. 2nd ed. New Jersey: Prentice Hall.
- Kumar, N. & Steenkamp, J. B. (2007). *Private Label Strategy: How to Meet the Store Brand Challenge*. Boston, MA: Harvard Business School Press.
- Lewis, M. & Parooj B. (1983). *Organization Behavior*. New York: Mc Graw Hill.
- Solomon. (2002). *Consumer Behavior*. NJ: Prentice Hall.
- Zeithaml, V. A., Berry, L. L. & Parasuraman, A. (1998). Communication and Control Processes in the Delivery of Service Quality. *Journal of Marketing*, 52(April), 35-48.



RCIM
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

เปิดรับสมัคร
ปริญญาโท
M.B.A. / M.P.A.

สาขา
หัวหิน

092-442-8000 | @rcim.rmutr | @rcim_rmutr_rcim

แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล

ให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม

Guidelines for Developing Social Welfare Management of Sub-district

Administrative Organizations for Elderly in Nakhornpathom Province

พิมพงา เพ็งนาเรนทร์

Pimpanga Phengnaren

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Lecturer of the Bachelor of Public Administration Program Faculty of Humanities and Social Sciences,

Thonburi Rajabhat University

E-mail: pimpanga_poo@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการจัดสวัสดิการสังคม 2) ศึกษาปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคม 3) พัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคม 4) เพื่อประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ระเบียบวิธีวิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่จำนวน 279 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพและปัจจัยจูงใจ ปัจจัยค้ำจุนรวมถึงนำมาพัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมและเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุจำนวน 279 คน เพื่อประเมินแนวทางด้านการนำไปใช้ประโยชน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน โดยใช้โมเดลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis Model) โดยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise) ผลการศึกษาพบว่าประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมในด้าน 1) สุขภาพและการรักษาพยาบาล 2) รายได้ 3) ที่พักอาศัย 4) นันทนาการ 5) ความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง 6) มาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน การพัฒนาแนวทางผู้วิจัยนำผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 มาพัฒนาเป็นแนวทาง ส่วนผลการประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุด้านการนำไปใช้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา สวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุ

Abstract

This research aimed to 1) study the level of social welfare management 2) study the motivational and maintenance factors on social welfare management 3) develop guidelines for enhancing effectiveness of social welfare management and 4) assess the guidelines for enhancing effectiveness on implementation aspect. This research was a quantitative research. Questionnaires were used to collect data from 279 officers to assess the effectiveness of motivational and maintenance factors and 279 elderly to assess the implementation. Exploratory factor analysis (EFA) was employed to analyze motivational and maintenance factors using stepwise multiple regression analysis model. It was found that the overall effectiveness of social welfare management was at an average level. Both motivational and maintenance factors had influences on 1) health and medical care 2) income 3) housing 4) recreation 5) social, family, caretaker, and safeguarding security. 6) service standard and support networks. The results found from objective 1 and 2 were developed to be guidelines for enhancing

effectiveness. The social welfare management on implementation according to elderly's opinions was at a high level.

Keywords: Guidelines for Developing, Social Welfare, Elderly

บทนำ

สวัสดิการสังคม(Social Welfare) หมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคม ซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหาการ พัฒนาและการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเอง ได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงาน และการมีรายได้ นั้นหนา การ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชน จะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ (พ.ร.บ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550) ซึ่งในกฎหมายฉบับนี้เริ่มทำให้ประชาชนได้รู้จัก ระบบสวัสดิการสังคมดีขึ้นโดยมีการกำหนดความหมายของคำว่า “สวัสดิการสังคม” กำหนดแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมและ องค์การเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมส่วนรูปแบบของสวัสดิการของรัฐที่มีอยู่คือ 1) เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นการจ่ายเงินแบบให้เปล่าตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2554 โดยให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (สอ.) จ่ายเบี้ยยังชีพแบบ ขั้นบันไดให้กับผู้สูงอายุ 2) กองทุนดูแลผู้สูงอายุที่ขาดที่พึ่งโดยสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุเป็นการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ 3) การได้รับคำปรึกษาในทางคดี การช่วยเหลือจากการทารุณกรรมและถูกทอดทิ้ง โดยกระทรวงยุติธรรมให้คำแนะนำปรึกษาที่ เกี่ยวข้องในทางคดีสำหรับผู้สูงอายุ 4) การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ โดยกระทรวงคมนาคมและกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติฯ ให้ผู้สูงอายุเข้าชมฟรี 5) การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม โดยกระทรวงคมนาคมให้ความ ช่วยเหลือผู้สูงอายุโดยสารรถไฟ / รถไฟฟ้า/ รถบขส. / ขสมก. ลดค่าโดยสารครึ่งราคาและการบินไทยลดค่าโดยสารภายในประเทศ ร้อยละ 15

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในหลายรูปแบบแต่ในขณะเดียวกันก็ยังพบปัญหาและ อุปสรรคในการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุไทยดังนี้ (นาริรัตน์ จิตรมณตรี และสาวิตรี ทยานศิลป์, 2552) 1) ขาดการบูรณา การและขาดความต่อเนื่องของงานสวัสดิการผู้สูงอายุ 2) ขาดการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง 3) ขาดแคลนทั้งงบประมาณ และบุคลากร 4) สวัสดิการสังคมที่รัฐจัดให้กับผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้สูงอายุ 5) แนวคิดในการบริการเชิง สงเคราะห์ระดับรายบุคคลไม่สามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้สูงอายุให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน 6) ผู้สูงอายุขาดการ รับรู้และความเข้าใจในสิทธิของผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุพ.ศ. 2546 7) การจัดการที่ภาคประชาชนไม่มีส่วนร่วมทำ ให้ไม่ได้รับความร่วมมือ

การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุเป็นภารกิจหน้าที่หนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประชาชน ซึ่งได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กล่าวคือพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา16(10) กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล ให้การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งเป็นการกล่าวถึงการสงเคราะห์และพัฒนา คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุโดยรวมไว้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัด กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้มี อำนาจหน้าที่ในการสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่นเดียวกับเทศบาลเมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล โดย ปรากฏอยู่ในมาตรา17(27) นอกจากนี้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา67(6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดังกล่าวเช่นเดียวกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้สูงอายุเป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสกลุ่มหนึ่งที่ต้อง ได้รับการสงเคราะห์และได้รับการพัฒนาและจากภารกิจที่รับภาระถ่ายโอนมาย่อมส่งผลให้อบต.มีภารกิจเพิ่มมากขึ้นและภารกิจหนึ่ง ที่ควรให้ความสำคัญ คือ งานสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มของจำนวนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งตามโครงสร้างของ

ประชากรในอีก 10-20 ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะมีประชากรกลุ่มนี้ไม่น้อยกว่า 11 ล้านคน จนอาจเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การจัดสวัสดิการสังคมและมาตรการในการรองรับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านความรู้ การจัดการทรัพยากรและบริการทางสังคมรวมทั้งการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคตของ อบต. ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุใน จังหวัดนครปฐม ที่มีจำนวนอบต.ทั้งหมด 93 แห่งดูแลผู้สูงอายุที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบถึง 132,500 คน (กรมการปกครองส่วน ท้องถิ่น, 2563) คิดเป็นร้อยละ 14.86 ของจำนวนประชากรในจังหวัดประกอบกับจังหวัดนครปฐมได้มีการจัดทำแผนผู้สูงอายุของ จังหวัดนครปฐม (พ.ศ. 2558-2564) แผนฉบับนี้เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้ทิศทางการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ของจังหวัดนครปฐมในอนาคตที่จะส่งผลให้ผู้สูงอายุได้รับการคุ้มครองสิทธิการเข้าถึงระบบการคุ้มครองทางสังคมที่มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงเสมอภาคและเป็นธรรมโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นหลักซึ่งผลการศึกษานี้จะสามารถ นำไปใช้เป็นแนวทางการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุและพัฒนารูปแบบการจัดสวัสดิการให้ เหมาะสมในสังคมที่เปลี่ยนแปลงและที่สำคัญเพื่อให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุของอบต.ในจังหวัดนครปฐม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยจุดใจและปัจจัยค้ำจุนของเจ้าหน้าที่ที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม
3. เพื่อพัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัด นครปฐม
4. เพื่อประเมินการนำไปใช้ประโยชน์ของแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วน ตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การ บริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุและปัจจัยจุดใจและปัจจัยค้ำจุนของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมให้ผู้สูงอายุรวมถึงการ นำมาพัฒนาแนวทางและนำไปให้ผู้สูงอายุประเมินการนำไปใช้ประโยชน์ของแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม

วิธีการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดการสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายคำว่า “สวัสดิการสังคม” หมายถึง เป็น ระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม และ ตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง

วันทนิย์ วาสิกาสิน และคณะ (2554, หน้า 2) ได้ให้ความหมายคำว่า “สวัสดิการสังคม” หมายถึง การดูแลชีวิตความ เป็นอยู่ของประชาชนนับตั้งแต่ด้านสาธารณสุข การศึกษา เศรษฐกิจ ซึ่งเห็นว่าสวัสดิการสังคมเป็นเรื่องของทุกคนในสังคม เพราะ สวัสดิการสังคมมีความหมายถึงการที่ทุกคนต้องอยู่ดีกินดี ดังนั้น ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานตาม สิทธิ และเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องจัดบริการต่างๆ ไว้ให้

แนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

1. มาตรฐานด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล
2. มาตรฐานด้านรายได้
3. มาตรฐานด้านที่พักอาศัย
4. มาตรฐานด้านนันทนาการ
5. มาตรฐานด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง
6. มาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน

ปัจจัยองค์กร

ปัจจัยองค์กรเป็นทฤษฎีของ เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg and other) ซึ่งมีปัจจัยหรือองค์ประกอบ 2 ประการ ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่ องค์ประกอบจูงใจ (Motivation Factors) และ องค์ประกอบค้ำจุน (Maintenance Factors) หรือองค์ประกอบสุขอนามัย (Hygiene Factors)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งผู้ให้ข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
1) เจ้าหน้าที่/ผู้ที่ปฏิบัติงานสวัสดิการสังคม สำหรับตอบแบบสอบถามระดับการจัดสวัสดิการสังคมและปัจจัยการจูงใจ ปัจจัยค้ำจุนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมของ อบต. 3 คน ทั้ง 93 อบต. จำนวนทั้งสิ้น 279 คน 2) ผู้สูงอายุที่อยู่ในพื้นที่ของ อบต. ในจังหวัดนครปฐมและมาใช้บริการงานสวัสดิการสังคมของ อบต. เพื่อประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ จำนวน อบต. ละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 279 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพและปัจจัยจูงใจปัจจัยค้ำจุนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม และ 2) แบบประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมด้านการนำไปใช้ประโยชน์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองร่วมกับผู้ช่วยนักวิจัยโดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างแล้วทำการชี้แจงการตอบแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องกับกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ให้ออบต. ช่วยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบแล้วและส่งไปรษณีย์กลับให้ผู้วิจัยตามที่อยู่ที่บ้านของพร้อมติดแสตมป์ไว้แล้วกลับมาให้ผู้วิจัยตามเวลาที่ได้นัดหมายไว้ส่วนอบต.ใดที่ไม่ส่งแบบสอบถามกลับมาทางไปรษณีย์ผู้วิจัยจะเดินทางไปรับแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพ ปัจจัยจูงใจ ปัจจัยค้ำจุนที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติคือการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

5.2 วิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นที่ทำหน้าที่พยากรณ์ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปกับตัวแปรตาม โดยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise) ส่วนโมเดลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis Model) เป็นโมเดลการวิเคราะห์การถดถอยใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) กับตัวแปรอิสระ (X1, X2, ...) เมื่อตัวแปรที่มีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

5.3 นำผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 คือระดับประสิทธิภาพและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ ที่มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.50 มาพัฒนาเป็นแนวทางซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล 2) ด้านรายได้ 3) ด้านที่พักอาศัย 4) ด้านนันทนาการ 5) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง 6) ด้านมาตรฐานการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน และ 7) ปัจจัยด้าน รายได้ และเงินเดือน รวมทั้งหมด 37 ข้อ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติคือการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

5.4 วิเคราะห์การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ ในจังหวัดนครปฐมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติคือการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4

ผลการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐมทั้ง 93 แห่ง ๆ ละ 3 คน รวม 279 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (143 คน) มีอายุ 31-40 ปี (106 คน) จบการศึกษามีระดับปริญญาตรี (184 คน) อยู่ในตำแหน่งงานเป็นนักพัฒนาชุมชน (154 คน) มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี (135 คน) มีจำนวนผู้สูงอายุที่อยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ 501-1,000 คน จำนวน (117 คน) กอง/ฝ่ายที่รับผิดชอบงานด้านผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่อยู่ในสำนักงานปลัด (151 คน) มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มี 1-2 คน (140 คน) งบประมาณที่จัดสรรในด้านโครงการและกิจกรรมผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณน้อยกว่า 100,000 บาท (185 คน)

2. ระดับประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.98 เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่คิดว่าประสิทธิภาพด้านนันทนาการมีมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.66 รองลงมาคือ ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.23 ด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการ และเครือข่ายการเกื้อหนุน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.14 ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.87 ด้านรายได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.79 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านที่พักอาศัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.17 ตามลำดับ

3. ปัจจัยจุดใจและปัจจัยด้านที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมพบว่า

3.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรปัจจัยจุดใจ ทั้ง 21 ตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ทั้งนี้เนื่องจากค่า Kaiser-Meyer-Olkin=0.580 ซึ่งมากกว่า 0.50 และค่า P-value ของ Chi-square=0.000 (น้อยกว่า 0.05) ค่า Total Variance Explained ตัวแปรปัจจัยจุดใจทั้งหมด 21 ตัวแปรสามารถจัดกลุ่มได้ 3 Factor ซึ่ง Factor ที่ 1 สำคัญที่สุดเนื่องจากสามารถอธิบายหรือตีความแปรปรวนของข้อมูลได้มากที่สุดถึงร้อยละ 38.049 ส่วน Factor ที่ 2 และ 1 คิดเป็นร้อยละ 33.473 และ 22.216 ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 Factor สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลร่วมกันได้ร้อยละ 93.737 และสามารถจัดกลุ่มตัวแปรได้ทั้งหมด 3 องค์ประกอบดังนี้ Factor ที่ 1 “ความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน” (FA1) ได้แก่ A21,A17,A19,A20,A18,A16,A14, A9 Factor ที่ 2 “ลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ” (FA2) ได้แก่ A12,A8,A15,A10,A13,A6,A4,A11,A2 Factor ที่ 3 “ความสำเร็จในการทำงาน” (FA3) ได้แก่ A1,A5,A3,A7

3.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรปัจจัยด้าน ทั้ง 27 ตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบแบบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เนื่องจากค่า Kaiser-Meyer-Olkin=0.549 มากกว่า 0.50 และค่า P-value ของ Chi-square=0.000 (น้อยกว่า 0.05) ค่า Total Variance

Explained ของตัวแปรปัจจัยคำจูงใจทั้งหมด 27 ตัวแปรสามารถจัดกลุ่มได้ 3 Factor ซึ่ง Factor ที่ 1 สำคัญที่สุดเนื่องจากสามารถอธิบายหรือตีความแปรปรวนของข้อมูลได้มากที่สุดถึงร้อยละ 45.484 ส่วน Factor ที่ 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 34.806 และ 12.505 ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 Factor สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลร่วมกันได้ร้อยละ 92.795 และสามารถจัดกลุ่มตัวแปรได้ทั้งหมด 3 องค์ประกอบดังนี้ Factor ที่ 1 “ด้านนโยบายและการจัดการ

สภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน”(FB1) ได้แก่ B1, B18, B13, B14, B17, B15, B12, B27, B25, B24, B10, B16, B21, B9, B26 Factor ที่ 2 “ความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง” (FB2) ประกอบด้วย 10 ตัวแปรจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) จากมากไปน้อย ได้แก่ B3, B4, B7, B5, B8, B6, B2, B22, B20, B23 Factor ที่ 3 “ความสะดวกสบายและค่าตอบแทน” (FB3) ประกอบด้วย 2 ตัวแปรจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) จากมากไปน้อย ได้แก่ B19, B1

3.3 ผลการตรวจสอบลักษณะการแจกแจงข้อมูลแบบปกติของตัวแปรปัจจัยจูงใจในด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ด้านความสำเร็จในการทำงาน (FA3) มีค่าความเบี่ยงระหว่าง 0.177 ถึง 0.238 และค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.877 ถึง -1.430 และปัจจัยคำจูงใจในด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน (FB1) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) มีค่าความเบี่ยงระหว่าง 0.043 ถึง 0.570 และค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.138 ถึง -1.030 การจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล (Y1) ด้านรายได้ (Y2) ด้านที่พักอาศัย (Y3) ด้านนันทนาการ (Y4) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง (Y5) มาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน (Y6) และโดยรวม (Y) มีค่าความเบี่ยงระหว่าง -0.691 ถึง 0.415 และค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.253 ถึง -0.089 นั่นคือทุกตัวแปรต่างมีการแจกแจงข้อมูลแบบปกติ

3.4 การวิเคราะห์ปัจจัยจูงใจและปัจจัยคำจูงใจโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise) โดยมีผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

3.4.1 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) มีอิทธิพลทางบวก ($Beta=0.521^*$) ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.521 ($R=0.521$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 27.1 ($R^2=0.271 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y1 = 2.299 + 0.154 * FA2; R^2 = 0.271$$

3.4.2 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านความสำเร็จในการทำงาน (FA3) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.761^*$, 0.716^* และ 0.704^* ตามลำดับ) ในด้านรายได้ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.633 ($R=0.633$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 40.1 ($R^2=0.401 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y2 = 2.576 + 0.331 * FA1 + 0.259 * FA2 + 0.239 * FA3; R^2 = 0.401$$

3.4.3 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.535^*$ และ 0.462^* ตามลำดับ) ในด้านที่พักอาศัยได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.286 ($R=0.286$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 8.2 ($R^2=0.082 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y3 = 2.122 + 0.212 * FA1 + 0.236 * FA2; R^2 = 0.082$$

3.4.4 ตัวแปรปัจจัยจูงใจ ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.500^*$ และ 0.231^* ตามลำดับ) ในด้านนันทนาการ ได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.328 ($R=0.328$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 10.8 ($R^2=0.108 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y4 = 2.744 + 0.141 * FA1 + 0.394 * FA2; R^2 = 0.108$$

3.4.5 ตัวแปรปัจจัยจิตใจ ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านความสำเร็จในการทำงาน (FA3) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.428^*$, 0.340^* และ 0.288^* ตามลำดับ) ในด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.456 ($R=0.456$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 20.8 ($R^2=0.208 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_5 = 3.935 + 0.188^* FA1 + 0.163^* FA2 + 0.176 FA3; R^2 = 0.208$$

3.4.6 ตัวแปรปัจจัยจิตใจ ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน (FA1) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ (FA2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.543^*$ และ 0.490^* ตามลำดับ) ในด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการ และเครือข่ายการเกื้อหนุนได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.557 ($R=0.557$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 31.1 ($R^2=0.311 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_6 = 3.241 + 0.522^* FA1 + 0.574^* FA2; R^2 = 0.311$$

3.4.7 ตัวแปรปัจจัยจิตใจ ด้านความสำเร็จในการทำงาน (FA3) มีอิทธิพลทางบวก ($Beta=0.218^*$) โดยรวมได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.218 ($R=0.218$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 4.7 ($R^2=0.047 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y = 2.863 + 0.047^* FA3; R^2 = 0.047$$

3.4.8 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน (FB1) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.661^*$ และ 0.582^* ตามลำดับ) ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.634 ($R=0.634$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 40.2 ($R^2=0.402 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_1 = 2.550 + 0.199^* FB1 + 0.306^* FB2; R^2 = 0.402$$

3.4.9 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) มีอิทธิพลทางบวก ($Beta=0.187^*$) ในด้านรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.187 ($R=0.187$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 3.5 ($R^2=0.035 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_2 = 2.920 + 0.062^* FB2; R^2 = 0.035$$

3.4.10 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) มีอิทธิพลทางบวก ($Beta=0.185^*$) ในด้านที่พักอาศัยได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.185 ($R=0.185$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 3.4 ($R^2=0.034 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_3 = 1.715 + 0.177^* FB3; R^2 = 0.034$$

3.4.11 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.366^*$ และ 0.173^* ตามลำดับ) ในด้านนันทนาการ ได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.460 ($R=0.460$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 21.2 ($R^2=0.212 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_4 = 1.834 + 0.100^* FB2 + 0.261^* FB3; R^2 = 0.212$$

3.4.12 ตัวแปรปัจจัยค้ำจุน ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน (FB1) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน (FB3) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.785^*$, 0.611^* และ 0.352^* ตามลำดับ) ในด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.569 ($R=0.569$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 32.4 ($R^2=0.272 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_5 = 2.950 + 0.384^* FB1 + 0.565^* FB2 + 0.220^* FB3; R^2 = 0.324$$

3.4.13 ตัวแปรปัจจัยด้านความสะอาดสบายและค่าตอบแทน (FB3) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.275^*$ และ 0.217^* ตามลำดับ) ในด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกี่ยวพันได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.278 ($R=0.278$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 7.7 ($R^2=0.077 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y_6 = 3.418 + 0.125^* FB_2 + 0.195^* FB_3; R^2 = 0.077$$

3.4.14 ตัวแปรปัจจัยด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง (FB2) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน (FB1) ด้านความสะอาดสบายและค่าตอบแทน (FB3) ต่างมีอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อย ($Beta=0.652^*$, 0.212^* และ 0.211^* ตามลำดับ) โดยรวมได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.443 ($R=0.443$) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้ร้อยละ 19.6 ($R^2=0.196 \times 100$) เขียนเป็นสมการถดถอยปกติได้ดังนี้

$$Y = 3.211 + 0.152^* FB_1 + 0.486^* FB_2 + 0.193^* FB_3; R^2 = 0.196$$

4. การพัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยได้พัฒนาแนวทาง โดยการนำผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 คือระดับประสิทธิภาพและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.50 มาพัฒนาเป็นแนวทางมีดังนี้ 1) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลประกอบด้วย 8 ตัวแปร 2) ด้านรายได้ประกอบด้วย 6 ตัวแปร 3) ด้านที่พักอาศัยประกอบด้วย 5 ตัวแปร 4) ด้านนันทนาการประกอบด้วย 1 ตัวแปร 5) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครองประกอบด้วย 10 ตัวแปร 6) ด้านมาตรฐานการสร้างบริการและเครือข่ายการเกี่ยวพันประกอบด้วย 5 ตัวแปรและ 7) ปัจจัยด้านรายได้และเงินเดือนประกอบด้วย 2 ตัวแปร

5. การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม

5.1 ข้อมูลพื้นฐานในการประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐมทั้ง 93 แห่งๆ ละ 3 คน รวม 279 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (161 คน) มีอายุ 60-69 ปี (146 คน) ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในอำเภอ นครชัยศรี (66 คน)

5.2 การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพตามความเห็นของผู้สูงอายุ ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ผู้สูงอายุมีความคิดเห็นต่อการประเมินแนวทางด้านการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประเมินแนวทางด้านการนำไปใช้ประโยชน์เกี่ยวกับปัจจัยด้านรายได้และเงินเดือนมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.55 รองลงมาคือค่าเฉลี่ยเท่ากันคือด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลและด้านนันทนาการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.52 รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือด้านรายได้และด้านที่พักอาศัยซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.51 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากันคือด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองและด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกี่ยวพันซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.46

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่คิดว่าประสิทธิภาพด้านนันทนาการมากที่สุด รองลงมาคือด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกี่ยวพัน ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ด้านรายได้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านที่พักอาศัยตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษา

ของ อุบล วัฒนศักดิ์ภูบาล (2553) ที่เสนอแนวทางด้านนันทนาการ ว่าควรก่อสร้างศูนย์สุขภาพ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้ผู้สูงอายุจัดกิจกรรมกีฬา นันทนาการและทัศนศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ กระตุ้นให้ผู้สูงอายุเข้าร่วมกิจกรรมให้มากขึ้น จัดตั้งศูนย์บริการผู้สูงอายุเพื่อพูดคุยให้คำปรึกษาในด้านต่างๆ จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุเพื่อให้ได้รวมกลุ่มกันทำกิจกรรมมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มลทา มั่นคง (2554) ที่เสนอแนวทางด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ให้มีการจัดฌาปนกิจสงเคราะห์ให้ผู้สูงอายุในพื้นที่ความรับผิดชอบของท้องถิ่น รวมถึงจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น และจัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังและส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุที่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ คมนา อรรถวิทย์กุล (2553) ที่เสนอแนวทางด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุนให้จัดอาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุที่บ้านและยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ไม้ป่า ธีรานันท์ (2552) ที่เสนอแนวทางด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลว่าผู้บริหารท้องถิ่นควรส่งเสริมให้บุคลากรในท้องถิ่นได้ศึกษาด้านสาธารณสุขให้มากขึ้น ควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ อาคารและสถานที่ในการดำเนินการให้บริการด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุให้มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ ทันสมัยพร้อมต่อการใช้งานอยู่เสมอ และเสนอให้มีการตั้งศูนย์บริการสาธารณสุข ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้บริการตรวจสุขภาพให้แก่ผู้สูงอายุ รวมถึงควรส่งเสริมให้มีการออกบัตรประจำตัวให้ผู้สูงอายุเพื่อรักษาฟรีในโรงพยาบาลสำหรับผู้สูงอายุมีสิทธิรับการรักษายาบาล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มลทา มั่นคง (2554 หน้า 65) ที่พบแนวทางด้านรายได้ให้ผู้สูงอายุ คือ ควรสำรวจความต้องการฝึกอาชีพของผู้สูงอายุ/ผู้ดูแล สนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพหรือการตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้กับผู้สูงอายุ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อุบล วัฒนศักดิ์ภูบาล (2553) ที่เสนอแนวทางด้านที่พักอาศัยให้มีความช่วยเหลือผู้สูงอายุด้านที่พักอาศัยโดยการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยและจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย ปีละ 1 - 2 หลังโดยมีการคัดเลือกผู้สูงอายุอย่างเป็นธรรม

2. ปัจจัยจึงใจสามารถจัดกลุ่มตัวแปรได้ทั้งหมด 3 องค์ประกอบรวมจากจำนวนตัวแปรปัจจัยจึงใจทั้งสิ้น 21 ตัวแปรเป็นดังนี้ Factor ที่ 1 “ความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน” (FA1) ประกอบด้วย 8 ตัวแปร Factor ที่ 2 “ลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ” (FA2) ประกอบด้วย 9 ตัวแปร Factor ที่ 3 “ความสำเร็จในการทำงาน” (FA3) ประกอบด้วย 4 ตัวแปร สรุปได้ว่าทั้ง 3 Factor มีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรที่ใช้วัดปัจจัยจึงใจที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมได้ร้อยละ 93.737 โดย Factor ที่ 1 “ความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน” (FA1) อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 38.049 Factor ที่ 2 “ลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ” (FA2) อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 33.473 และ Factor ที่ 3 “ความสำเร็จในการทำงาน” (FA3) อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 22.216 ตามลำดับ และปัจจัยจึงใจ มีดังนี้ 1) ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงานด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับด้านความสำเร็จในการทำงาน มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านรายได้จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงานด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมในด้านที่พักอาศัย จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 4) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านนันทนาการจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 5) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงาน ด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับด้านความสำเร็จในการทำงาน มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 6) ด้านความก้าวหน้าและรับผิดชอบในงานด้านลักษณะงานที่ได้รับการยอมรับ มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 7) ด้านความสำเร็จในการทำงานมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมโดยรวม จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ปัจจัยค้ำจุนสามารถจัดกลุ่มตัวแปรได้ทั้งหมด 3 องค์ประกอบรวมจากจำนวนตัวแปรปัจจัยค้ำจุนทั้งสิ้น 27 ตัวแปรเป็นดังนี้ Factor ที่ 1 “ค่านิยมและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน” (FB1) ประกอบด้วย 15 ตัวแปร Factor ที่ 2 “ความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง” (FB2) ประกอบด้วย 10 ตัวแปร Factor ที่ 3 “ความสะดวกสบายและค่าตอบแทน” (FB3) ประกอบด้วย 2 ตัวแปรสรุปได้ว่าทั้ง 3 Factor มีความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรที่ใช้วัดปัจจัยค้ำจุน

ที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมได้ร้อยละ 92.795 โดย Factor ที่ 1 “ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน” อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 45.484 Factor ที่ 2 “ความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง” อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 34.806 และ Factor ที่ 3 “ความสะดวกสบายและค่าตอบแทน” อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 12.505 ตามลำดับ และปัจจัยอื่นๆ มีดังนี้ 1) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงาน ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคง มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านรายได้ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) ด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทน มีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านที่พักอาศัย จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 4) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านนันทนาการจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 5) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงานด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 6) ด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคม ในด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 7) ด้านนโยบายและการจัดการสภาพแวดล้อมกับนิเทศงานด้านความสัมพันธ์สู่รายได้และความมั่นคงด้านความสะดวกสบายและค่าตอบแทนมีอิทธิพลต่อการจัดสวัสดิการสังคมโดยรวม จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาติ จิตราวุธ (2555, หน้า 66) ที่พบว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยค่าจ้างและปัจจัยจูงใจมีผลทางบวกต่อการปฏิบัติงานระดับวิทยาลัย ($R^2 = 0.141$, $p\text{-value} < 0.001$; $R^2 = 0.293$, $p\text{-value} < 0.001$ ตามลำดับ) โดยพบว่าด้านโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เงินเดือนและสวัสดิการต่ำกว่าด้านอื่นๆ ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคลากรที่รับผิดชอบงานระดับวิทยาลัยเปลี่ยนงานที่รับผิดชอบบ่อยกว่างานอื่นๆ ดังข้อสรุปของ ตูลา มหาพสุธานนท์ (2545, หน้า 110) กล่าวว่า แรงจูงใจคือแรงผลักดัน ที่เกิดจากความต้องการที่ได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่องค์กรจัดให้ ก่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จักรสันต์ เลยหยุด (2549, หน้า 69) ที่พบว่าปัจจัยแรงจูงใจทั้งด้านปัจจัยค่าจ้างและแรงจูงใจมีผลต่อความสามารถในการปฏิบัติงานระดับวิทยาลัยของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ กรแก้ว ธีรพงษ์สวัสดิ์ (2548, หน้า 21) ที่พบว่าทั้งปัจจัยจูงใจและปัจจัยค่าจ้างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมสุขภาพในการจัดการระบบสารสนเทศด้านส่งเสริมสุขภาพในโรงพยาบาลชุมชน และเฉพาะด้านปัจจัยค่าจ้างนั้นยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สังคม ศุภรัตน์กุล (2546, หน้า 54) ที่พบว่า ปัจจัยค่าจ้างของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีนามายอยู่ระดับสูง และมีความสัมพันธ์เชิงบวกในการปฏิบัติงานในการให้บริการหลักสาธารณสุขในศูนย์สุขภาพจังหวัดหนองบัวลำภู และสอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959) พบว่า แรงจูงใจในการทำงานมีมิติที่แตกต่างกัน 2 มิติที่เกี่ยวกับการจูงใจ ด้านหนึ่งเป็นองค์ประกอบที่เป็นได้ทั้งสาเหตุของความไม่พอใจและสามารถป้องกันความไม่พอใจได้ Herzberg เรียกองค์ประกอบนี้ว่าเป็นองค์ประกอบเสริมแรง (Hygiene Factors) องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบภายนอก (Extrinsic Factors) ปัจจัยกลุ่มนี้จะตอบสนองปัจจัยขั้นพื้นฐานของพนักงาน ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นองค์ประกอบที่จูงใจ (Motivational Factors) ถ้าหากมีองค์ประกอบจูงใจอยู่แล้วก็จะสามารถนำไปสู่ทัศนคติทางด้านบวกและการจูงใจที่แท้จริงได้ องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบภายใน (Intrinsic Factors) เมื่อบุคลากรมีแรงจูงใจในการทำงานมีความรู้สึกร่วมมีส่วนร่วมในการทำงานกับองค์กรของตนแล้วนั้นบุคลากรก็จะใช้ความรู้ความสามารถและศักยภาพที่มีอยู่ปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

4. การพัฒนาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐมผู้วิจัยได้พัฒนาแนวทาง โดยการนำผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 คือระดับประสิทธิภาพและปัจจัยที่มีผลต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครปฐม ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 3.5 มาพัฒนาเป็นแนวทางมีดังนี้ 1) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ประกอบด้วย 8 ตัวแปร 2) ด้านรายได้ ประกอบด้วย 6 ตัวแปร 3) ด้านที่พักอาศัย ประกอบด้วย 5 ตัวแปร 4) ด้านนันทนาการ ประกอบด้วย 1 ตัวแปร 5) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และ

การคุ้มครอง ประกอบด้วย 10 ตัวแปร 6) ด้านมาตรฐานการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ประกอบด้วย 5 ตัวแปร และ 7) ปัจจัยด้านรายได้และเงินเดือน ประกอบด้วย 2 ตัวแปร

5. การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม ตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐมทั้ง 93 แห่งๆ ละ 3 คน รวม 279 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 60-69 ปีพักอาศัยอยู่ในอำเภอนครชัยศรี การประเมินแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุ ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประเมินแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์เกี่ยวกับปัจจัยด้านรายได้และเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลและด้านนันทนาการ รองลงมาคือค่าเฉลี่ยเท่ากันคือด้านรายได้และด้านที่พักอาศัย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากันคือด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองและด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุนซึ่งสอดคล้องกับ ยุวณี เกษมสินธ์ (2553, หน้า 131-152) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า ผู้รับบริการมีความคิดเห็นต่อระดับการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมี 5 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงทางสังคม ด้านนันทนาการ ด้านการทำงานและการมีรายได้ ด้านการศึกษา และด้านที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน สอดคล้องกับพรพิศ มีมะแม (2556, หน้า 49-50) ที่พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสงค์ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ในแต่ละด้านมีดังนี้ ด้านการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาน้อยทำให้อ่านหนังสือไม่คล่องและไม่ชอบอ่านหนังสือ ด้านสุขภาพ พบว่า ผู้สูงอายุบางรายไม่สามารถเดินทางไปตรวจสุขภาพได้ด้วยตนเอง ด้านรายได้และการทำงานพบว่าเนื่องจากมีสภาพพื้นที่เป็นเกาะจึงมีข้อจำกัดในการประกอบอาชีพ ด้านที่อยู่อาศัยพบว่า มีผู้สูงอายุบางรายอาศัยอยู่เพียงลำพังไม่มีลูกหลานดูแล ด้านนันทนาการ พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามทำให้ไม่มีกิจกรรมนันทนาการมากนัก ด้านบริการสังคมพบว่าผู้สูงอายุไม่ติดตามข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และสอดคล้องกับการศึกษาของ มลทา มั่นคง (2554) ที่พบแนวทางในการดำเนินงานด้านรายได้ให้ผู้สูงอายุ คือ ควรสำรวจความต้องการฝึกอบรมอาชีพของผู้สูงอายุ/ผู้ดูแลสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิตยา วงศ์วรบุตร (2552) ที่เสนอให้สำรวจความต้องการของผู้สูงอายุที่มีความต้องการให้จัดหาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสวัสดิการสังคมของ อบต.ในจังหวัดนครปฐม ดังนี้ 1) ด้านนันทนาการ ควรส่งเสริมให้มีการพาผู้สูงอายุไปทัศนศึกษานอกสถานที่ 2) ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ควรหาแนวทางในการจัดฅาปนกิจสงเคราะห์ให้ผู้สูงอายุในพื้นที่ 3) ด้านมาตรฐานด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ควรจัดให้มีบริการแม่บ้านไปช่วยเหลือผู้สูงอายุในการทำงานบ้านต่างๆ ที่จะช่วยให้ผู้สูงอายุสบายขึ้น 4) ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ควรหาแนวทางการออกบัตรประจำตัวให้ผู้สูงอายุเพื่อรักษาฟรีในโรงพยาบาล 5) ด้านรายได้ ควรจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้ผู้สูงอายุ 6) ด้านที่พักอาศัย ควรจัดให้มีบริการครอบครัวอุปการะเป็นบริการที่จัดให้แก่ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวหรือไร้ที่พึ่ง 7) ควรเพิ่มปัจจัยด้านรายได้ ในเรื่องเงินเดือนและค่าตอบแทนพิเศษต่างๆ ที่ได้รับควรคำนึงถึงความยุติธรรมและเหมาะสมเพียงพอต่อการดำรงชีพ

2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของระดับผู้ปฏิบัติงานดังนั้นสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากความคิดเห็นของผู้บริหารหรือผู้สูงอายุเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลครบทุกด้าน

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2563). *ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. สืบค้น 8 พฤษภาคม 2563, จาก <http://www.dla.go.th/work/abt/>.
- กรแก้ว ถิรพงษ์สวัสดิ์. (2548). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจัดการระบบสารสนเทศด้านส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดการสารสนเทศ ด้านส่งเสริมสุขภาพในโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์อนามัยที่ 6*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คมนา อรรถวิทย์กุล. (2553). *การบริหารสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะคุ*. รายงานการศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จักรสันต์ เลยหยุด. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการปฏิบัติงานระดับวิทยาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในศูนย์สุขภาพชุมชนจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ตุลา มหาพสุธานนท์. (2545). *หลักการจัดการ หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ พ.ศ. พัฒนาจำกัด.
- นาริรัตน์ จิตรมณตรี และสาวิตรียานศิลป์. (2552). *การทบทวนองค์ความรู้และแนวทางการจัดระบบสวัสดิการผู้สูงอายุในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- นิตยา วงศ์วรบุตร. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลปลวกแดง*. การศึกษาอิสระ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรพิศ มีมะแม. (2556). *ประสิทธิภาพในการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ อำเภอมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่*. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- มลทา มั่นคง. (2554). *การดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านน้อยชุมชีเหล็ก อำเภอนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไม้ป่า ธีรานันท์. (2552). *การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำไหลอำเภอลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุวณี เกษมสินธุ์. (2553). *สภาพและปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงครามจังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วันทนิย์ วาสิกะสินและคณะ. (2554). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สังคม ศุภรัตนกุล. (2546). *การรับรู้บทบาทและแรงจูงใจของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขกับการปฏิบัติงานในการให้บริการหลัก ในศูนย์สุขภาพชุมชนจังหวัดหนองบัวลำภู*. วิทยานิพนธ์ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมชาติ จิตราวุธ. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานระดับวิทยาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัยในจังหวัดตรัง*. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการระบบสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อุบล วัฒนศักดิ์ภูบาล. (2553). *การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเขา อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Herzberg, F (1959). *Block the Motivation to Work*. NY: John Willey.

การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

Guidelines for the Development of Enhanced Learning Management Skills in the 21st Century of Teachers at Schools under Secondary Education Service Area Office 24

สุริสา ไวแสน¹ และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ²

Surisa Waisaen¹ and Suwat Julsuwan²

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Master's degree student Department of Educational Administration and Development Faculty of Education,
Mahasarakham University

² Lecturer, Department of Educational Administration Faculty of Education, Mahasarakham University

E-mail: aom9876@hotmail.com, suwat.29012505@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 2) เพื่อศึกษาการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 16 คน และครู จำนวน 311 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority of need index) ระยะที่ 2 เพื่อพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จากการศึกษาสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการในโรงเรียน จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ด้วยวิธีการสนทนากลุ่มและประเมินการพัฒนาแนวทาง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย ได้แก่ ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะด้านการร่วมมือ ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ และทักษะอาชีพ ตามลำดับ 2) ผลการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ในด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อ

พิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

คำสำคัญ: การพัฒนา แนวทางเสริมสร้างทักษะ ทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

Abstract

This study aimed to 1) study the current conditions, desirable conditions, and requirements for guideline development in order to enhance learning management skills in the 21st century of teachers at schools under the Secondary Education Service Area Office 24, and 2) study guideline development for enhancing learning management skills in the 21st century of teachers at schools under the Secondary Education Service Area Office 24. The phases of study were separated into two distinct levels. Phase 1 aimed to study the current conditions, desirable conditions, and requirements for guideline development to enhance learning management skills in the 21st century of teachers at schools. The samples comprised 16 educational administrators and 311 teachers. The tools for collecting data were questionnaires. Statistics used to analyse data included frequency, percentage, mean, standard deviation, and Priority of need index. Phase 2 aimed to develop guidelines for enhancing learning management skills in the 21st century of teachers at schools under the Secondary Education Service Area Office 24. Samples included 3 schools that have the best practices. The informants were 6 educational administrators and academic teachers. The tools used in this phase were structured interviews and a feasibility evaluation of guideline development for enhancing learning management skills in the 21st century of teachers at schools. They were evaluated by 7 experts using a focus group. The statistics used to analyse data were mean and standard deviation.

The results showed that: 1) The results from the study of the current conditions concerning guideline development for enhancing learning management skills in the 21st century of teachers at schools under the Secondary Education Service Area Office 24 showed that the overall level of current conditions was high in every aspect. The overall level of desirable conditions for guideline development to enhance learning management skills in the 21st century of teachers at schools was also very high in every aspect. The requirements for guideline development to enhance learning management skills in the 21st century of teachers at schools, from the highest to lowest, were creative skills, communication skills, computer and technology skills, critical thinking skills, cooperation skills, skills to understand different cultures and different paradigms, and career skills, respectively. 2) The results of guideline development for enhancing learning management skills in the 21st century of teachers at schools under the Secondary Education Service Area Office 24 show that the overall suitability was high in every aspect, while the feasibility was very high in every aspect.

Keywords: Development, Learning management skills in the 21st century, Guideline for enhancing skills

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษา เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพหรือความแตกต่างระหว่างบุคคล รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเดิมที่ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบเดียวกันทั้งห้องเป็นสิ่งที่ต้องปรับเปลี่ยน โดยธรรมชาติ ของนักเรียนมีความแตกต่างกันทั้งสติปัญญา อารมณ์ ความพร้อมทางการเรียน รูปแบบการสอนแบบหนึ่งอาจประสบความสำเร็จกับนักเรียนประเภทหนึ่งแต่อาจจะไม่ได้ผลกับนักเรียนอีกประเภทหนึ่ง ดังนั้น การที่ครูมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนมากเท่าใด ก็ช่วยให้ครู

ออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (สุวิมล ว่องวานิช, 2546) การจัดการศึกษาต้องกำหนดเป้าหมาย และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการศึกษาที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในมาตรา 6 ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนทุกระดับให้มีการรู้เท่าทัน และมีความสามารถในการใช้ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จึงเป็นประเด็นเร่งด่วนของทุกประเทศ สำหรับการศึกษาในปัจจุบันและในอนาคต (วัชร เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560) กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาจะต้องพัฒนากำลังคนให้มีขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลก จึงได้มีแผนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ (พ.ศ.2558-2564) มีแผนการผลิตและพัฒนาากำลังคน เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) โดยครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ครูจึงต้องแสวงหาข้อมูลความรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย โดยมีเป้าหมายสำคัญคือผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ตอบสนองยุทธศาสตร์ของชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่เน้นการพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ศักยภาพที่สำคัญของผู้เรียน ประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานในยุคดิจิทัล ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านความเข้าใจต่าง วัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ กล่าวได้ว่า ครูเป็นพลังสำคัญต่อการสร้างเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพของประเทศและสังคมโลก (สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2562)

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 นั้นช่วยให้นักเรียนใช้เป็นเครื่องมือไปเรียนรู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ ให้เข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง นำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในห้องเรียน (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) รวมทั้งมีทักษะด้านการสื่อสารในการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ (สุคนธ์สินธพานนท์ และคณะ, 2562) ทักษะด้านการร่วมมือเป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่ใช้สำหรับการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2556) การคิดใดๆ มีการไตร่ตรองหรือลงความคิดเห็นก่อนการตัดสินใจ จะช่วยให้การคิดนั้นเป็นไปอย่างรอบคอบหรืออย่างมีวิจาร์ณญาณ และทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณที่ได้นั้นก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (วีระ สุดสังข์, 2550) ซึ่งคุณภาพการคิดของนักเรียนคือเป้าประสงค์ของโรงเรียนและโรงเรียนพยายามที่จะฝึกฝนพัฒนาให้เกิดกับนักเรียน คือ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณและรองลงมา คือทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ (ธูปทอง กว้างสวาสดี, 2554) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ เป็นทักษะที่สะท้อนเครือข่ายของโลกยุคใหม่ที่มากับแนวคิดโลกาภิวัตน์และเครื่องจักร ที่คนในสังคมโลกจะต้องรู้จักคนอื่นๆ การรู้จักโลกและวัฒนธรรมอื่นมีเป้าหมายเพื่อการอยู่ร่วมกันและเป้าหมายในเชิงเศรษฐกิจไปพร้อมกัน (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2557) และทักษะอาชีพ เป็นทักษะที่สำคัญที่ต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุดอีกด้านหนึ่ง ในปัจจุบันและเพื่ออนาคต (วัชร เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 มีผลการดำเนินงานด้านคุณภาพการศึกษา ด้านโอกาสทางการศึกษา และด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 สรุปเป็นรายด้านโดยพบว่า ด้านคุณภาพการจัดการศึกษา จากการดำเนินงานปีงบประมาณที่ผ่านมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2560-2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น แต่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ลดลง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24, 2563)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา โดยมุ่งศึกษาใน 7 ด้านได้แก่ 1) ทักษะด้านการร่วมมือ 2) ทักษะด้านการสื่อสาร 3) ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ 4) ทักษะอาชีพ 5) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ 6) ทักษะด้านการคิดอย่างมี

วิจารณ์ญาณและ 7) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ เพื่อใช้เป็นการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 2,139 คน
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 327 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธี Krejcie and Morgan และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2561)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruence : IOC) รายข้อที่มีค่าเท่ากับ 0.60-1.00 ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.982 ความเชื่อมั่นของสภาพปัจจุบันเท่ากับ 0.993 และสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.970

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามถึงผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยจัดส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง พร้อมแนบซองสีน้ำตาล จำนวน 327 ชุด
3. ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์ส่งถึงกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมนัดหมายวันเวลาที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสะดวกในการให้สัมภาษณ์กับผู้วิจัย และดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการดำเนินการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น
2. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) และเมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$) และเมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ดัชนีความต้องการจำเป็น และลำดับความต้องการจำเป็น โดยรวม

องค์ประกอบ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNIModified	ลำดับ ความต้องการจำเป็น
	$\bar{x}$	S.D. แปลผล	$\bar{x}$	S.D. แปลผล		
1. ทักษะด้านการร่วมมือ	4.29	0.523 มาก	4.71	0.392 มากที่สุด	0.098	5
2. ทักษะด้านการสื่อสาร	4.21	0.581 มาก	4.66	0.442 มากที่สุด	0.107	2
3. ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์	4.21	0.609 มาก	4.67	0.433 มากที่สุด	0.109	1
4. ทักษะอาชีพ	4.23	0.590 มาก	4.64	0.462 มากที่สุด	0.097	7
5. ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.20	0.613 มาก	4.64	0.491 มากที่สุด	0.105	3
6. ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	4.18	0.590 มาก	4.62	0.456 มากที่สุด	0.105	3
7. ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์	4.28	0.623 มาก	4.70	0.452 มากที่สุด	0.098	5
รวม	4.23	0.521 มาก	4.66	0.401 มากที่สุด	0.102	-

2. การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 ผู้วิจัยได้แนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) ทักษะด้านการร่วมมือ จำนวน 5 ข้อ คือ บุคลากรแหล่งเรียนรู้จากชุมชนเข้ามาใช้ในโรงเรียน สถานศึกษาใช้หลักสูตรเชิงสหวิทยาการโดยรวมเนื้อหาหลายวิชามาอยู่ในหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม จัดกลุ่มผู้เรียนให้สมาชิกคล่องตามความสามารถ จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีการสนทนาร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานกลุ่มผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแบบ PDCA นักเรียนมีการแสดงความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเคารพที่แตกต่างกัน 2) ทักษะด้านการสื่อสาร จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ในการสื่อความหมาย จัดการเรียนรู้โดยบูรณาการในรายวิชาต่างๆ ครูเลือกใช้เอกสารหรือวัสดุอุปกรณ์ประกอบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ สื่อสารข้อมูลและความคิดไปสู่ผู้รับผ่านสื่อ เครื่องมือและกระบวนการที่มีอยู่ในปัจจุบัน ครูมีการสื่อสารกับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี 3) ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 6 ข้อ คือ สถานศึกษาจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในโครงการ เข้าร่วมกลุ่ม ชุมชน มีการประดิษฐ์คิดค้น ส่งเสริมความคิดจินตนาการของผู้เรียน ส่งเสริมให้คิดวิธีแก้ปัญหาแปลกๆ ใหม่ๆ โดยครูส่งเสริมให้คิดหลายๆ วิธีแตกต่างจากคนอื่น มีการประยุกต์เอาความรู้ในสาขาวิชาหรือการบูรณาการนวัตกรรมการเรียนรู้ การสร้างให้เกิดชุมชนและสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน สถานศึกษานำวิธีการสอนที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องสนับสนุนให้เด็กแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ จัดบรรยากาศการเรียนรู้แบบเสรี 4) ทักษะอาชีพ จำนวน 5 ข้อ คือ สนับสนุนทางวิชาชีพแก่ชุมชนในด้านการให้

การศึกษา วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนโดยการฝึกทักษะอาชีพและจัดกลุ่มนักเรียนตามความสนใจในการเรียนของนักเรียนเชิงวิทยากรเพื่อพัฒนาผู้เรียนเข้าสู่อาชีพ โดยจัดให้มีกระบวนการแนะแนวอาชีพที่มีประสิทธิภาพมีการสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพโดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มผลผลิต 5) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 ข้อ คือ สถานศึกษามีการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) และ E-Learning สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยน และสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สถานศึกษามีการนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ในการเกิดประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) ครูมีการพัฒนาตนเองด้านไอซีที 6) ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 5 ข้อ คือ สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์ตรงโดยการให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องชุมชนของตนเอง การจัดการเรียนรู้มีการฝึกฝนและหาวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดด้วยวิธีการตั้งคำถาม สถานศึกษาให้โอกาสผู้เรียนนำเสนอผลงาน สถานศึกษานำทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเข้าไปผสมผสานกับทุกเนื้อหาวิชา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตัดสินใจและแก้ปัญหา 7) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนการทัศน์ จำนวน 4 ข้อ คือ การจัดการเรียนรู้ต้องยอมรับความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม การจัดการเรียนรู้ต้องครอบคลุมและตอบสนองต่อเครือข่ายการเรียนรู้ที่ขยายมากขึ้น บรรยากาศในโรงเรียนและในชั้นเรียนมีการส่งเสริมความคิดที่หลากหลาย จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตอบสนองต่อความคิดเห็นและค่านิยมที่แตกต่างกัน โดยผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ส่วนลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย ได้แก่ ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะด้านการร่วมมือ ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนการทัศน์ และทักษะอาชีพ ตามลำดับ

2. จากการวิจัยพบว่า การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา ในด้านความเหมาะสม โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้แก่ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะอาชีพ ทักษะด้านการร่วมมือ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนการทัศน์ และด้านความเป็นไปได้ โดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยทักษะด้านการร่วมมือมีสภาพปัจจุบันในอันดับแรก สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู

ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยทักษะด้านการร่วมมือมีสภาพที่พึงประสงค์ในอันดับแรก ลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 พบว่าทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์มีความต้องการจำเป็นในอันดับแรกสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี เรือนแก้ว (2560) ได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 รายด้านเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้ 1) ด้านการเตรียมการ 2) ด้านการใช้สื่อ การจัดสภาพแวดล้อม และแหล่งการเรียนรู้ 3) ด้านการประเมินผล และ 4) ด้านการจัดการเรียนรู้

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา ในด้านความเหมาะสม โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก พบว่า ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศมีความเหมาะสมในอันดับแรก และด้านความเป็นไปได้โดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์มีความเป็นไปได้ในอันดับแรก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยาพร นพพรเศรษฐกุล (2561) ได้ศึกษาทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ครูในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่มีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงกว่าครูในโรงเรียนขนาดเล็ก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การศึกษาลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์มีความต้องการจำเป็นในอันดับแรก ดังนั้นสถานศึกษาควรจัดการเรียนรู้ สนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นโดยมีการบูรณาการนวัตกรรมการเรียนรู้สร้างให้เกิดชุมชนและสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนด้านความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษาในด้านต่างๆ เช่น ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ทักษะชีวิต ทักษะด้านพัฒนานวัตกรรม ทักษะด้านภาวะผู้นำ เป็นต้น เพื่อที่จะได้ทราบแนวทางในการส่งเสริมและปรับปรุงพัฒนาต่อไป

2. ควรศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

3. ควรศึกษาการพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษาสังกัดอื่นๆ เช่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (2554). *การสอนการคิด*. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด, สมนึก ภัทย์ธนี, อรุณ ศรีสะอาด, สมบัติ ท้ายเรือคำ, ประวิต เอรารวรรณ์, ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, ประเสริฐ เรือนนงการ, ญาณภัทร สีหะมงคล, วราพร เอรารวรรณ์ และทัศนศิริพันธ์ สว่างบุญ. (2561). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Theories and Development of Instructional Model)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอส.พรินต์ ไทย แพลคตอรี่.
- ไพฑูริย์ สินลารัตน์. (2557). *ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวพ้นกับดักของตะวันตก*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วัชร เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). *กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาการคิด และยกระดับคุณภาพการศึกษา*. นครปฐม: เพชรเกษมพรินต์ กรุ๊ปจำกัด.
- วีระ สุดสังข์. (2550). *การคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- สุนทร สินธพานนท์, พงจันทร์ สุขยั้ง, จินตนา วีระเกียรติสุนทร และพิวัสสนา นารัตน์. (2562). *หลากหลายวิธีสอน...เพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิควรรณ.
- สุริยาพร นพพรเศรษฐกุล. (2561). *ทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). *การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24. (2563). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563*. สืบค้น 1 พฤษภาคม 2563, จาก <http://sesao24.go.th/web/wp-content/uploads/2020/04/A3-2563.pdf>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อีเลฟเว่น สตาร์ อินเตอร์เทค.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *แนวทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- อัญชลี เรือนแก้ว. (2560). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.



วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี



หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (MPA)

เปิดรับสมัครนักศึกษา...

สำหรับ... บุคลากรภาครัฐที่ต้องการปรับวุฒิการศึกษา
บุคคลทั่วไปที่ต้องการเป็นข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่น
บุคลากรภาคเอกชนที่ต้องการเรียนรู้ด้านการบริหาร

เนื้อหาทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง
เรียนรู้กับคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณภาพและมากประสบการณ์
หลักสูตรได้รับการรับรองจาก สกอ.
มหาวิทยาลัยของรัฐ

จบตามระยะเวลา 1 ปีครึ่ง

สมัครเลยที่ >>> <https://www.rcim.in.th>  092-442-8000



นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

Innovations for the Academic Administration of School Administrators of
Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1

ณัฐวราพร หลอดแก้ว¹ และสมใจ สืบเสาะ²

Nuttawaraporn Lordkaew¹ and Somjai Suebsor²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

^{1, 2} Master of Education, College of Innovation Management,

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: nuttawaraporn9536@gmail.com, somjai.suebsor@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทราบสภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ที่มีเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 201 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าที และสถิติค่าเอฟ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัย 1) ด้านการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่าการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และ 2) ด้านวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: นวัตกรรม การบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

Abstract

The objectives of this study were 1) to investigate conditions of utilizing innovations for the academic administration of school administrators of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1; and 2) to compare the conditions of utilizing innovations for the academic administration of the school administrators of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1 by gender, work experience, and school size. This study was quantitative. Data were collected by questionnaires with 201 individuals in Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1 in Academic Year 2020, and they were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and ANOVA.

Major results: 1) on the utilization of innovations for the academic administration of the school administrators of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1, it was rated high overall and dimensionally; and 2) on the comparative analysis of the conditions of utilizing innovations for the academic administration of the school administrators of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1 by sex, work experience, and school size, they were significantly different overall at the 0.05 level.

Keywords: Innovation, Academic administration, School administrator, Prachuapkirikhan Primary Education Service Area 1

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก ที่มีความรวดเร็วและรุนแรง ส่งผลต่อกระทบต่อการบริหารวิชาการ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อก้าวสู่การเป็นสังคมที่ต้องอาศัยความรู้ (Knowledge Based Society) มีผลให้การบริหารจัดการการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่เน้นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยปัจจัยสำคัญในการพัฒนาต้องคำนึงถึงคุณภาพคน ด้วยการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้ศักยภาพทำให้คนไทยรู้จักคิด วิเคราะห์รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความปลอดภัยของร่างกาย จิตใจ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดบทบาทหน้าที่สถานศึกษาให้ดำเนินการอยู่หลายประการด้วยกัน ซึ่งสามารถจำแนกบทบาทหน้าที่หลักสำคัญได้ 2 ลักษณะ คือ บทบาทหน้าที่หลักในเชิงบริหารจัดการ หมายถึง โรงเรียนใช้บทบาทและศักยภาพของตนเอง หรือร่วมกับบุคคลอื่นหน่วยงานอื่นเพื่อกำหนดหลักการ ทิศทาง แนวทางดำเนินการ การเตรียมความพร้อม การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และกำหนดกิจกรรมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนมีบทบาทและหน้าที่หลักในเชิงพัฒนาคุณภาพและศักยภาพสำคัญที่ไม่ยิ่งหย่อนกว่าหน้าที่หลักในเชิงบริหารดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศแต่ละยุคแต่ละสมัย

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนางานวิชาการให้สอดคล้องและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องตระหนักถึงบทบาทการเป็นผู้นำทางวิชาการที่จะส่งเสริมสนับสนุนเชิญชวนให้ผู้ร่วมงานทุกคนปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หน้าที่ที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะทำให้สถานศึกษาได้รับการพัฒนาคุณภาพจนมีมาตรฐานและเกิดประสิทธิผล เกิดความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษา ซึ่งการดำเนินการตามแนวคิดดังกล่าว ต้องใช้นวัตกรรม ซึ่งถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะนำมาใช้บริหารงานและจัดการศึกษา เป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะสร้างศักยภาพความสามารถในการแข่งขันเชิงวิชาการและการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ธีรศร เทียบปาน (2561) กล่าวว่า ในการบริหารโรงเรียนผู้บริหารต้องศึกษารูปแบบ (Model) ในการบริหาร ถึงทิศทางการพัฒนา และมีความเหมาะสมกับบริบทและปัจจัยต่างๆ ของโรงเรียน ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาในอดีต โดยจะต้องมีการเปิดเผยให้แก่สาธารณชน และบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบและตรวจสอบได้ ซึ่งเป็นผลดีกับโรงเรียนว่า จะได้รับการยอมรับความเชื่อถือ ความมั่นใจด้านคุณภาพจากผู้ปกครองและชุมชน จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารให้มีความสำคัญกับการพัฒนา ซึ่งมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ผู้บริหารครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจใฝ่รู้และพัฒนาโรงเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดีมีปัญญาและก่อให้เกิดความสุขตามศักยภาพ การบริหารการศึกษามุ่งให้เกิดผลดีบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนที่ต้องรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาและร่วมมือกัน จากสภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหาที่ต้องการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียนประสิทธิภาพสูงสุดส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการสถานศึกษา จึงต้องพัฒนานวัตกรรม รูปแบบการบริหารต่างๆ เพื่อให้เกิดคุณภาพ ภายใต้ข้อจำกัด เพื่อการพัฒนาศักยภาพ

ผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จึงต้องปรับรูปแบบเพื่อบูมสู่การพัฒนาวัตกรรมการบริหาร และเพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ให้สามารถบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีจำนวน 118 โรงเรียน ผู้บริหารมีความแตกต่างกันหลายด้านเป็นต้นว่า เพศ ประสบการณ์การบริหารและขนาดสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และเพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ให้สามารถบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานโรงเรียน สารินทร์ เอี่ยมครอง(2561) ได้วิเคราะห์ องค์ประกอบย่อยและตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในแต่ละด้าน องค์ประกอบหลักที่ผู้วิจัยได้จากการสังเคราะห์ 7 องค์ประกอบ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันจะมีสภาพการใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ทั้งหมด 118 สถานศึกษา จำนวน 252 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูวิชาการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ทั้งหมด 118 สถานศึกษา ปีการศึกษา 2563 จำนวน 201 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified Sampling) แยกตามขนาดของโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยศึกษาสภาพการใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีดังนี้

แบบสอบถาม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1) สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2) ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับศึกษาสภาพการใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมจากผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูวิชาการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือส่งให้ผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนด้วยตนเองและขอรับแบบสอบถามกลับคืนภายใน 1 เดือน ได้คืนจำนวน 201 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับมาทั้งหมดอย่างละเอียด ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพการใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยการใช้โปรแกรม SPSS for windows ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. ประเมินผลศึกษาสภาพการใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

2. เปรียบเทียบศึกษาสภาพการใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกขนาดของสถานศึกษาของกลุ่มทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าที (t-test) และสถิติค่าเอฟ (F-test) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

**ตาราง 1 แสดงผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนวัตกรรมการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	75	37.30
หญิง	126	62.70
รวม	201	100.00
2. ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	139	69.20
11 – 20 ปี	29	14.40
21 ปีขึ้นไป	33	16.40
รวม	201	100.00
3. ขนาดโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	99	49.30
ขนาดกลาง	80	39.80
ขนาดใหญ่	12	6.00
ขนาดใหญ่พิเศษ	10	5.00
รวม	201	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7 และเพศชาย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 ด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 ประสบการณ์ทำงาน ระหว่าง 11 ปี ถึง 20 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และ ประสบการณ์ทำงาน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 ด้านขนาดสถานศึกษา พบว่าเป็นบุคลากรในสถานศึกษาขนาดเล็กจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

**ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวม**

นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น		ระดับการปฏิบัติ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	4.28	.50	มาก
2. ด้านการวัดผลประเมินผลและงานทะเบียนเทียบโอนผลการเรียน	4.16	.47	มาก
3. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.97	.58	มาก
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.19	.49	มาก
5. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	4.24	.58	มาก
6. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.29	.52	มาก
7. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	4.30	.52	มาก
ภาพรวม	4.21	.12	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.30$,

S.D. = 0.52) รองลงมา คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.52) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.50) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.58) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.49) ด้านการวัดผลประเมินผลและงานทะเบียนเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.467) และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.5) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ศึกษาผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกขนาดของสถานศึกษาซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้ ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย สภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกขนาดของสถานศึกษา

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย สภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกขนาดของสถานศึกษา

นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่พิเศษ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	4.39	0.60	4.23	0.25	3.88	0.70	4.18	0.24
2. ด้านการวัดผลประเมินผลและงานทะเบียนเทียบโอนผลการเรียน	4.18	0.57	4.18	0.23	3.80	0.66	4.18	0.24
3. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.01	0.67	3.94	0.43	3.78	0.73	4.10	0.42
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.34	0.55	4.03	0.31	4.35	0.42	3.82	0.46
5. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	4.36	0.69	4.10	0.31	4.42	0.40	4.02	0.96
6. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.36	0.59	4.21	0.41	4.47	0.41	4.04	0.57
7. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	4.41	0.59	4.18	0.39	4.45	0.48	4.08	0.55
ภาพรวม	4.29	0.43	4.12	0.17	4.16	0.43	4.06	0.27

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย สภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับ ดังนี้ สถานศึกษาขนาดใหญ่ ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.62) สถานศึกษาขนาดเล็ก ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.85) สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.56) และสถานศึกษาขนาดกลาง ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

สภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง (SS)	องศาแห่งอิสระ (df)	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	3.466	3	1.155	4.981	.002
	ภายในกลุ่ม	45.696	197	.232		
	รวม	181.502	292			

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา (ต่อ)

สภาพการใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง (SS)	องศาแห่งอิสระ (df)	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (MS)	F	Sig
2. ด้านการวัดผลประเมินผลและงานทะเบียนเทียบโอนผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.621	3	.540	2.540	.058
	ภายในกลุ่ม	41.913	197	.213		
	รวม	43.535	200			
3. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.816	3	.272	.815	.487
	ภายในกลุ่ม	65.799	197	.334		
	รวม	66.615	200			
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	6.209	3	2.070	9.879	.000
	ภายในกลุ่ม	39.806	190	.210		
	รวม	46.015	193			
5. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	3.898	3	1.299	4.026	.008
	ภายในกลุ่ม	63.591	197	.323		
	รวม	67.489	200			
6. ด้านการนิเทศการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.986	3	.662	2.500	.061
	ภายในกลุ่ม	52.172	197	.265		
	รวม	54.159	200			
7. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.110	3	1.037	3.938	.009
	ภายในกลุ่ม	51.859	197	.263		
	รวม	54.969	200			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.525	3	.508	4.253	.006
	ภายในกลุ่ม	23.551	197	.120		
	รวม	25.076	200			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า สภาพนวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ทั้งภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เนื่องจากมีบางด้านที่ไม่แตกต่าง เช่น ด้านการวัดผลประเมินผลและงานทะเบียนเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา อาจสรุปเป็นเฉพาะภาพรวมที่มีความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

1. การศึกษานวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับสภาพการใช้จากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการวัดผลประเมินผลและงานทะเบียนเทียบโอนผลการเรียน และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการระบบการนิเทศการศึกษาภายในกับสถานศึกษาอื่น ตามลำดับ การ

พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า การจัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับกับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความสำคัญที่สุด รองลงมา คือ การดำเนินการพัฒนางานตามแผนติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน การวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จัดให้มีการกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสอดคล้องกับงานวิจัยของ สารินทร์ เอี่ยมครอง (2561) พบว่าในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ควรมีโครงสร้างโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดำเนินงานตามปฏิทินของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตรวจสอบประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะนำมาเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นเพื่อปรับปรุงพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อยืนยันคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งต้องอาศัยการร่วมมือกันในการกำหนดกฎเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จ

2. การศึกษาเปรียบเทียบนวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05สอดคล้องกับงานวิจัยของอริวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562) พบว่าการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 การบริหารงานวิชาการจากผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่อยู่ในสถานศึกษา ต้องมีความมุ่งมั่นและตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ เพราะเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา เป็นภารกิจหลักที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ประกอบกับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องนโยบายที่มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยมีการกำกับติดตาม ส่งเสริม สนับสนุน อย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา แสนสุข (2556) พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก และ อ้างถึงเชมสร ช่างศรี (2557) พบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นริศรา บัวเกษ (2560) พบว่าครูที่มีขนาดโรงเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการพัฒนาบุคลากร การประเมินผลและการประกันคุณภาพไม่แตกต่างกัน แต่ครูที่มีขนาดโรงเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวม และด้านหลักสูตร การบริหารจัดการวิชาการ การจัดการเรียนรู้ ด้านห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้แตกต่างกันอย่าง และอ้างถึงงานวิจัยของ วิมล เดชะ(2559, หน้า 75) ที่พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ที่มีขนาดของสถานศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตีประจำตำบล ด้านการพัฒนาสื่อและการนำไปใช้แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษานวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ผู้รับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการควรนำข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษารายละเอียด นวัตกรรมตามขอบข่ายงานวิชาการเพื่อพิจารณาตัดสินใจใช้นวัตกรรมในการบริหารงานวิชาการให้เหมาะสมกับงานซึ่งจะทำให้สถานศึกษาได้รับการปรับปรุงและพัฒนาได้จริง

2. ควรยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของแต่ละสถานศึกษาและคำนึงถึงนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด พร้อมทั้งสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน ใช้วิธีการติดตามประเมินผลในการนำไปใช้เป็นระยะเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน ภายใต้อำนาจหน้าที่ ชัดเจนและมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาวัฒนธรรมการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. ควรศึกษาเรื่อง การพัฒนาวัฒนธรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

เอกสารอ้างอิง

- เชษฐมสร ไข่งศรี. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 41. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ธริศร เทียบปาน. (2561). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนการกุศลของวัด ในพระพุทธศาสนาในเขตจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- นริศรา บัวเกษ. (2560). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตยา แสนสุข. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมล เดชะ. (2559). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สดุด. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สารินทร์ เอี่ยมครอง. (2561). แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อธิวัฒน์ พันธุ์รัตน์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.



วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี



หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (MPA)

เปิดรับสมัครนักศึกษา...

สำหรับ... บุคลากรภาครัฐที่ต้องการปรับวุฒิการศึกษา
บุคคลทั่วไปที่ต้องการเป็นข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่น
บุคลากรภาคเอกชนที่ต้องการเรียนรู้อำนาจการบริหาร

เนื้อหาทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง
เรียนรู้กับคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณภาพและมากประสบการณ์
หลักสูตรได้รับการรับรองจาก สกอ.
มหาวิทยาลัยของรัฐ

จบตามระยะเวลา 1 ปีครึ่ง

สมัครเลยที่ >>> <https://www.rcim.in.th> 092-442-8000



**บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**

**The Role of the School Administrators in Supporting Learner-Centered Learning
Management was Significant in the View of the Parents in Chairachchangraek
School Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1**

เอกราช ล้อแก้ว¹ และสมใจ สืบเสาะ²

Ekkarart Lorkaew¹ and Somjai Suebsor²

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

¹ Student of the Master of Education program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

² Lecturer of the Master of Education Program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: ake041@hotmail.com1, somjai.sub@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตาม อายุ และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 333 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติค่าเอฟ (F-test) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัย พบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้ปกครอง

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the role of the school administrators in supporting Learner-Centered Learning management was significant in the view of the parents in Chairachchangraek School. Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1 2) to compare the role of the school administrators in supporting Learner-Centered Learning management was significant in the view of the parents in

Chairachchangraek School. Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1 classified by age and education level. The sample of this phase consisted of 333 people. Data were collected using structured questionnaires. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, and F-test by analysis of variance.

The results of this research were as follows: 1) all and each factor of the role of the school administrators in supporting Learner-Centered Learning management was significant in the view of the parents in Chairachchangraek School. Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1 province were at a high level. 2) Comparing the role of the school administrators in supporting Learner-Centered Learning management was significant in the view of the parents in Chairachchangraek School. Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1 classified by age and education level, there was the statistically significant difference at 0.05 level.

Keywords: Role of the school administrators, Learner-Centered, Parents

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาไทยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา เพื่อให้เราได้คนไทยที่มีคุณภาพสูงขึ้นกว่าเดิม คนที่มีคุณภาพ หมายถึง คนที่มีทั้งความดี ความเก่ง และความสุข คนดี คือ คนที่มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีค่านิยมที่สอดคล้องกับค่านิยมของคนไทยส่วนใหญ่ คนเก่ง คือ คนที่มีความรู้และทักษะตรงตามมาตรฐานของหลักสูตรมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพ ที่ดี ทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้ รักการทำงาน ขยัน อดทน รักอาชีพสุจริตคน มีความสุข คือ คนที่มี สุขภาพกายและสุขภาพจิตดี ไม่หมกมุ่นกับยาเสพติด อบายมุข คุณภาพของคนไทยจะสูงขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนมีคุณภาพ คือ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-center) ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ทุกฝ่าย ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต้องเชื่อว่าเยาวชนทุกคนมีศักยภาพ และสามารถ พัฒนาให้ดีขึ้นได้ และมีความสุขได้ต้อง ช่วยกันค้นหาศักยภาพและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ให้พบผู้เรียนต้องได้รับทักษะตรงตามหลักสูตร ได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงมีแหล่งเรียนรู้เหมาะสม และหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 1-3)

การบริหารเพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพ เป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการบริหารโรงเรียน แต่การบริหารเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น สามารถที่จะดำเนินการได้หลายแนวทาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ คุณลักษณะของผู้บริหาร สถานที่ สถานการณ์และช่วงเวลา กล่าวคือ การบริหารโรงเรียนจะไม่มีสูตรสำเร็จที่ผู้บริหารคนใดจะนำไปใช้ และก่อให้เกิดผลสำเร็จในลักษณะเดียวกันนั้นค่อนข้างจะมี น้อย เพราะการบริหารงานสู่ความสำเร็จจะต้องเป็นไปในลักษณะบูรณาการ ทั้งแนวคิด ทฤษฎี หลักการบริหาร ประสบการณ์ และคุณลักษณะของผู้บริหาร ดังนั้นในเรื่องการบริหารโรงเรียน ควรคำนึงสิ่งต่อไปนี้ คือ 1) ลักษณะของตนเอง 2) สภาพของโรงเรียน ทั้งภายในและภายนอก 3) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการบริหารจากผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จ และ 4) อุปสรรคและแนวคิด ทฤษฎี การบริหาร ตัวแบบผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จต้องประสบการณ์ของตนเองมาหลอมรวมหรือสร้าง เป็นแนวทางการบริหารโรงเรียนของตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษา จำเป็นต้องปรับปรุงคุณลักษณะของ ตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ด้านภาวะผู้นำ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความสามารถในการบริหาร ด้านวิชาการและด้านอื่นๆ เพื่อบูรณาการกับเงื่อนไข สภาพงาน แนวคิด ทฤษฎี และหลักการบริหารนำสู่การปฏิบัติอย่างมีส่วนร่วมให้ประสบความสำเร็จได้ (สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 25)

ศ.ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งรุ่งโรจน์ (2558) ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เผยผลการประเมินคุณภาพภายนอกของการศึกษาไทยรอบ 3 ประจำปี 2554-2558 พบว่า การศึกษาไทยยังมีปัญหาโดยแบ่งออกเป็น 10 ด้าน เช่น การอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ผู้เรียนขาดทักษะคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์ ขาดทักษะแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง สถานศึกษาขาดสื่อการเรียนการสอน ครู และการบริหารข้อมูลสารสนเทศ สถานศึกษาไม่ได้รับการสนับสนุนจากต้นสังกัด และ สถานศึกษาขาดความรับผิดชอบต่อปัญหาการศึกษาทั้งระบบ

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว จะเห็นว่า ระบบการศึกษาไทยยังมีปัญหาผู้เรียนขาดทักษะคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์ ขาดทักษะแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง ซึ่งหากสถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-center) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถเสริมสร้างพัฒนาทักษะดังกล่าวของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนกลุ่มโรงเรียนไชยราชช้างแร้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดบริหารสถานศึกษาได้ตามบทบาทหน้าที่ของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช้างแร้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช้างแร้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตาม อายุ และระดับการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช้างแร้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 2,006 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช้างแร้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 7 โรงเรียน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยาามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 333 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช้างแร้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีดังนี้

แบบสอบถาม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดระดับความคิดเห็นให้เลือก 5 ระดับ

ตอนที่ 3) เป็นแบบปลายเปิดบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้า ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือส่งให้กับบุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและแจ้งความประสงค์ขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง และกำหนด วัน เวลา ที่จะจัดส่งแบบสอบถามกลับคืน โดยแบบสอบถามได้รับคืนจำนวน 333 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับจนครบตามเกณฑ์ที่กำหนด
4. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยการใช้โปรแกรม SPSS for windows ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. ประเมินผลบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)
2. เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตาม อายุ และระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติค่าเอฟ (F-test) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน (Anova)

ผลการวิจัย

ตอนที่1 ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

**ตาราง 1 แสดงผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
20-30 ปี	48	14.4
31-40 ปี	177	53.2
41 ปีขึ้นไป	108	32.4
รวม	333	100.0
2. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	38	11.4
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	255	76.6
ปริญญาตรี	36	10.8
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.2
รวม	333	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 อายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 อายุ 20-30 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ด้านระดับการศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6 ต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

**ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการ
สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนใน
กลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
เขต 1 โดยภาพรวม**

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น		ระดับการดำเนินการ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมฯ	3.94	0.53	มาก
2. ด้านการฝึกทักษะกระบวนการคิด	3.96	0.47	มาก
3. ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง	3.96	0.36	มาก
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ	3.93	0.48	มาก
5. ด้านจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวก	3.96	0.50	มาก
6. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่	3.96	0.49	มาก
รวม	3.95	0.47	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการมากที่สุดคือ ด้านการฝึกทักษะกระบวนการคิด ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ด้านจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวก และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ ($\bar{x} = 3.96$) รองลงมาคือ ด้านการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม

ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ($\bar{x} = 3.94$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการน้อยที่สุด คือด้านการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ ($\bar{x} = 3.93$)

ตอนที่ 2 ศึกษาผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตาม อายุ และระดับการศึกษา ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามอายุ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง (SS)	องศาแห่งอิสระ (df)	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. ด้านการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมฯ	ระหว่างกลุ่ม	1.04	2	0.52	5.98	0.003
	ภายในกลุ่ม	28.78	330	0.08		
	รวม	29.82	332			
2. ด้านการฝึกทักษะกระบวนการคิด	ระหว่างกลุ่ม	0.98	2	0.49	5.66	0.004
	ภายในกลุ่ม	28.61	330	0.08		
	รวม	29.59	332			
3. ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง	ระหว่างกลุ่ม	0.91	2	0.45	5.94	0.003
	ภายในกลุ่ม	25.50	330	0.07		
	รวม	26.42	332			
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	0.98	2	0.49	5.63	0.004
	ภายในกลุ่ม	28.92	330	0.08		
	รวม	29.90	332			
5. ด้านจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	0.99	2	0.50	6.40	0.002
	ภายในกลุ่ม	25.76	330	0.07		
	รวม	26.76	332			
6. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	0.85	2	0.42	6.15	0.002
	ภายในกลุ่ม	23.03	330	0.07		
	รวม	23.89	332			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.95	2	0.47	5.96	0.003
	ภายในกลุ่ม	26.76	330	0.07		
	รวม	27.73	332			

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามอายุ ทั้งภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง (SS)	องศาแห่งอิสระ (df)	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. ด้านการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมฯ	ระหว่างกลุ่ม	1.24	2	0.52	5.98	0.003
	ภายในกลุ่ม	28.58	330	0.08		
	รวม	29.82	332			
2. ด้านการฝึกทักษะกระบวนการคิด	ระหว่างกลุ่ม	0.98	2	0.49	5.66	0.002
	ภายในกลุ่ม	28.61	330	0.08		
	รวม	29.59	332			
3. ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง	ระหว่างกลุ่ม	0.91	2	0.45	5.94	0.003
	ภายในกลุ่ม	25.50	330	0.07		
	รวม	26.42	332			
4. ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	0.98	2	0.49	5.63	0.004
	ภายในกลุ่ม	28.92	330	0.08		
	รวม	29.90	332			
5. ด้านจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	0.99	2	0.50	6.40	0.003
	ภายในกลุ่ม	25.76	330	0.07		
	รวม	26.76	332			
6. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	0.85	2	0.42	6.15	0.003
	ภายในกลุ่ม	23.03	330	0.07		
	รวม	23.89	332			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.99	2	0.47	5.96	0.003
	ภายในกลุ่ม	26.73	330	0.07		
	รวม	27.73	332			

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา ทั้งภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้

1. การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและการแก้ปัญหา ด้านจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ด้านส่งเสริม

สนับสนุนให้ผู้สอนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการสอน ด้านจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ด้านการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน และด้านการเรียนรู้โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ผ่านสื่อและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน โดยมีผู้บริหารและครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ซึ่งต่างจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั่วไปที่เน้นให้เด็กศึกษาหาความรู้จากการสอนของครูโดยตรง แนวการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้เกิดขึ้นจากความเชื่อพื้นฐานที่ว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตนเอง แต่แตกต่างที่ความต้องการ ความสนใจและความถนัด รวมไปถึงทักษะต่างๆ ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงไม่ควรที่จะเป็นไปในแนวทางเดียว ควรมีความหลากหลายและตอบสนองได้กับเด็กทุกกลุ่ม จึงทำให้ความเห็นของผู้ปกครองในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ตอบทบทวนของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวลิศ เจนเจริญ (2553) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในอำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรพงศ์ อึ้งโพธิ์ (2562) ที่ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทริษา สุดตาชาติ (2560) ที่ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร มีความเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามอายุของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองที่มีช่วงอายุต่างกันจะมีทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ในช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี กับ 31-40 ปี และ 20-30 ปี กับ 41 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน ส่วนผู้ปกครองในช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี กับ 41 ปีขึ้นไปไม่แตกต่างกัน โดยผู้ปกครองที่มีอายุมากกว่าจะมีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการอยู่ในระดับน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันย่อมทำให้มีประสบการณ์และภูมิหลังทางสังคมต่างกันด้วย เช่น คนที่อายุน้อยกว่านั้นอาจเป็นเพราะว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันย่อมทำให้มีประสบการณ์และภูมิหลังทางสังคมต่างกันด้วย เช่น คนที่อายุมากกว่าย่อมมีประสบการณ์ได้รับทราบบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มากกว่า ทำให้มีตัวเปรียบเทียบบทบาทผู้บริหารและการคาดหวังต่อบทบาทของผู้บริหารที่มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รสสุคนธ์ วาริตสกุล (2558) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความพึงพอใจของเครือข่ายระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อการให้การสนับสนุนของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของเครือข่ายระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามอายุมีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับ สุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2563) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ที่ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปรีมัธยมศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. กับปริญญาตรี และมัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. กับสูงกว่าปริญญาตรี มีความแตกต่างกัน ส่วนผู้ปกครองที่ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา/มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. และปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการอยู่ในระดับน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันประชาชนสามารถเข้าถึงระบบการศึกษาได้ง่ายขึ้น ความต้องการในการเพิ่มความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทำให้มีการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นประชาชนที่ศึกษาต่อในระดับสูงย่อมสามารถนำความรู้ใหม่ๆ มาใช้โดยบูรณาการกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ทำให้มีทัศนคติ และความคาดหวังต่อบทบาทในการจัดการศึกษาของผู้บริหารเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชญาปริสทธิ์ (2558) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตามวุฒิการศึกษาของกลุ่มประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับ วิเชียร รุณนง (2559) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทผู้บริหารในการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มประชากรที่ระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นของต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการในการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ด้านการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และทำความเข้าใจในความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน อันนำไปสู่การจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือจัดกลุ่มตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน

2. ด้านการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและการแก้ปัญหา ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ใช้กรณีตัวอย่างสร้างปัญหาสถานการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและการกระตุ้นความคิด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนนำเสนอกรณีตัวอย่าง หรืออาจใช้เรื่องจริงจากผู้เรียนเป็นกรณีตัวอย่างก็ได้ วิธีการนำเสนอทำได้หลายวิธี เช่น การพิมพ์เป็นข้อมูลมาให้ผู้เรียนอ่าน การเล่ากรณีตัวอย่างให้ฟัง หรือนำเสนอโดยใช้สื่อ เล่น สไลด์ วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ หรืออาจให้ผู้เรียนแสดงเป็น ละครหรือบทบาทสมมติก็ได้

3. ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนจัดบันทึกความรู้ให้เป็นระบบและนำความรู้สู่การปฏิบัติ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ควรมีการส่งเสริมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้จัดบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

4. ด้านบรรยากาศองค์การในข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีการสื่อสารทั้งความคิดและความรู้สึกท่ามกลางบรรยากาศการทำงานที่เปิดเผยได้ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ควรจัดการประชุมประจำเดือนเพื่อให้ผู้บริหารและครูได้แลกเปลี่ยนความ

คิดเห็น เมื่อบุคลากรมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นอย่างดี มีความไว้วางใจกัน ย่อมส่งผลถึงการมีบรรยากาศในการทำงาน มีความพึงพอใจในการทำงานมากขึ้น ผลงานดีขึ้น โดยที่บุคลากรไม่เบื่องานในการ ทำงาน และปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี

5. ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จัดกิจกรรมสร้างนิสัย ในการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ควรส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงในลักษณะบูรณาการ หรือทำ โครงการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ สอดแทรกแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงได้ด้วย เช่น โครงการงานค้าขายได้ความรู้สู่ความพอเพียง โดยฝึกการค้าขายสินค้าและบันทึกรายรับรายจ่าย ต้นทุนกำไร และบูรณาการ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข เป็นต้น

6. ด้านจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวก คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิต และใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ เลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับวัย บทเรียน วิธีสอน และกิจกรรมการคิดวิเคราะห์ ดังนั้นผู้บริหาร สถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนไชยราชช่วงแรกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สามารถ สนับสนุนการใช้สื่อการเรียนการสอนสมัยใหม่ ได้แก่ สื่อ CAI บทเรียนออนไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยเครื่องมือเหล่านี้ช่วย สร้างสีสันดึงดูดใจ เปิดโลกการเรียนรู้กว้างไกลต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และผู้เรียนยังสามารถมีส่วนร่วมในการสืบค้นและสร้างสรรค์สื่อ เหล่านี้ด้วยตัวเองอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้านการคิดวิเคราะห์ในทุกระดับชั้น และทุก โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา
2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครูในโรงเรียน ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: ศุภสภา.
- จิราภา เพียรเจริญ. (2556). บทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดัตต.
- ขลิบทอง เจริญ. (2553). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในอำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. (2558). สมศ.เผยแพร่ผลการประเมิน 15 ปี พบ 3 ปัญหาจัดการศึกษาไทย. สืบค้น 1 มีนาคม 2564, จาก <http://www.thinsiam.com/archives/18648>.
- ชิดขญา ปรีสิทธิ์. (2558). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รสสุคนธ์ วาริตสกุล. (2558). การศึกษาความพึงพอใจของเครือข่ายระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อการให้การสนับสนุน ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ. วารสารพยาบาลทหารบก, 16(3), 42-50.
- วิเชียร รุณยง. (2559). บทบาทผู้บริหารในการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 39(1), 70-79.
- สุรพงศ์ อังโพธิ์. (2562). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

สุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2563). การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารมหาจุฬานาครธรรม, 7(5), 183-198.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: ครูสภา.



RCIM
GRADUATE COLLEGE
Rattarakosin College of Innovation Management

วิทยาลัยนวัตกรรมจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เปิดรับสมัคร
ปริญญาโท

M.B.A.
Master of Business Administration
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

M.P.A.
Master of Public Administration
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

M.Ed.
Master of Education
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สถานที่ศึกษา
ศาลายา / หัวหิน

ติดต่อสอบถาม : 092-442-9000

Add Friends



พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริต
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
Administrative Behaviors of Administrators for Enhancing the Administration
of the Schools of Uprightness Project of Prachuap Khiri Khan
Primary Educational Service Area Office 1

ณรรพร เรืองรอง¹ และสมใจ สืบเสาะ²

Naraporn Ruangrong¹ and Somjai Suebsor²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

¹ Student of the Master of Education program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

² Lecturer of the Master of Education Program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: naraporn.rr17@gmail.com, somjai.sub@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 2) การบริหารงานของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมบริหารงานของผู้บริหารกับการบริหารงานในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 243 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านการบริหารงานของผู้บริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ด้านพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: พฤติกรรมการบริหาร การบริหารงาน โรงเรียนสุจริต

Abstract

The objectives of this study were (1) to identify the administrative behaviors of administrators for enhancing the administration of the Schools of Uprightness Project of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1; (2) to identify the administration of administrators for enhancing the administration of the Schools of Uprightness Project of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1; and (3) to identify the relationship between administrators' administrative behaviors and the administration for enhancing the administration of the Schools of Uprightness Project of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service

Area Office 1. The sample included 243 teachers. Data were collected from questionnaires and analyzed by percentage, mean, standard deviation, and Pearson correlation coefficient.

Results: (1) regarding the administrative behaviors of administrators, they were rated extremely high overall; (2) regarding the administration of administrators, it was rated extremely high; and (3) regarding the relationship between administrators' administrative behaviors, they were highly correlated with the administrators' administration for enhancing the administration of the Schools of Uprightness Project of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1 towards the same direction at the .01 significance level.

Keywords: Administrative behavior, Administration, Schools of Uprightness

บทนำ

คุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิต หากขาดคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตย่อมเป็นบ่อเกิดของปัญหาหลายๆ อย่าง ในโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลายมิติ ทั้งด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยี ซึ่งอาจนำมาสู่การเอารัดเอาเปรียบ แกร่งแย่ง ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา โดยเฉพาะปัญหาการทุจริตทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม จึงจำเป็นต้องมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เป็นรากฐานในการดำเนินชีวิตต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำโครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษาหรือโรงเรียนสุจริต โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และร่วมกันป้องกัน และปราบปรามการทุจริตเป็นที่ยอมรับในระดับสากล” มีเป้าหมายหลักเพื่อลดปัญหาการทุจริตในสังคมไทยและยกระดับคุณธรรม จริยธรรมของคนไทยให้สูงขึ้นโดยนำหลักคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา และคุณลักษณะผู้เรียนของโรงเรียนสุจริตมาใช้ในการบริหารงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานการบริหารงานวิชาการ มาตรฐานการบริหารงานงบประมาณ มาตรฐานการบริหารงานบุคคล มาตรฐานการบริหารงานทั่วไปและมาตรฐานผลลัพธ์และภาพแห่งความสำเร็จ สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (2559, หน้า 7) ซึ่งโครงการโรงเรียนสุจริตเป็นโครงการ ที่มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นถึงความสำคัญของการคิดอย่างมีเหตุผล คุณค่าความดีการรู้ผิดชอบชั่วดี การภูมิใจในการทำความดีและรังเกียจการโกง รวมถึงการเติบโตไปเป็นคนเก่งที่ไม่โกงการเรียน การสอนดังกล่าว เริ่มขึ้นจากการฝึกสอนผู้เรียนในเรื่องพื้นฐาน เช่น การเคารพกฎกติกาสังคม ตรงไปตรงมากล้าเปิดเผยความจริง รู้จักแยกแยะประโยชน์ส่วนตัวประโยชน์ส่วนรวม

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ.2553) หมวด 5 ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ มาตรา 36 บัญญัติไว้ว่า ให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ และมาตรา 39 บัญญัติไว้ว่าให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถก็จะช่วยให้การบริหารงานในสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเห็นว่า โครงการโรงเรียนสุจริตมีความสำคัญต่อการบริหารงานในโรงเรียนและเป็นการปลูกฝัง ส่งเสริมคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมให้กับผู้เรียนอีกด้วย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการ

ส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานของผู้บริหารโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ระดับการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด
3. พฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานในสถานศึกษาโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ทั้งหมด 40 โรงเรียน จำนวน 618 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ทั้งหมด 40 โรงเรียน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1973, หน้า 727-728) จำนวน 243 คน สุ่มตัวอย่างครูโครงการโรงเรียนสุจริตโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีดังนี้

ตอนที่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในปฏิบัติหน้าที่ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2) ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert) จำนวน 32 ข้อ

ตอนที่ 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert) จำนวน 25 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าดำเนินการเก็บรวบรวมจากครูในโรงเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือส่งให้ครูในโรงเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและขอรับแบบสอบถามกลับคืนภายใน 1 เดือน ได้คืนจำนวน 243 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับมาทั้งหมดอย่างละเอียด ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยการใช้โปรแกรม SPSS for windows ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพผู้ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD.)

3. วิเคราะห์ระดับการบริหารงานของผู้บริหารโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD.)

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	78	32.1
- หญิง	165	67.9
รวม	243	100.0
2. อายุ		
- ไม่เกิน 30 ปี	127	52.3
- 31 – 40 ปี	61	25.1
- 41 – 50 ปี	43	17.7
- 50 ปีขึ้นไป	12	4.9
รวม	243	100.0
3. ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	210	86.4
- ปริญญาโท	31	12.8
- ปริญญาเอก	2	0.8
รวม	243	100.0
4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่		
- ไม่เกิน 5 ปี	129	53.1
- 6 - 10 ปี	50	20.6
- 11 – 15 ปี	25	10.3
- 16 – 20 ปี	30	12.3
- มากกว่า 20 ปี	9	3.7
รวม	243	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 อายุไม่เกิน 30 ปี มากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา คือ อายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 ระดับการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุดจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 86.4 รองลงมาคือปริญญาโทจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ไม่เกิน 5 ปีมากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาคือระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6

ตอนที่ 2 ศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 2 ดังนี้

**ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการ
โรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
เขต 1**

พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริต ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	ระดับความคิดเห็น		ระดับ พฤติกรรม
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านภาวะผู้นำ	4.19	0.74	มาก
2. ด้านการจูงใจ	4.24	0.75	มากที่สุด
3. ด้านการติดต่อสื่อสาร	4.23	0.76	มากที่สุด
4. ด้านการปฏิสัมพันธ์	4.23	0.77	มากที่สุด
5. ด้านการตัดสินใจ	4.24	0.74	มากที่สุด
6. ด้านการกำหนดเป้าหมาย	4.21	0.75	มากที่สุด
7. ด้านการควบคุมและบังคับบัญชา	4.22	0.76	มากที่สุด
8. ด้านเป้าหมายของผลการปฏิบัติงานการฝึกอบรม	4.22	0.74	มากที่สุด
ภาพรวม	4.22	0.75	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณารายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจูงใจ ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.75) ด้านการตัดสินใจ ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.74) ด้านการติดต่อสื่อสาร ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.76) ด้านการปฏิสัมพันธ์ ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.77) ด้านการควบคุมและบังคับบัญชา ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.76) ด้านเป้าหมายของผลการปฏิบัติงานการฝึกอบรม ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.74) ด้านการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ และด้านภาวะผู้นำโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.74)

ตอนที่ 3 ศึกษาการบริหารงานของผู้บริหารโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 3 ดังนี้

**ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการ
โรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
เขต 1**

ระดับการบริหารงานของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริต ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	ระดับความคิดเห็น		ระดับ การ บริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านการบริหารงานวิชาการ	4.26	0.75	มากที่สุด
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ	4.21	0.74	มากที่สุด
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	4.24	0.76	มากที่สุด
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป	4.22	0.76	มากที่สุด
ภาพรวม	4.23	0.75	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับการบริหารงานของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณารายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.75) ด้านการบริหารงานบุคคล ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.76) ด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.76) และด้านการบริหารงานงบประมาณ ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริต ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

	การบริหารงาน		
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร	0.913**	0.000	สัมพันธ์สูง

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยมีค่า Sig. (2-Tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับ สมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการบริหารงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.913 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า

1. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจูงใจ ด้านกระบวนการตัดสินใจ ด้านการปฏิสัมพันธ์ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการควบคุมและบังคับบัญชา ด้านเป้าหมายของผลการปฏิบัติงานการฝึกอบรม ด้านการกำหนดเป้าหมาย ด้านภาวะผู้นำ ตามลำดับ อาจเป็นเพราะพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการกำหนดนโยบายแนวทางการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผล และเป็นปัจจัยหนึ่งในการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู อีกทั้งเป็นส่วนช่วยสร้างความศรัทธาและเกิดการยอมรับ ผู้บริหารจะต้องสามารถเป็นผู้นำที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ โดยสร้างสถานะที่จะเอื้ออำนวยต่อการเปลี่ยนแปลง มีกระบวนการทางการบริหารเป็นแนวทาง มีเทคนิคหรือวิธีการที่สามารถใช้ในการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผล สอดคล้องกับงานวิจัยของประภัสสร หลักหาญ (2551, หน้า 6) คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนบุรี พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีอิทธิพลในการนำโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้บริหารที่มีพฤติกรรมบริหารที่ดี มีความสามารถในการบริหารเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือจากผู้ใต้บังคับบัญชามากเป็นผู้นำที่ดี

2. การบริหารงานของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานงบประมาณ ตามลำดับ อาจเป็นเพราะพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2553) หมวด 5 ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ มาตรา 36 บัญญัติไว้ว่า ให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ และมาตรา 39 บัญญัติไว้ว่า ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยตรง การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถก็จะช่วยให้การบริหารงานในสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพ ผู้บริหารในฐานะผู้นำองค์กรจึงเป็นผู้ที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนนโยบายต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไพบุลย์ สุขเจริญ (2548, หน้า 38) ศึกษาทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุริพร โพธิ์ภักดี(2558, หน้า 4) ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรวิภา แก้วมงคล (2556, หน้า 5) ศึกษาทฤษฎีของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า ทฤษฎีของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเป็นหน้าที่หลักของสถานศึกษาทุกแห่ง ด้านการบริหารงานงบประมาณอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการบริหารงานงบประมาณมุ่งความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการวางแผนอัตรากำลังและการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาจะทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ และด้านการบริหารทั่วไปอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เกิดความคล่องตัว

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารกับการบริหารงานในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยภาพรวม พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานในทิศทางเดียวกันในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเป็นเพราะพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีส่วนช่วยในการบริหารงานให้ดำเนินไปตามเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ Steers(1977) ได้เสนอแนวคิดปัจจัยการบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ทำให้องค์กรเกิดความสำเร็จได้ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านลักษณะองค์กร ประกอบด้วยโครงสร้างองค์กรและการใช้เทคโนโลยี 2) ปัจจัยลักษณะบุคคล ประกอบด้วย การตั้งใจในการปฏิบัติงาน ทักษะในการทำงาน 3) ปัจจัยสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศองค์กร วัฒนธรรมองค์กร 4) ปัจจัยนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ประกอบด้วย ด้านการกำหนดเป้าหมาย การติดต่อสื่อสาร ด้านภาวะผู้นำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ด้านภาวะผู้นำ พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจได้อย่างชัดเจน ทำให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามเป้าหมาย และผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็นและนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ด้านการจูงใจ พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานตามความเหมาะสมและความสามารถของครู อีกทั้งส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมที่สร้างเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อให้ครูมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ทำให้ครูมีขวัญและกำลังใจที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ
3. ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารเพื่อเป็นวิธีการถ่ายทอดความรู้ ให้คำปรึกษาและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ตรงตามเป้าหมาย และควรสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ เพื่อช่วยในการติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อความรวดเร็วและประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานที่ดียิ่งขึ้น
4. ด้านการปฏิสัมพันธ์ พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าผู้บริหารส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สร้างเจตคติที่ดีให้ครูในการปฏิบัติงานเพื่อให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันแบบกัลยาณมิตร ทำงานเป็นทีมและมุ่งเป้าหมายของสถานศึกษาเป็นหลัก ติดตาม ดูแล และให้ความช่วยเหลือครูในการปฏิบัติงาน สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงาน
5. ด้านกระบวนการตัดสินใจ พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าผู้บริหารสามารถรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจได้ และมีการพัฒนากระบวนการกลั่นกรองวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนเพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจในการบริหารสถานศึกษา โดยการตัดสินใจควรให้ครูมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมกัน
6. ด้านการกำหนดเป้าหมาย พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูได้ร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมกันเพื่อกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อประสานความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันเป็นทีม ทราบความคาดหวังและแนวทางในการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
7. ด้านการควบคุมและบังคับบัญชา พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า ผู้บริหารวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเพื่อปรับปรุง แก้ไขการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสอดแทรกเทคนิคและวิธีการต่างๆ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีการกำหนดเป้าหมาย วิธีการประเมินอย่างเป็นรูปธรรมต่อเนื่องและนำมาพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
8. ด้านเป้าหมายของผลการปฏิบัติงานการฝึกอบรม พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารในการส่งเสริมการบริหารงานโครงการโรงเรียนสุจริตในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดย

ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า ผู้บริหารคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานของโรงเรียนสุจริต โดยให้ครูมีส่วนร่วมในการหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อนำไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา
2. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ผู้วิจัยนำมาศึกษามีเพียง 8 ด้าน หากมีการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาในด้านอื่นๆ เพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

- กรวิภา แก้วมงคล. (2556). ทรรศนะของครูต่อการบริหารงานโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 4(2), 113-124.
- ประภัสสร หลักหาญ. (2551). คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ไพบูลย์ สุขเจริญ. (2548). การศึกษาทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา. (2559). คู่มือแบบประเมินเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนสุจริต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- Steer R. M. (1997). *Organization Effectiveness : A Behavioral View*. Santa Monica: Cliff Good Year Publishing.



การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

The Operation according to the Student Support System of School Teachers under Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1

ธัญมาศ นิชมณฺยาติ¹ และสมใจ สืบเสาะ²

Thanyamart Niyomyart¹ and Somjai Suebsor²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

¹ Student of the Master of Education program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

² Lecturer of the Master of Education Program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: thanyamart6704@gmail.com, somjai.sub@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ศึกษาผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ตอนที่ 2 ศึกษาผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 322 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานค่าสถิติ F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัย พบว่า 1) การศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การดำเนินงานตามระบบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1

Abstract

This research objectives are 1) to study the conditions of the operation according to the student support system of school teachers under Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1 2) to compare the conditions for the operation according to the student support system of school teachers by the educational factor under Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1. There were two parts to the research method. One part was the performance that according to the student support system of the school teachers under

Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1. Another part was the comparative analysis results study of the performance that according to the student support system of the school teachers that classified by the educational factor under Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1. There were 322 samples. The data were collected by using questionnaires. Percentage, mean, standard deviation, content analysis, and F-Test (One Way ANOVA).

The research results were found that 1) the study of the performance according to the student support system of the school teachers under Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1, overall and by aspect were found at a high level, and 2) the comparisons of the performance according to the student support system of the school teachers classified by education under Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1 were a statistically significant difference at 0.05 level.

Keywords: System operation, Student support system, Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1

บทนำ

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว ในเชิงลบก็ปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่าปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันรูปแบบต่างๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2552)

ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่างๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตองอาจ เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษาว่านอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกัน การช่วยเหลือการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สำหรับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ได้ดำเนินการแต่ยังไม่ปรากฏผลการดำเนินงานว่าบรรลุผลสำเร็จตามหลักการไปแล้วมากนักน้อยเพียงใด ซึ่งในกลุ่มงานบริหารกิจการนักเรียนซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับ ความประพฤติของนักเรียนโดยตรงได้มีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการ ต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด จากการดำเนินงานของกลุ่มงานบริหารกิจการนักเรียนที่ผ่านมาพบว่าปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนโดยตรงที่มีผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ มาจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่างๆ มากมาย เช่น หนีเรียน ขาดเรียน สูบบุหรี่ ดื่มสุรา แต่งกายไม่เหมาะสม ก้าวร้าว ทะเลาะวิวาท ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ของนักเรียนจัดอยู่ในกลุ่มที่เสี่ยงและมีปัญหาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านความประพฤติ ด้านครอบครัว ดังนั้นทางในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จึงได้ใช้กระบวนการบริหารดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษานักเรียน ผู้ปกครองได้ทำงานประสานร่วมกันอย่างเป็นระบบพร้อมทั้งมีเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบได้หรือรับการประเมินได้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาเห็นว่าสภาพและปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายุติธรรม และด้านการส่งต่อนักเรียนที่มีสภาพและปัญหาอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะนำผลการศึกษาที่ได้ไปศึกษาวิเคราะห์และพัฒนา พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขวิธีการและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดหนองหอย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

สมมติฐานงานวิจัย

วุฒิการศึกษาต่างกันสภาพปัญหาการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ที่ปฏิบัติการสอนในปีการศึกษา 2563 จำนวน 1,654 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 322 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie and Morjan) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น 1 ชุดดังนี้

1. แบบสอบถาม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1) สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์สอน และวุฒิการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)
ตอนที่ 2) ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบสอบถามสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ ได้มีการดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความถูกต้องของภาษา ได้ออกแบบเนื้อหาของแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัยรวมถึงกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1 แบบสอบถาม เพื่อสอบถามสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 44 ข้อ นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ/ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา และตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถามการวิจัยและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และความเที่ยงตรงโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ที่ .803

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการเก็บรวบรวมจากบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. นำแบบสอบถามพร้อมขอความร่วมมือส่งให้บุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน ผ่านช่องทาง Google Form และขอรับแบบสอบถามกลับคืน ได้คืนจำนวน 322 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับมาทั้งหมดอย่างละเอียด ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยการใช้โปรแกรม SPSS for windows ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. ประเมินผลสภาพและปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 หาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

2. เปรียบเทียบสภาพปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตาม วุฒิการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าเอฟ (F-test) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการศึกษามูลค่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
-ชาย	121	37.6
-หญิง	201	62.4
รวม	322	100
2. ประสบการณ์ในการทำงาน		
-ต่ำกว่า 5 ปี	37	11.5
-5 – 10 ปี	116	36.0
-10 ปีขึ้นไป	169	52.5
รวม	322	100
3. วุฒิการศึกษา		
-ปริญญาตรี	286	88.8
-ปริญญาโท	34	10.6
-ปริญญาเอก	2	0.6
รวม	322	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครูในโรงเรียน เป็นเพศหญิงจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 62.4 และเพศชาย จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 ด้านประสบการณ์ในการทำงานพบว่า ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 5-10 ปี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 10 ปีขึ้นไป จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 วุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 ปริญญาโท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 2 ผลการศึกษากิจการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.28	0.45	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.28	0.56	มาก
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน	4.37	0.53	มาก
4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา	4.24	0.49	มาก
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.21	0.48	มาก
ภาพรวม	4.28	0.50	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 อยู่ในระดับคะแนนการดำเนินงานระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับคะแนนการดำเนินงานมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.56) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.45) 4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.49) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.50)

ตอนที่ 2 ศึกษาผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย จำแนกตามวุฒิการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.27	0.24	4.33	0.33	4.05	0.19
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.27	0.47	4.37	0.50	4.57	0.61
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	4.35	0.39	4.49	0.48	4.94	0.09
4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา	4.22	0.37	4.41	0.52	4.80	0.00
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.20	0.43	4.30	0.44	4.31	0.09
ภาพรวม	4.26	0.38	4.38	0.45	4.53	0.19

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับ ดังนี้ ปริญญาเอก ($\bar{x}$ = 4.53, S.D. = 0.19) ปริญญาโท ($\bar{x}$ = 4.38, S.D. = 0.45) และปริญญาตรี ($\bar{x}$ = 4.26, S.D. = 0.38) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ด้านการส่งต่อนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย	F	Sig
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	0.22	2	0.11	1.72	0.181
	ภายในกลุ่ม	20.52	319	0.07		
	รวม	20.74	321			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.44	2	0.22	0.98	0.375
	ภายในกลุ่ม	71.58	319	0.22		
	รวม	72.02	321			
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.23	2	0.62	3.86	0.022
	ภายในกลุ่ม	51.04	319	0.16		
	รวม	52.27	321			
4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	1.64	2	0.82	5.35	0.005
	ภายในกลุ่ม	48.84	319	0.15		
	รวม	50.48	321			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.32	2	0.16	0.86	0.424
	ภายในกลุ่ม	58.53	319	0.18		
	รวม	58.85	321			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.51	2	0.26	3.91	0.021
	ภายในกลุ่ม	20.92	319	0.07		
	รวม	21.43	321			

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าในด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้

1. การศึกษาสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันจิรา ไชยรัตน์ และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2561) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่าครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ มากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน รองลงมาคือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิโรจน์ สุรสาคร (2550) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครปฐม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่าทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การส่งเสริมและพัฒนา การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข การคัดกรองนักเรียนและการส่งต่อนักเรียน

2. การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และปริญญาโทแตกต่างกัน ส่วนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีกับปริญญาเอก และที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโทกับปริญญาเอก ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวุฒิการศึกษาสูงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน จะดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดีกว่าวุฒิการศึกษาที่ต่ำลงมา เนื่องจากผู้ที่มีวุฒิการศึกษาสูงย่อมผ่านการเรียนรู้ มีความเข้าใจถึงสภาพและปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เหตุผลด้านนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 และประสบการณ์ด้านต่างๆ ในการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาก และสามารถคัดกรองนักเรียน ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้ดีกว่า มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้รวดเร็ว ซึ่งครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงจะรู้วิธีและมีแนวทางในการดำเนินการให้คำปรึกษา การทำงานทุกมีการกำหนดจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์เสมอเพราะจะทำให้เห็นทิศทางในการทำงานและวิธีการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาสูงมักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นว่าตนสามารถควบคุม สถานการณ์ต่างๆ ในการปฏิบัติงานได้ วุฒิการศึกษาจึงจัดว่าเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญตัวหนึ่งที่จะทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้นได้ ดังนั้น วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันจึงมีผลต่อพฤติกรรมการทำงานที่แตกต่างด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูควรดำเนินการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนหลายแบบเพื่อครอบคลุมข้อมูลแต่ละด้านของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรมีการประชุมเพื่อกำหนดตัวชี้วัดที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน และชี้แจงให้ครูทุกคนทราบเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการแบ่งกลุ่มนักเรียนที่ตนเองให้คำปรึกษาและนักเรียนทุกคน
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน ครูที่ปรึกษาควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home Room) เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของตนเองกับกิจกรรมก่อนเรียน (Home Room) ของครูที่ปรึกษา
4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว และหัวหน้างานกิจกรรม ควรมีการประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดการจัดกิจกรรมให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับพฤติกรรมด้านการป้องกันหรือแก้ไขปัญหานักเรียน
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน ครูควรส่งเสริมข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้องของนักเรียนที่ต้องการส่งต่อและควรมีการประสานงานกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้รับการส่งต่ออย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดผลดีต่อการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. ควรศึกษาขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อกำหนด แนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีมาตรฐาน ชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงาน รวดเร็วและประสบความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). นโยบายการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จันจิรา ไชยรัตน์ และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12, การประชุมวิชาการระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัย” ครั้งที่ 10 วันที่ 27-28 มีนาคม 2561 หัวข้อพิเศษ: งานวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาท้องถิ่น ,1-8
- วิโรจน์ สุรสาคร. (2550). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครนครปฐม. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2552). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิด และทิศทางในการดำเนินงาน. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. 5th Ed. NY: Harper Collins Publishers.

ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริม
สวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

Government Teacher and Education Personnel's Opinion on the Welfare of the
Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational
Personnel in Bangsaphannoi Under the Jurisdiction of the Office of
Prachuapkhirikhan Primary Education Area 1

เดชดนัย เลี่ยนแก้ว¹ และจิรศักดิ์ สุรังคพิพรรณ์²

Dejdanai Liankaew¹ and Jirasuk Surangkaphiphat²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

¹ Student of the Master of Education program, College of Innovation Management,

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

² Lecturer of the Master of Education Program, College of Innovation Management,

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: dejdanai.liankaew@gmail.com, jirsu@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ประชากร ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกสถานศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 22 โรงเรียน จำนวน 277 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกโรงเรียนในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 22 โรงเรียน ได้จำนวน 153 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้วิธีการเทียบตามตารางสำเร็จของ R. V. Krejcie & D. W. Morgan

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา 5 ด้าน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านมูลนิธิช่วยการศึกษาบุตรครูและบุคลากรทางการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการฃาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) และด้านมูลนิธิช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ประสบอัคคีภัยและภัยธรรมชาติ และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามอายุ เงินเดือน เพศและสถานภาพสมรส ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: สวัสดิการ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

Abstract

This study was conducted to study government teacher and education personnel 's opinion on the welfare of the Office of Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational Personnel in Bangsaphannoi Under the jurisdiction of the Office of Prachuapkhirikhan Primary Education Area 1, the population consisted of teachers and educational personnel in all schools in Bangsaphannoi Under the jurisdiction of the Office of Prachuapkhirikhan Primary Education Area 1, academic year 2020, 22 schools in number 277 people and the sample were teachers and educational personnel in all schools in Bangsaphannoi Under the jurisdiction of the Office of Prachuapkhirikhan Primary Education Area 1, academic year 2020, the number of schools was 22 in number 153 people. The sample size was determined by the method of calibration by R. V. Krejcie & D. W. Morgan.

The study indicated that the opinion of teachers and educational personnel in Bangsaphannoi Under the jurisdiction of the Office of Prachuapkhirikhan Primary Education Area 1, the welfare of the Office of Welfare Promotion and Welfare of Teachers and Educational Personnel in all 5 aspects was at a high level. The top three rankings were Foundation to help education for children, teachers and educational personnel, followed by cremation of welfare, helping fellow teachers and educational personnel. Fire victims and natural disasters and the funeral support to help friends, teachers and educational personnel. The Comparative effect of teachers' opinion on the welfare of the Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational Personnel in Bangsaphannoi under the Jurisdiction of the Office of Prachuapkhirikhan Primary Education Area 1, classified by age, salary, gender and marital status. There was no statistically significant difference at the 0.05 level.

Keywords: Welfare, Office of Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational Personnel, The Jurisdiction of the Office of Prachuapkhirikhan Primary Education Area 1

บทนำ

ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นอาชีพที่มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษา อันเป็นพื้นฐานของการพัฒนาสังคมและประเทศชาติตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย โดยให้ความสำคัญกับวิชาชีพครูว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องปฏิบัติงานเพื่อให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของวิชาชีพและจะต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ระบบบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องจะต้องเอื้อต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ ทำให้รู้สึกถึงความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ กล่าวคือ มีระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูลที่ดีและมีประสิทธิภาพ

ซึ่งในเรื่องนี้นั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 55 กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ สร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีรายได้ที่เหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ นอกจากจะจัดระบบเงินเดือน ค่าตอบแทนให้เหมาะสมแล้วระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูลนั้นว่ามีความสำคัญ ซึ่งจะต้องจัดให้มีความเหมาะสมเพียงพอเช่นเดียวกันแต่จากสภาพปัญหาและข้อจำกัดต่างๆ ของระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูลในปัจจุบันได้แสดงให้เห็นว่าระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูลสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาจะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะตรงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนและระบบการศึกษาของประเทศต่อไป (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2543)

ในอดีตที่ผ่านมาถึงแม้ว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาจะได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ที่รัฐจัดให้แล้วก็ตามก็ยังสามารถขอรับสวัสดิการหรือบริการด้านต่าง ๆ ได้จากสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จัดให้มีเพิ่มเติมจากสวัสดิการที่ต้นสังกัดหรือรัฐจัดให้ด้วย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational Personnel) โดยเรียกชื่อย่อว่า “สำนักงานคณะกรรมการ สกสค.” เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2546 มีฐานะเป็นนิติบุคคลในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้การบริหารของคณะกรรมการการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพ สิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น ความมั่นคง ส่งเสริม ความสามัคคีและผดุงเกียรติครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุน การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาภารกิจตามอำนาจหน้าที่ รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุน การจัดการศึกษาในเรื่องการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังปณิธานที่ว่า “ครอบครัวครู เราดูแล”

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (สำนักงาน สกสค.จ.ประจวบคีรีขันธ์) เป็นสำนักงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามข้อบังคับของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการ และสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ว่าด้วยการบริหารสำนักงาน พ.ศ.2547 ประกาศ ณ วันที่ 30 กันยายน 2547 โดยให้บริการแก่สมาชิกเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการ งานคณะกรรมการจังหวัด และงานประสานงานทั่วไป การประชาสัมพันธ์ การงบประมาณการเงิน การบัญชี การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะ การส่งเสริมความสามัคคีและยกย่องเชิดชูเกียรติครูและบุคลากรทางการศึกษา การส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพ คัมภีร์สิทธิครูและบุคลากรทางการศึกษา งานมูลนิธิและกองทุน การส่งเสริมสุขภาพ งาน ข.พ.ค.-ข.พ.ส. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาและการปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เหมาะสมกับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง เพื่อความมั่นคงของครูและบุคลากรทางการศึกษา ทุกคน ซึ่งถือได้ว่าเป็นหน่วยงานที่เน้นการบริการให้กับสมาชิกโดยตรง

สำนักงานคณะกรรมการ สกสค.ได้ให้ความช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นสมาชิกในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกเป็นเวลานานแล้ว สมาชิกสามารถแสดงความจำนงขอรับสวัสดิการตามความต้องการได้ การจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกดังกล่าวนี้อาจไม่สามารถให้บริการสมาชิกได้อย่างทั่วถึงครบถ้วนทุกท่าน เนื่องจากสมาชิกกระจายอยู่ทั่วประเทศ สวัสดิการบางประเภทนั้นอยู่ที่ส่วนกลางหรือกรุงเทพมหานคร และสวัสดิการบางประเภทสมาชิกสามารถเลือกใช้บริการได้ในเขตพื้นที่ที่สมาชิกสังกัดอยู่

นอกจากนี้ในสภาพสังคมที่เศรษฐกิจตกต่ำดังเช่นปัจจุบันสมาชิกย่อมต้องการความช่วยเหลือจากองค์กรต่าง ๆ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนที่ได้รับจึงน่าจะเป็นโอกาสที่สมาชิกจะได้ใช้บริการจาก สำนักงานคณะกรรมการ สกสค.และสำนักงานคณะกรรมการ สกสค.จะได้ทราบความคิดเห็นและความต้องการของสมาชิกเพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกได้ตรงความต้องการและได้ทราบถึงผลการดำเนินงานที่มาจากตรงกับความต้องการของสมาชิกหรือไม่ เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค.ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2547)

ผู้ศึกษาได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวและต้องการศึกษาความคิดเห็นของครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่มีต่อระบบการจัดสวัสดิการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด และสวัสดิการที่จัดให้นั้นตรงตามความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือไม่ ในอนาคตภารกิจด้านสวัสดิการและสวัสดิภาพควรดำเนินการอย่างไรจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาในเรื่องนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลไปปรับปรุงระบบการจัดสวัสดิการและสวัสดิภาพของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ให้สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ ซึ่งหากครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับสวัสดิการอย่างเพียงพอและเหมาะสม

แล้วจะทำให้ขวัญกำลังใจดีขึ้นและรู้สึกมีความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพ ส่งผลให้สามารถอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนสูงขึ้นส่งผลดีต่อผู้เรียนและการศึกษาของชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามอายุ เงินเดือน เพศและสถานภาพสมรส

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 5 ด้านดังนี้
 - 1) ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.)
 - 2) ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา ในกรณีคู่สมรสถึงแก่กรรม(ช.พ.ส.)
 - 3) ด้านมูลนิธิวีร บุณยเกตุ
 - 4) ด้านมูลนิธิช่วยการศึกษาบุตรครูและบุคลากรทางการศึกษา
 - 5) ด้านมูลนิธิช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ประสบอัคคีภัยและภัยธรรมชาติ
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนที่ในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 153 คน ซึ่งมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมด 227 คน โดยวิธีการเทียบตามตามสำเร็จรูปของ R. V. Krejcie & D. W. Morgan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545:43) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 153 คน
2. ดำเนินการเลือกตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จากจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามรายชื่อสถานศึกษาเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้
- ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ อายุ เงินเดือน เพศและสถานภาพสมรส
- ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 25 ข้อ โดยแบ่งออก 5 ด้าน คือ
- 1) ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) จำนวน 5 ข้อ

2) ด้านการฃาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา กรณีนีคู่สมรส ถึงแก่กรรม (ช.พ.ส.)
จำนวน 5 ข้อ

3) ด้านมูลนิธิทวิ บุญยเกตุ จำนวน 5 ข้อ

4) ด้านมูลนิธิมูลนิธิช่วยการศึกษาบุตรครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 5 ข้อ

5) ด้านมูลนิธิช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ประสออคคีภัยและภัยธรรมชาติ จำนวน 5 ข้อ

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลผ่านไปยังทุกหน่วยงาน เพื่อขอเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 104)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 48)
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 78)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ทั้งหมด 153 คน พบว่ามีอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 53.60 อายุตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 46.40 เงินเดือนต่ำกว่า 30,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 และเงินเดือนตั้งแต่ 30,000-40,000 บาท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 และเงินเดือนตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.10 เพศชาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80 เพศหญิง จำนวน 83 คิดเป็นร้อยละ 54.20 สถานภาพโสด จำนวน 36 คิดเป็นร้อยละ 23.50 สถานภาพสมรส จำนวน 117 คิดเป็นร้อยละ 76.50

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพทั่วไปของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาครูที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกอายุ เงินเดือน เพศและสถานภาพสมรส

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (153 คน)	ร้อยละ (100)
1. อายุ		
1.1 ต่ำกว่า 40 ปี	82	53.60
1.2 ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	71	46.40
2. เงินเดือน		
2.1 ต่ำกว่า 30,000 บาท	61	39.80
2.2 ตั้งแต่ 30,000 – 40,000 บาท	72	47.10
2.3 สูงกว่า 40,000 บาท	20	13.10
3. เพศ		
3.1 ชาย	70	45.80
3.2 หญิง	83	54.20
4. สถานภาพการสมรส		
4.1 โสด	36	23.50
4.2 สมรส	117	76.50
รวม	จำนวน (153 คน)	ร้อยละ (100)

2. ความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริม สวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ทั้ง 5 ด้าน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านมูลนิธิช่วยการศึกษาบุตรครูและบุคลากรทางการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) และด้านมูลนิธิช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ประสบอัคคีภัยและภัยธรรมชาติ

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบหลักของการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริม สวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.)	4.30	0.31	มาก
2. ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษาในกรณี คู่สมรสถึงแก่กรรม (ช.พ.ส.)	4.00	0.31	มาก
3. ด้านมูลนิธิทวี บุญยเกตุ	3.42	0.40	ปานกลาง
4. ด้านมูลนิธิช่วยการศึกษาบุตรครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.56	0.35	มากที่สุด
5. ด้านมูลนิธิช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ประสบอัคคีภัยและภัยธรรมชาติ	4.02	0.18	มาก
รวม	4.06	0.31	มาก

3. ความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ครอบครัวของสมาชิกผู้ถึงแก่กรรมจะได้รับเงินค่าจัดการศพ จำนวน 200,000 บาท ภายใน 1 ชั่วโมง รองลงมา คือ ครอบครัวของสมาชิกผู้ถึงแก่กรรมจะได้รับเงินสงเคราะห์ครอบครัวอีกประมาณ 730,000 บาท ภายใน 3 เดือน และสมาชิกผู้มีสิทธิ์สมัครสมาชิก ช.พ.ค. จะต้องมิอายุไม่เกิน 35 ปีบริบูรณ์

4. ความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริม สวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วย เพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา ในกรณีคู่สมรสถึงแก่กรรม (ช.พ.ส.) โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ สมาชิก ช.พ.ส. ที่มีชีวิตอยู่จะต้องออกเงินช่วยเหลือครอบครัวสมาชิกผู้ถึงแก่กรรม ศพละ 1 บาท รองลงมา คือ ครอบครัวของสมาชิกผู้ถึงแก่กรรมจะได้รับเงินค่าจัดการศพ จำนวน 100,000 บาท ภายใน 1 ชั่วโมง และครอบครัวของสมาชิกผู้ถึงแก่กรรมจะได้รับเงินสงเคราะห์ครอบครัวอีกประมาณ 370,000 บาท ภายใน 3 เดือน

5. ความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริม สวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ด้านมูลนิธิทวี บุญยเกตุ โดยรวม เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ให้ทุนการศึกษาแก่ครูที่กำลังศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่มีข้อผูกพันและไม่ต่อเนื่อง รองลงมา คือ จำนวนเงินทุนการศึกษาที่มูลนิธิให้แก่แก่นักเรียนจำนวนทุนละ 5,000 บาทและจำนวนเงินทุนการศึกษาที่มูลนิธิให้แก่ครูจำนวนทุนละ 4,000 บาท

6. ความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริม สวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ด้านมูลนิธิช่วยการศึกษา บุตรครู และบุคลากรทางการศึกษาโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ จำนวนเงินทุนระดับปริญญาตรี ทุนละ 10,000 บาท รองลงมา คือ จำนวนเงินทุนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับทุนละ 3,000 บาท และบุตรครูและบุคลากรทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ขอรับทุนจะต้องมีผลการเรียนใน 5 ภาคเรียน (จากมัธยมศึกษาตอนต้น) เฉลี่ย 2.50 ขึ้นไปตามลำดับ

7. ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 26 ต่อการจัด สวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านมูลนิธิช่วยเหลือครูและบุคลากร ทางการศึกษาผู้ประสบ ภัยธรรมชาติและภัยธรรมชาติ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือสมาชิกที่อยู่อาศัยและทรัพย์สินเสียหาย ระหว่าง 1,001-50,000 บาท ได้รับเงินช่วยเหลือ 1,000 บาท รองลงมา คือ สมาชิกที่อยู่อาศัยและทรัพย์สินเสียหาย ระหว่าง 50,001-100,000 บาท ได้รับเงินช่วยเหลือ 1,500 บาทและสมาชิกที่อยู่อาศัย และทรัพย์สินเสียหาย ตั้งแต่ 100,001 ขึ้นไป ได้รับเงินช่วยเหลือ 2,000 บาท

8. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและ บุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามอายุ เงินเดือน เพศและสถานภาพสมรส ไม่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. การศึกษาในครั้งนี้พบว่า ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มอำเภอบางสะพานน้อย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิ ภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ช.พ.ค.) 2) ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษาในกรณีคู่สมรสถึงแก่กรรม (ช.พ.ส.) 3) ด้านมูลนิธิ ทวี บุญยเกตุ 4) ด้านมูลนิธิช่วยการศึกษาบุตรครูและบุคลากรทางการศึกษา และ 5) ด้านมูลนิธิช่วยเหลือครูและบุคลากรทาง การศึกษาผู้ประสบภัยธรรมชาติและภัยธรรมชาติ พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความเห็นว่า ความเหมาะสมของการจัด สวัสดิการทุกด้านอยู่ในระดับมาก แต่ควรมีการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบบางข้อเพื่อให้เข้ากับสังคมปัจจุบัน เพื่อต่อไปในอนาคต จำนวนสมาชิกมากขึ้นความต้องการย่อมมากขึ้นตามไปด้วย

2. ควรมีการส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารในด้านต่างๆ ของงานสวัสดิการอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อให้สมาชิกได้รับทราบความเคลื่อนไหวในกิจกรรมแต่ละด้าน

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา ต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริม สวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดอื่นๆ

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการจัดสวัสดิการของสำนักงานส่งเสริม สวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาเฉพาะด้านเพื่อจะได้ศึกษาถึงสภาพได้อย่างละเอียด และหาแนวทางแก้ไข ได้ตรงประเด็น

เอกสารอ้างอิง

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2543). ระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์แก่บุคลากรของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.

นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2547). รายงานการประชุม

คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ครั้งที่ 6/2547 วันที่ 6 สิงหาคม 2547.

กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา.



เปิดรับสมัครนักศึกษา
RCIM
COLLEGE OF INNOVATION MANAGEMENT
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

M.B.A. M.P.A. M.Ed. D.B.A D.P.A. Ph.D. (Educational Administration Innovation)

ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

Parents' Satisfaction with Educational Management School under the Phranakhon Si Ayutthaya Primary Education Service Area Office 2

ชลลดา ชมศิริ¹ และชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง²

Chonlada Chomsiri¹ and Chaiwat Prasongsang²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

¹ Student of the Master of Education program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

² Lecturer of the Master of Education Program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: chonlada9985@gmail.com, Chaiwatp62@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ใน 4 ด้านประกอบด้วย ด้านวิชาการ ด้านการบริหารบุคคล ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และ 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 191 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านวิชาการ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และด้านการบริหารบุคคล ตามลำดับ และ 2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพพบว่า ก) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ ข) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษา

Abstract

The objective of the research about 1) Parents' Satisfaction with Educational Management School under the Phranakhon Si Ayutthaya primary education service area office 2, is to study the Parents' Satisfaction with Educational Management School under the Phranakhon Si Ayutthaya primary education service area office 2. The content area of this study consists of 4 aspects which are: Academics, Personnel, School's Environmental and School and community relation. And 2) to compare Parents' Satisfaction with Educational Management School under the Phranakhon Si Ayutthaya primary education service area office 2. This study will classified by education and occupation. Representative sample is the parent of the students in School under the Phranakhon Si Ayutthaya primary education service area office 2. in school year 2559BE total 191 students. The study instrument was a questionnaire to collect data. It is a five-level scale. The consistency index from 0.80 to 1.00 is 0.978 The statistics used for data analysis are Percentage, Mean, Standard deviation, T-test Independent Samples, One-Way ANOVA, and Seheffe.

The result of the study were: 1) Parents' Satisfaction with Educational Management of School under the Phranakhon Si Ayutthaya primary education service area office 2. Overall, it was at a high level, ranked from high to low aspects are: School's Environmental, Academics, School and community relation respectively and Personnel. 2) The result of Parents' Satisfaction with Educational Management School under the Phranakhon Si Ayutthaya primary education service area office 2. classified by education and occupation the research found that: a) The difference of the parent's education satisfaction with Educational Management School under the Phranakhon Si Ayutthaya primary education service area office 2 overall and by aspects are not difference. b) The difference of the parent's occupation satisfaction with Educational Management School under the Phranakhon Si Ayutthaya primary education service area office 2 overall and by aspects are not difference.

Keywords: Parents' satisfaction with the provision of education

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์ การศึกษาที่ดีจะทำให้มนุษย์ได้รับการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ การศึกษาถือเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชา การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุน ให้บุคคลเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 2) และสถานศึกษาเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญที่สุด และมีบทบาทโดยตรงในด้านการพัฒนามนุษย์ซึ่งเป็นหน้าที่หลักในการพัฒนาเยาวชนหรือพัฒนาคนที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นคนที่สมบูรณ์ การปฏิบัติงานของสถานศึกษานั้น ต้องจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจุดหมายที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 5)

ชุมชนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อโรงเรียนมาก ดังนั้นภารกิจของโรงเรียน คือการให้บริการทางการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ด้วยเหตุนี้ประชาชนจึงควรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหาร ประชาชนจึงต้องเข้ามาเป็นกรรมการสถานศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาของท้องถิ่น ผลของการ มี

ส่วนร่วมทำให้ผู้ปกครองมีความพึงพอใจโรงเรียน มีความเชื่อถือและศรัทธาในโรงเรียน โดยทั่วไปแล้วการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ โรงเรียนที่ปราศจากความร่วมมือและสนับสนุนจากประชาชนจะประสบผลสำเร็จได้ยาก การมีส่วนร่วมของประชาชนมิได้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการสำคัญในการพัฒนาการศึกษาอีกด้วยซึ่งเป็นไปตามกับแนวคิดที่ว่าโรงเรียนกับชุมชนนับเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ จำเป็นที่จะต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายโรงเรียนจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โรงเรียนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น วัด บ้าน โรงเรียน จะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จต่อการจัดการศึกษา เพราะเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ หากสถานศึกษาสามารถตอบสนองความคาดหวังของผู้ปกครองได้ ย่อมส่งผลถึงความสำเร็จในการจัดการศึกษาของโรงเรียนด้วย ซึ่งถ้าผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาของโรงเรียนมากเท่าใดก็ยิ่งจะทำให้โรงเรียนสามารถกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น และสามารถจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีด้วย (วรรณรี ปทุมมาศ, 2546, หน้า 1)

สถานศึกษาเป็นตัวจักรสำคัญในการปฏิรูป การศึกษาขั้นพื้นฐานช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดย รับผิดชอบและเป็นการแก้ไขให้ผลยั่งยืน เป็นที่ยอมรับกัน ทว่าสถานศึกษาหลายแห่งเป็นที่รู้จักและได้รับความ นิยมอย่างสูงจากพ่อแม่ และผู้ปกครองในการส่งบุตรหลาน เข้าไปศึกษาในสถานศึกษาด้วยความเชื่อว่าสถานศึกษา แห่งนั้นจะสามารถหล่อหลอมบุตรหลานของตนให้เป็น คนดี และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ตามที่ตั้ง เป้าหมายไว้ได้ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีจำนวนสถานศึกษาจำนวน 158 แห่ง และเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาโดยตรง ซึ่งได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นให้ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เริ่มตั้งแต่ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมดำเนินการสอน ร่วมสนับสนุน และร่วมประเมินผลงานทำให้โรงเรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องและพัฒนาจุดเด่นให้เป็นที่ เชื่อถือศรัทธาของชุมชน เพื่อให้ปรับปรุงระบบบริหาร การบริหารการจัดการศึกษา และฝึกอบรมให้มี ประสิทธิภาพ แต่ยังมีปัญหาอยู่มาก เช่น ครูและผู้ปกครองขาดการประสานงานในการแก้ปัญหาเด็ก ผู้ปกครองขาดความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาโรงเรียน โดยเฉพาะการให้การสนับสนุนและความร่วมมือกับทางโรงเรียนซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ยากต่อการวางแผนและตัดสินใจในการตอบสนองต่อความพึงพอใจของผู้ปกครอง ความพึงพอใจจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการประเมินคุณภาพของการบริการ (ปรัชญา เวสารัชช, 2544, หน้า 31)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ใน 4 ด้านได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านการบริหารบุคคล ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษานำผลการวิจัยไปพิจารณาปรับปรุงข้อด้อยและพัฒนาข้อดีให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง และเกิดความพึงพอใจให้กับผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต2 เพื่อให้ผู้ปกครองนักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีและประทับใจต่อโรงเรียน ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีและมีความมั่นใจในการนำบุตรหลานเข้ามาศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งความช่วยเหลือให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ส่งผลให้กิจกรรมของโรงเรียนประสบความสำเร็จในที่สุด ทำให้โรงเรียนพัฒนาก้าวหน้าและเจริญยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

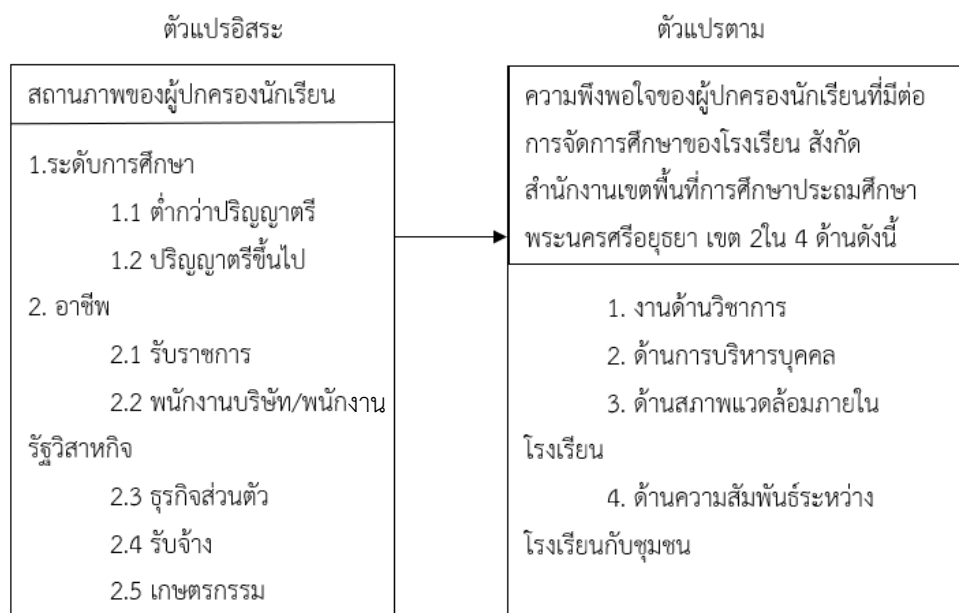
1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 การจัดการศึกษาใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านวิชาการ ด้านการบริหารบุคคล ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนและ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถานศึกษาเป็นตัวจักรสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์จึงกำหนดแนวทางในการศึกษา ดังนี้

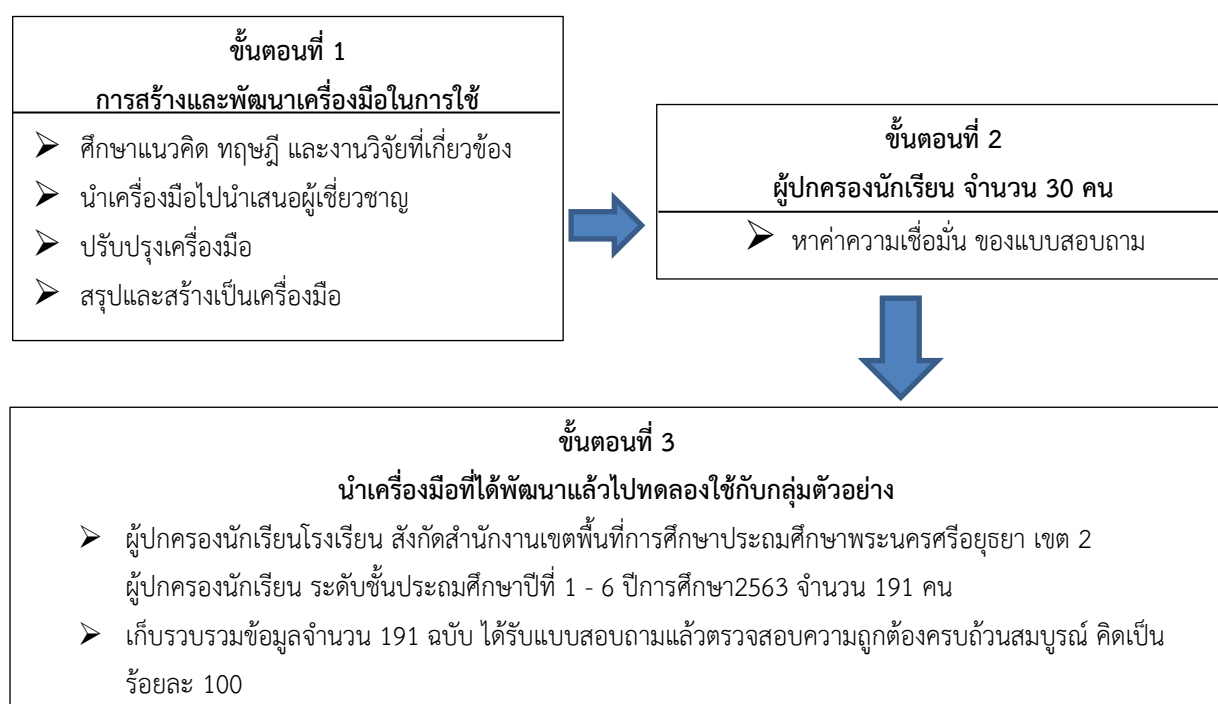
1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
 - 1.1 สภาพข้อมูลทั่วไป
2. แนวคิดความพึงพอใจ
 - 2.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 2.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ
 - 2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. แนวคิดการจัดการศึกษา
 - 3.1 ความหมายของการจัดการศึกษา
 - 3.2 แนวทางของการจัดการศึกษา
 - 3.3 ความมุ่งหมายและหลักการการจัดการศึกษา
4. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษา
 - 4.1 ด้านวิชาการ
 - 4.2 ด้านการบริหารงานบุคคล
 - 4.3 ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน
 - 4.4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย



วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้



การสร้างและพัฒนาเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert)
3. สร้างแบบสอบถามโดยการศึกษา และพัฒนาจากแบบสอบถามของกำหนดประเด็นของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามปฏิบัติการของตัวแปรในการวิจัย
4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ให้ข้อ เสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามข้อเสนอนแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) กำหนดค่า IOC ตั้งแต่ .60 ขึ้นไป ถือได้ว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า .978

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผู้ปกครองนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 191 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามผู้ปกครองนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครองผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ประกอบด้วย 4 ด้าน ด้านวิชาการ ด้านการบริหารบุคคล ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scales) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง ถึงผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมืองเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปพบกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 191 คน โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเก็บแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามแล้วตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 191 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยดังนี้

1. สถิติหาคุณภาพเครื่องมือได้แก่
 - 1.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
 - 1.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค
2. สถิติพื้นฐานได้แก่
 - 2.1 ร้อยละ (Percentage: P)
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$)
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)
3. สถิติทดสอบสมมติฐานได้แก่
 - 3.1 สถิติทดสอบที (t-Test of Independent Samples)
 - 3.2 สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way Analysis of Variance: ANOVA)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านวิชาการ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และด้านการบริหารบุคคล ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1.1 ด้านวิชาการ ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับ คือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น จัดวัดผลประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และมีการนำผลไปพัฒนาคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและพึงพอใจ ส่วนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรและวัยของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.2 ด้านการบริหารบุคคล ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับ คือ วางแผนอัตรากำลังครูให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน แต่งตั้งครูประจำชั้นได้เหมาะสม และส่งเสริมพัฒนาครูโดยให้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาความรู้ ส่วนส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้และพัฒนาการสอน โดยมีการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับ จัดห้องเรียนที่เพียงพอ สะอาด เป็นระเบียบ ตกแต่งสวยงาม ส่งเสริมให้ภายในโรงเรียนมีบริการแหล่งค้นคว้าความรู้ ห้องสมุดและวัสดุ อุปกรณ์และอื่นๆ และจัดโต๊ะ เก้าอี้และอุปกรณ์การ

เรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนจัดประชุมและสร้างโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับ คือ ผู้จัดให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการสรรหาคัดเลือกตัวแทนผู้ปกครองเป็นกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน ผลสำเร็จ และการบริการข่าวสารข้อมูลความรู้ต่างๆ แก่ผู้ปกครองและชุมชน และเก็บข้อมูลและนำความคิดเห็นของผู้ปกครองมาปรับปรุงและพัฒนางานของโรงเรียน ส่วนสนับสนุนให้ผู้ปกครองและชุมชน ร่วมยินดีและเต็มใจในการสนับสนุนทรัพยากรหรือปัจจัยอื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพปรากฏดังนี้

2.1 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยรวมและรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษา ของนักเรียนโรงเรียน สังกัด สพป.อย.2	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านวิชาการ	4.45	.346	มาก
2. ด้านการบริหารบุคคล	4.43	.389	มาก
3. ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	4.54	.385	มาก
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	4.43	.411	มาก
โดยรวม	4.46	.243	มาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

1. ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าตรงตามแนวทางการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มุ่งเน้นให้บริหารให้ได้ตามมาตรฐานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้เกิดความพึงพอใจของผู้ปกครอง ทั้งด้านวิชาการ ด้านการบริหารบุคคล ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยโรงเรียนจะยึดหลักความเป็นธรรมและความเสมอภาคของทุกเพศทุกวัยโดยเท่าเทียม และในการจัดการศึกษา โรงเรียนได้ยึดหลักการเน้นนักเรียนเป็นสำคัญและให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโรงเรียนในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ได้เข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการ ตลอดจนให้คำแนะนำในการบริหารงานแนะแนวทางในการจัดการศึกษา จึงทำให้เกิดความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนในระดับมาก และประกอบกับคณะผู้บริหารเป็นผู้มีวิสัยทัศน์จึงได้พัฒนาโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ภาครัฐ และเอกชน จึงทำให้โรงเรียนมีความพร้อมด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน จัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาชีพให้

ตรงกับสายงานที่ปฏิบัติ มีการจัดอบรมครูให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรจัดทำแผนการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ การวัดและประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง นำผลการประเมินมาปรับการเรียนและเปลี่ยนการสอนอย่างต่อเนื่องตลอดจนการจัดสัมมนาอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้บุคลากรทางการสอนประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี นอกจากนี้ โรงเรียนได้จัดให้มีจดหมายแจ้งข่าวสาร เพื่อให้ผู้ปกครองรับทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวภายในโรงเรียน การปฏิบัติกิจกรรม และผลงานต่างๆ ตลอดจนพฤติกรรมของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะช่วยกันดูแลและนักเรียนอย่างใกล้ชิดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิตา ทินนา(2556, หน้า 63-65) และ กรขจร ขวดี (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

2. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งผู้วิจัยขอนำมาอภิปรายตามลำดับ ดังนี้

2.1 ด้านวิชาการ เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 มีระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษา ครูและบุคลากรทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ปกครองและชุมชนได้รับความรู้และความเข้าใจในงานวิชาการ เพราะงานวิชาการเป็นหัวใจหลักในการพัฒนาให้ดีขึ้นคุณภาพ มีการจัดการวางแผน และดำเนินการตามแผนให้ประสบผลสำเร็จ มีการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและมีการรายงานผลให้กับผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ปกครองทราบการพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 จัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และยังมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของนักเรียน ผูกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่างๆ ให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ กิจกรรม ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม ผลการวิจัยในด้านนี้สอดคล้องกับงานวิจัย วนิตา ทินนา (2556, หน้า 63-65) และ กรขจร ขวดี (2544, บทคัดย่อ) ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านบริหารบุคคลเมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 มีความพึงพอใจในด้านการบริหารบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นและศรัทธาครูผู้สอนว่าครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนและคนในชุมชน จึงได้ส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนที่โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 ผลการวิจัยในด้านนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณรัตน์ ชัยยา (2555, บทคัดย่อ) พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนโคกโพธิ์ ตำบลทับราช อำเภอยะยา จังหวัดสระแก้ว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในรายด้านพบว่าในด้านบริหารบุคลากรผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจมาก

2.3 ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่าผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 มีความพึงพอใจในด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนมีการสร้างและปรับปรุงอาคารสถานที่ตามวาระ มีการดูแลความสะอาดเรียบร้อยของอาคารสถานที่ การจัดสภาพให้ห้องเรียนอยู่ในสุขอนามัย การจัดให้มีห้องเก็บของและอุปกรณ์การจัดและดูแลห้องเรียน การจัดทำกระดานดำ การตกแต่งห้องเรียนและสถานที่ต่างๆ การดูแลพื้นที่อาคาร การระบายอากาศ การดูแลสนาม และบริเวณโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วนิตา ปานเดชาพงศ์ (2539, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อ

โรงเรียนอนุบาลเอกชน : กรณีศึกษาอนุบาลก้องหล้า กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจดังนี้ 1)จัดการเรียนการสอนโดยเน้นวิชาการให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ 2)จัดการเรียนต่างๆขึ้นในห้องเรียน 3)จัดหาครูที่มีอายุระหว่าง 20-40ปี และควรผ่านการอบรมศึกษาด้านการอนุบาลมาโดยเฉพาะและจัดพี่เลี้ยงให้กับนักเรียนอนุบาลโดยเฉพาะและจัดพี่เลี้ยงให้กับนักเรียนในแต่ละชั้นเรียน 4)รายงานผลการพัฒนาการของนักเรียนทุกครั้งติดต่อกับผู้ปกครองทางจดหมายและโทรศัพท์และผู้ปกครองกับนักเรียนมีความต้องการดำเนินการดังนี้ จัดให้มีอุปกรณ์การเรียนการสอนต่างๆเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน มีสิ่งแวดล้อมที่ดี ร่มรื่น มีห้องเฉพาะสำหรับวิชาต่างๆ และมีสถานที่ตั้งอยู่ในชุมชนการคมนาคมสะดวก และมีการพบปะสังสรรค์ระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียนปีละครั้ง

2.4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่าผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 มีความพึงพอใจในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ตั้งขึ้นด้วยความต้องการและดำรงอยู่ได้ด้วยดีด้วยความเชื่อถือ ความร่วมมือของประชาชน โรงเรียนจึงเป็นสถานที่ใกล้ชิดกับประชาชน โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชุมชนจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งตลอดจนนำความรู้ความคิดใหม่ๆ มาสู่ชุมชนตามความเหมาะสม นักเรียนได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างตลอดเวลาแม้ขณะที่อยู่ที่บ้าน ตามสถานที่ต่างๆ ในชุมชน โรงเรียนจึงจำเป็นต้องออกไปเกี่ยวข้องกับชุมชน และเชิญชุมชนเข้ามาสู่โรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ลาวัลย์ พินิจจันทร์ (2550, หน้า 95) ที่ได้ศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชน อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาและอาชีพแตกต่างกันมีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชน อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

3.1 จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ นาคสนธิ (2559, บทคัดย่อ) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานของโรงเรียนยอแซฟพิจิตร จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิวัฒน์ เรืองศิลป์ (2562, บทคัดย่อ) ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานโรงเรียนสระโบสถ์ วิทยาการ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3.2 จำแนกตามอาชีพพบว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ พนักงานบริษัท /พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน กับผู้ปกครองที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง/และเกษตรกรกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ดำเนินการให้ความรู้ความเข้าใจกับผู้ปกครองในชุมชนอย่างทั่วถึง การใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา หลักการมีส่วนร่วม ถือว่าการร่วมคิดร่วมทำของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เป็นพลังส่งเสริมให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัทนา จงเทพ (2558, บทคัดย่อ) ที่สรุปว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดบัวหลวงไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ เชิดพงษ์ อุดรพันธ์ (2556, บทคัดย่อ) ที่สรุปว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนบ้านโสน ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรและวัยของนักเรียน
2. ด้านบริหารบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาควรนิเทศติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามจรรยาบรรณของวิชาชีพและควรมอบเกียรติบัตร/รางวัลให้ครูที่มีผลงานทางวิชาการ
3. ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของโรงเรียนผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ภายในโรงเรียนมีบริการแหล่งค้นคว้าความรู้ ห้องสมุดและวัสดุอุปกรณ์และอื่นๆรวมทั้งจัดสร้างห้องน้ำ ที่เพียงพอและสะอาด
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีจัดให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการสรรหาคัดเลือกตัวแทนผู้ปกครองเป็นกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและควรเก็บข้อมูลและนำความคิดเห็นของผู้ปกครองมาปรับปรุงและพัฒนาของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการ*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา.
- _____. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่2)พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2545). *แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรขจร ขวดี. (2544). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เจตพงษ์ อุดรพันธ์. (2556). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนบ้านโสน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3*. สารนิพนธ์ ศึกษาสาตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2554). *หลักการจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- วินิตา ทินนา. (2556). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ*. สารนิพนธ์ ศึกษาสาตรมหาบัณฑิต, มหามกุฏราชวิทยาลัย.

วสิน ปาลเดชพงศ์. (2539). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อโรงเรียนอนุบาลเอกชน : กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลก้องหล้า กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อรุณรัตน์ ชัยยา. (2555). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านโคกไพล ตำบลทัพราช อำเภพระยา จังหวัดสระแก้ว. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.



เปิดรับสมัครนักศึกษา
RCIM
COLLEGE OF INNOVATION MANAGEMENT
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
M.B.A. M.P.A. M.Ed. D.B.A D.P.A. Ph.D. (Educational Administration Innovation)

รูปแบบการจัดบทความ วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เป็นวารสารระดับชาติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่และถ่ายทอดผลงานวิจัยและผลงานวิชาการด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และด้านอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย กำหนดเผยแพร่วารสาร ปีละ 3 ครั้ง (เดือนมกราคม-เมษายน พฤษภาคม-สิงหาคม และ กันยายน-ธันวาคม)

1. บทความวิจัย

ก. ส่วนปก ประกอบด้วย

1. ชื่อบทความ (Title) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ควรสั้นกะทัดรัด ชี้ถึงเป้าหมายหลักของการวิจัย
2. ชื่อผู้เขียนทุกท่าน (Authors) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุล โดยไม่ต้องมีคำนำหน้านาม
3. ที่อยู่สำหรับการติดต่อ E-mail และโทรศัพท์
4. ตัวเลขยก ให้เขียนไว้บนนามสกุลเพื่อระบุว่าเป็นที่อยู่ของผู้เขียนท่านใด
5. บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ควรสั้นตรงประเด็น ครอบคลุมสาระสำคัญของการศึกษา
6. คำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ที่สามารถนำไปใช้เป็นคำสืบค้นในระบบฐานข้อมูล (Keyword หากมีมากกว่า 1 คำ ให้เขียน Keywords)

ข. ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย

1. บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของความสำคัญและมูลเหตุที่นำไปสู่การวิจัย พร้อมวัตถุประสงค์ และการสำรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. วิธีการทดลอง (Materials and Methods) วิธีการศึกษา (Research Methodology) เป็นการอธิบายวิธีการดำเนินการวิจัยซึ่งขึ้นอยู่กับการวิจัยแต่ละประเภท
3. ผลการทดลองและวิจารณ์ผล หรือผลการศึกษาและอภิปรายผล (Results and Discussion) ควรเสนอผลอย่างชัดเจน ตรงประเด็น เป็นผลที่ค้นพบ โดยลำดับตามหัวข้อที่ศึกษา พร้อมการวิจารณ์ผล
4. สรุป (Conclusion) สรุปสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษา
5. กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements) กล่าวถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่ช่วยเหลืองานวิจัย (อาจมีหรือไม่มีก็ได้)
6. เอกสารอ้างอิง (References) ต้องใช้ตามแบบที่วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการกำหนดอย่างเคร่งครัด และเขียนเอกสารอ้างอิง เฉพาะเอกสารที่นำมาอ้างอิงในเนื้อหาเท่านั้น

2. รูปแบบการพิมพ์บทความ

การตั้งค่าหน้ากระดาษ

- ระยะขอบ

ขอบบน (Top Margin) และขอบซ้าย (Left Margin) 2.5 ซม.

ขอบล่าง (Bottom Margin) และ ขอบขวา (Right Margin) 2.00 ซม.

- กระดาษ

ขนาดกระดาษ A4 (กำหนดเอง) ความกว้าง 19 ซม. ความสูง 27 ซม.

รูปแบบตัวอักษร

แบบตัวอักษรใช้ TH SarabunPSK เท่านั้น

หมายเลขหน้า

ตำแหน่ง ด้านล่าง กึ่งกลางหน้ากระดาษ ขนาดตัวอักษร 14

การย่อหน้า

เคาะ 8 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 9

จำนวนหน้าทั้งหมด

6 -12 หน้า

การพิมพ์ส่วนปก

พิมพ์เต็มหน้ากระดาษ (พิมพ์ 1 คอลัมน์)

การพิมพ์ส่วนเนื้อหา

พิมพ์ 1 คอลัมน์

ชื่อบทความ

ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ ขนาดอักษร 18 (ตัวหนา)

จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ

ชื่อผู้เขียน

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 (ตัวหนา)

จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ

ตัวเลขยกบนหลังนามสกุล

ขนาดตัวอักษร 16 (ตัวเลขยกบนหลังนามสกุล ใส่เฉพาะกรณี

มีผู้เขียนมากกว่า 1 คน และมีที่อยู่ต่างกัน)

ที่อยู่

ภาษาไทย ขนาดตัวอักษร 12 (ใส่ตัวเลขยกบนหน้าที่อยู่ใส่

เฉพาะกรณีมีผู้เขียนมากกว่า 1 คน และมีที่อยู่ต่างกัน)

E-mail และโทรศัพท์

ขนาดตัวอักษร 12 (ตัวเอียง)

ชื่อบทคัดย่อ

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 18 (ตัวหนา)

จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ

เนื้อหาบทคัดย่อ

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 14

ชื่อคำสำคัญ (Keyword)

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 14 (ตัวหนา)

คำสำคัญ

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 14

ชื่อหัวเรื่องใหญ่

ประกอบด้วย 1. บทนำ 2. วิธีการทดลอง หรือ วิธีดำเนินการวิจัย

3. ผลการทดลองและวิจารณ์ผล หรือผลการศึกษา หรือผลการวิจัย

4. สรุปและอภิปรายผล 5. ข้อเสนอแนะ 6. กิตติกรรมประกาศ

7. เอกสารอ้างอิง ขนาดตัวอักษร 18 (ตัวหนา) จัดชิดซ้าย

ชื่อหัวเรื่องรอง

ขนาดตัวอักษร 16 (ตัวหนา) จัดชิดซ้าย

ชื่อหัวเรื่องย่อ

ขนาดตัวอักษร 14 (ตัวหนา) ย่อ 4 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 5

เนื้อหาบทความ

ขนาดตัวอักษร 14 จัดกระจายแบบไทย

ชื่อตาราง

ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา อยู่ด้านบนของตาราง จัดชิดซ้าย

ชื่อภาพ ชื่อแผนภูมิ

ขนาดตัวอักษร 16 ตัวหนา อยู่ใต้ภาพหรือแผนภูมิ จัดกึ่งกลาง

เนื้อหาในตาราง/ แผนภูมิ

ขนาดตัวอักษร 12

การอ้างอิง

ใช้รูปแบบ APA Style (6th ed.)

หมายเหตุ ต้นฉบับบทความที่นำเสนอจะต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียนที่กำหนดเท่านั้น มิฉะนั้นจะไม่ได้รับการพิจารณาดำเนินการประเมินบทความก่อนตีพิมพ์

ตัวอย่างการจัดรูปแบบบทความ

ชื่อบทความวิจัยภาษาไทย (TH SarabunPSK 18pt. หนา)

ชื่อบทความภาษาอังกฤษ ตัวอักษรแรกของคำต้องเป็นตัวใหญ่ (TH SarabunPSK 18pt. หนา)

ชื่อ-สกุลผู้เขียน¹ ผู้เขียน² และผู้เขียน³ (TH SarabunPSK 16pt. หนา)

Name Lastname Author¹, Author² and Author³ (TH SarabunPSK 16pt. หนา)

¹ หน่วยงานต้นสังกัด หรือสาขาที่ศึกษา (TH SarabunPSK 12pt. ปกติ)

^{2, 3} หน่วยงานต้นสังกัด หรือสาขาที่ศึกษา (TH SarabunPSK 12pt. ปกติ)

¹ Affiliation1, 2 (TH SarabunPSK 12pt. ปกติ)

^{2, 3} Affiliation3 (TH SarabunPSK 12pt. ปกติ)

E-mail: อีเมล¹, อีเมล², อีเมล³ (TH SarabunPSK 12pt. เอียง)

บทคัดย่อ (TH SarabunPSK 18pt. หนา)

การเขียนบทคัดย่อภาษาไทย จะต้องจัดทำให้เป็น 1 ย่อหน้า สรุปการเขียนบทคัดย่อให้กะทัดรัดและได้ใจความ (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

คำสำคัญ: (TH SarabunPSK 14pt. หนา) ภาษาไทย1 ภาษาไทย2 ภาษาไทย3 คำสำคัญ ควรเลือกคำสำคัญจากชื่อบทความ ไม่ควรเกิน 4 คำ ระหว่างคำนั้น ให้เคาะวรรค 2 เคาะ (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

Abstract (TH SarabunPSK 18pt. หนา)

การเขียนบทคัดย่อภาษาอังกฤษ จะต้องจัดทำให้เป็น 1 ย่อหน้า สรุปการเขียนบทคัดย่อให้กะทัดรัดและได้ใจความ (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

Keywords: (TH SarabunPSK 14pt. หนา) English1, English2, English3 ควรเลือกคำสำคัญจากชื่อบทความ ไม่ควรเกิน 4 คำ ระหว่างคำนั้น ให้ใช้เครื่องหมาย “,” ระหว่างคำ (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

บทนำ (TH SarabunPSK 18pt. หนา)

การเขียนบทนำในวารสารนั้น เทียบกับรายงานฉบับสมบูรณ์ คือ บทที่ 1 เป็นการนำบทที่ 1 มาสรุปให้ได้ใจความ เพราะเป็นส่วนของความสำคัญและมูลเหตุที่นำไปสู่การวิจัย (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

วัตถุประสงค์การวิจัย (TH SarabunPSK 18pt. หนา)

1. วัตถุประสงค์1 (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

2. วัตถุประสงค์2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (TH SarabunPSK 18pt. หนา)

เทียบกับรายงานฉบับสมบูรณ์ คือ บทที่ 2 เป็นการนำแนวคิดที่สำคัญในบทที่ 2 มาสรุปให้ได้ใจความ (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

หัวข้อย่อ (TH SarabunPSK 16pt. หน้า)

ส่วนเนื้อหา (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

หัวข้อย่อ (TH SarabunPSK 14pt. หน้า)

ตัวอย่างลักษณะการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา เช่น

สุชาติ บำรุงสุข (2547, หน้า 103-104) หรือ (สุชาติ บำรุงสุข, 2547, หน้า 103-104)

Brown (2001, p. 70) หรือ (Brown, 2001, p. 70)

Hair (2006, pp. 19-20) หรือ (Hair, 2006, pp. 19-20)

Hair and Anderson (2006, pp. 19-20) หรือ (Hair and Anderson, 2006, pp. 19-20)

Harrison, J., and others (1999, pp. 18-54) หรือ (Harrison, J., and others, 1999, pp. 18-54) สำหรับผู้แต่งมากกว่า 5 คนขึ้นไป

Katz and Tony (1999 อ้างถึงใน ยุคล เบญจรงค์, 2550, หน้า 86)

วิธีดำเนินการวิจัย (TH SarabunPSK 18pt. หน้า)

การเขียนวิธีการทดลองหรือวิธีการศึกษาหรือวิธีการดำเนินการวิจัยในวารสารนั้น เทียบกับรายงานฉบับสมบูรณ์ คือ บทที่ 3 เป็นการนำบทที่ 3 มาสรุปให้ได้ใจความ เพราะเป็นการอธิบายวิธีการดำเนินการวิจัยซึ่งขึ้นอยู่กับการวิจัยแต่ละประเภท (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

ผลการวิจัย (TH SarabunPSK 18pt. หน้า)

การเขียนผลการทดลองและวิจารณ์ผลหรือผลการศึกษาในวารสารนั้น เทียบกับรายงานฉบับสมบูรณ์ คือ บทที่ 4 ซึ่งควรเสนอผลอย่างชัดเจน ตรงประเด็น เป็นผลที่ค้นพบ โดยลำดับตามหัวข้อที่ศึกษา (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

สรุป และอภิปรายผล (TH SarabunPSK 18pt. หน้า)

การเขียนสรุปในวารสารนั้น เทียบกับรายงานฉบับสมบูรณ์ คือ บทที่ 5 เป็นการสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษา พร้อมการอภิปรายผล หากผลการทดลองเป็นตาราง ให้อภิปรายตารางนั้นด้วย รวมถึงข้อเสนอแนะ ทั้งข้อเสนอจากการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

ข้อเสนอแนะ (TH SarabunPSK 18pt. หน้า)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย (TH SarabunPSK 16pt. หน้า)

เนื้อหา (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป (TH SarabunPSK 16pt. หน้า)

เนื้อหา (TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

กิตติกรรมประกาศ (อาจมีหรือไม่ก็ได้) (TH SarabunPSK 18pt. หน้า)

การเขียนกิตติกรรมประกาศในวารสารนั้นจะกล่าวถึงบุคคลหรือหน่วยงานที่ช่วยเหลืองานวิจัย ซึ่งไม่ใช่การเยินยอกันเอง

เอกสารอ้างอิง (TH SarabunPSK 18pt. หน้า)

(TH SarabunPSK 14pt. ปกติ)

ใช้รูปแบบ APA Style (6th ed.) มีวิธีดังนี้

1. การเรียงลำดับ ให้เรียงจากตัวอักษร ก-ฮ และ ตัวอักษร A -Z

2. การอ้างอิงประเภทหนังสือ (Book)

ชื่อ สกุล ผู้แต่ง. (ปี พ.ศ.). ชื่อเรื่อง. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

3. การอ้างอิงประเภทวารสาร (Journal)

ชื่อ สกุล ผู้แต่ง. (ปี พ.ศ.). ชื่อเรื่อง. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้าแรก-หน้าสุดท้ายของบทความ.

4. การอ้างอิงประเภทวิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ (Dissertation/Thesis)

ชื่อ สกุล ผู้แต่ง. (ปี พ.ศ.). ชื่อเรื่อง. หลักสูตรปริญญา, มหาวิทยาลัย.

5. การอ้างอิงประเภทเว็บไซต์ (Website)

ชื่อ สกุล ผู้แต่ง. (ปี พ.ศ.). ชื่อเรื่อง. สืบค้น วัน เดือน ปี พ.ศ., จาก <http://www.....>

ชื่อ สกุล ผู้แต่ง. (ปี ค.ศ.). ชื่อเรื่อง. Retrieved เดือน วัน, ปี ค.ศ., from <http://www.....>

3. การส่งบทความ

ให้ส่งต้นฉบับบทความออนไลน์ (ไฟล์ word) ผ่านระบบที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/RCIM>

4. ค่าธรรมเนียมการส่งบทความ

ชำระค่าธรรมเนียมบทความภาษาไทย บทความละ 3,500 บาท (สามพันห้าร้อยบาทถ้วน) บทความภาษาอังกฤษ บทความละ 5,000 บาท (ห้าพันบาทถ้วน)

โดยโอนเงินผ่านชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (กองทุนวิทยาลัยบัณฑิตนวัตกรรม) ธนาคารกรุงไทย สาขาสาขลา เลขบัญชี 459-0-27094-3 ประเภทบัญชี ออมทรัพย์

นำส่งสลิปมายังอีเมล jami.rcim@mutr.ac.th

3. หลักเกณฑ์การประเมินบทความเพื่อตอบรับการตีพิมพ์

กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณา จะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ประเมินจากภายนอก บทความละอย่างน้อย 2 ท่าน เมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่าน หรือมีการแก้ไขจะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ

เมื่อบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ผู้เขียนจะได้รับวารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ฉบับที่นำบทความ ลงตีพิมพ์ผลงาน จำนวน 1 ฉบับ พร้อมหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความ

หมายเหตุ วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ ขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาตีพิมพ์

4. จริยธรรมการตีพิมพ์บทความในวารสาร

วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ มีความสำคัญกับการรักษามาตรฐานด้านจริยธรรมในการตีพิมพ์เผยแพร่บทความ ดังนั้นจึงกำหนดให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามหลักการและมาตรฐานด้านจริยธรรมในการตีพิมพ์อย่างเคร่งครัด ดังนี้

บทบาทหน้าที่ของบรรณาธิการและกองบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการและกองบรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาและตรวจสอบบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาตีพิมพ์กับวารสารทุกบทความ โดยพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาบทความกับเป้าหมายและขอบเขตของวารสาร รวมถึงตรวจสอบคุณภาพบทความในกระบวนการประเมินคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์
2. บรรณาธิการและกองบรรณาธิการต้องใช้หลักการพิจารณาบทความโดยอิงเหตุผลทางวิชาการเป็นหลัก และต้องไม่มีอคติต่อผู้เขียนและบทความที่พิจารณาไม่ว่าด้วยกรณีใด
3. บรรณาธิการและกองบรรณาธิการต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้เขียนหรือผู้ประเมิน ไม่ว่าจะเพื่อประโยชน์ในเชิงธุรกิจหรือนำไปเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง
4. บรรณาธิการและกองบรรณาธิการต้องไม่ปิดกั้น เปลี่ยนแปลง หรือแทรกแซงข้อมูลที่ใช้แลกเปลี่ยนระหว่างผู้ประเมินและผู้เขียน
5. บรรณาธิการและกองบรรณาธิการต้องปฏิบัติตามกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ของวารสารอย่างเคร่งครัด

บทบาทหน้าที่ของผู้เขียน

1. บทความที่ผู้เขียนส่งมาเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารต้องเป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน
2. ผู้เขียนต้องทำการอ้างอิงให้ถูกต้องทุกครั้งเมื่อนำผลงานของผู้อื่นมานำเสนอหรืออ้างอิงประกอบในเนื้อหาของบทความของตนเอง และต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น
3. หากผลงานทางวิชาการของผู้เขียนเกี่ยวข้องกับการใช้สัตว์ ผู้เข้าร่วม หรืออาสาสมัคร หรือผลการวิจัยมีประเด็นที่เปราะบางต่อผู้ให้ข้อมูล ผู้เขียนควรดำเนินการตามหลักจริยธรรม ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด รวมถึงต้องได้รับความยินยอมก่อนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือแสดงเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ หรือในสัตว์ ทดลองประกอบด้วยทุกครั้ง
4. ผู้เขียนต้องยินยอมโอนลิขสิทธิ์ให้แก่วารสารก่อนการตีพิมพ์ และไม่นำผลงานไปเผยแพร่หรือตีพิมพ์กับแหล่งอื่น ๆ หลังจากที่ได้รับการตีพิมพ์กับวารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการแล้ว
5. ชื่อผู้เขียนที่ปรากฏในบทความต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในบทความนั้นๆ จริง

บทบาทหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้เขียน การพิจารณาคุณภาพของบทความต้องคำนึงถึงคุณภาพบทความเป็นหลัก และพิจารณาบนหลักการและเหตุผลทางวิชาการโดยปราศจากอคติหรือความขัดแย้งส่วนตัว
2. ผู้ประเมินต้องตระหนักว่าตนเองเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของบทความที่รับประเมินอย่างแท้จริง
3. ผู้ประเมินต้องไม่แสวงหาประโยชน์จากบทความที่ตนเองได้ทำการประเมิน
4. หากผู้ประเมินตรวจสอบพบว่าบทความที่รับประเมิน เป็นบทความที่คัดลอกผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบทันที พร้อมแสดงหลักฐานประกอบที่ชัดเจน
5. ผู้ประเมินต้องรักษาระยะเวลาประเมินตามกรอบเวลาประเมินที่วารสารกำหนด รวมถึงไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความให้ผู้อื่นได้รับรู้

แบบฟอร์มการส่งบทความวิจัย
วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

วันที่ เดือน พ.ศ.

1. ข้าพเจ้า นาย / นาง / นางสาว

2. ระดับการศึกษาสูงสุด

ตำแหน่งทางวิชาการ

3. ชื่อบทความ (ภาษาไทย)

(ภาษาอังกฤษ)

4. ชื่อผู้เขียนร่วม (1)

(2)

(3)

(4)

(5)

5. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก

.....

.....

.....

.....

โทรศัพท์ มือถือ แฟกซ์

E-mail :

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและยินยอมว่าบทความที่ตีพิมพ์ลงในวารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ลงชื่อ

(.....)



RCIM

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

96 หมู่ 3 ถ.พุทธมณฑลสาย 5 ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

โทรศัพท์/โทรสาร 02-441-6067